Sfinţii mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc din Capadocia, Turcia

(3 martie/22 mai)

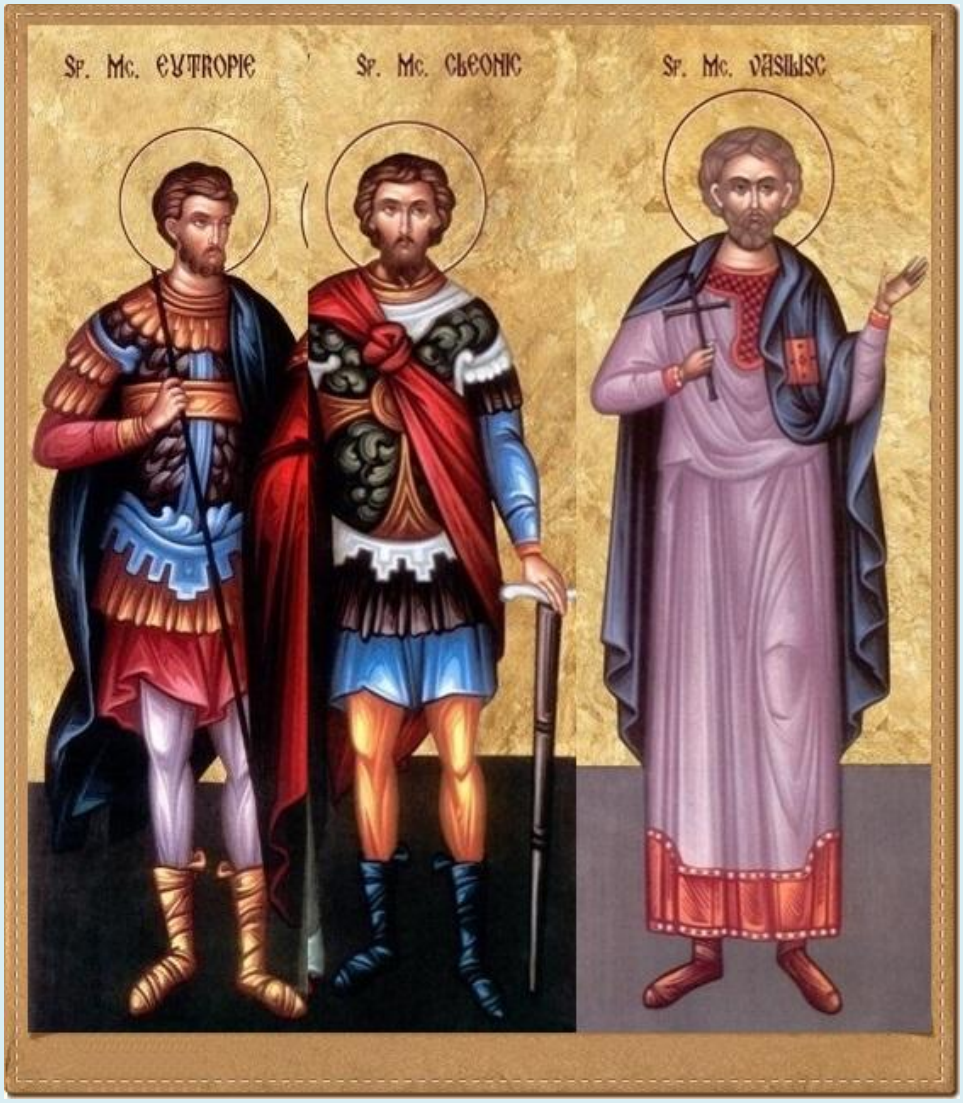

Aceşti sfinţi au trăit pe vremea împăraţilor Diocleţian şi Maximian, au fost rude şi împreună ostaşi cu Sfântul Teodor Tiron şi erau din Amasia Pontului, în Asia mică. Eutropie şi Cleonic erau fraţi, iar Vasilisc era nepot al Sfântului Teodor. Fiind creştini, au fost prinşi împreună cu Sfântul Teodor şi întemniţaţi pentru o lungă perioadă de timp. Dregătorul Asclepiodot venind în Amasia, i-a chemat pe cei trei tineri înaintea sa, încercând să-i facă să se lepede de credinţa în Hristos. Zadarnice fiind încercările sale, i-a supus la grele chinuri. Şi fiind duşi în templul Artemidei, ca în faţa poporului să aducă jertfă idolului, acesta a căzut la pământ şi s-a sfărâmat, la rugăciunea lor către Dumnezeu. Deci, fiind învinuiţi de vrăjitorie, Eutropie şi Cleonic şi-au primit sfârşitul prin răstignire pe cruce, asemenea Mân-

tuitorului. Vasilisc a fost aruncat în temniţă şi mai târziu, în ziua de 22 mai, i s-a tăiat capul cu sabia.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (martie), ziua a treia - Sfinţii mucenici Eutropiu, Cleonic și Vasilisc (Minei)..... 7
Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc (3 martie)..... 18
În această lună (mai), ziua a douăzeci şi doua - Sfântul mucenic Vasilisc (Minei) 26
Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Vasilisc (22 mai)..... 37
Acatistul Sfântului mucenic Vasilisc (3 martie şi 22 mai) 45
Imnografie 57
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfinţilor mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc (3 martie)..... 58
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Vasilisc, nepotul Sfântului Teodor Tiron (22 mai) 71
Sfinţii Eutropie, Cleonic și Vasilisc - drumul spre sfinţenie (3 martie)..... 83
Sfântul mucenic Vasilisc - drumul spre sfinţenie (22 mai)..... 85
Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc (3 martie) 86
Sinaxar - Pomenirea Sfântului mucenic Vasilisc, nepotul Sfântului Teodor Tiron (22 mai) 89
Sinaxar - Sfinţii mucenici Eutropie, Cleonic și Vasilisc - 3 martie 91
Diac. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc (3 martie)..... 93
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinxar - Sfinţii mucenici Vasilisc şi Marcel; Sfinţii Părinţi de la Sinodul al II-lea Ecumenic (22 mai) 94
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfinţii mucenici Eutropie, Cleonic și Vasilisc (3 martie) 95
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfântul mucenic Vasilisc (22 mai)..... 96
Proloage - Pomenirea Sfinţilor mucenici: Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc († 304) .97
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfinţilor mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc (3 martie)..... 101
Cântare de laudă la Sfinţii Eutropie, Cleonic şi Vasilisc 102
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mucenic Vasilisc (22 mai) 106
Biserica Sfântului mucenic Vasilisc 110

Icoane 120

Evanghelia şi Apostolul zilei

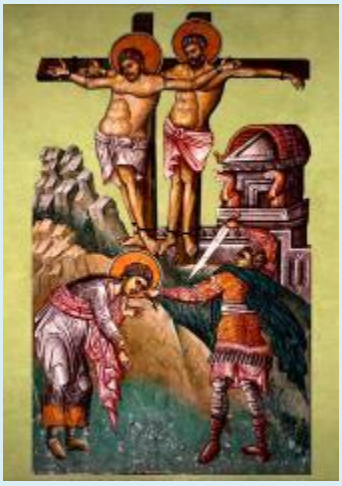

Evanghelia

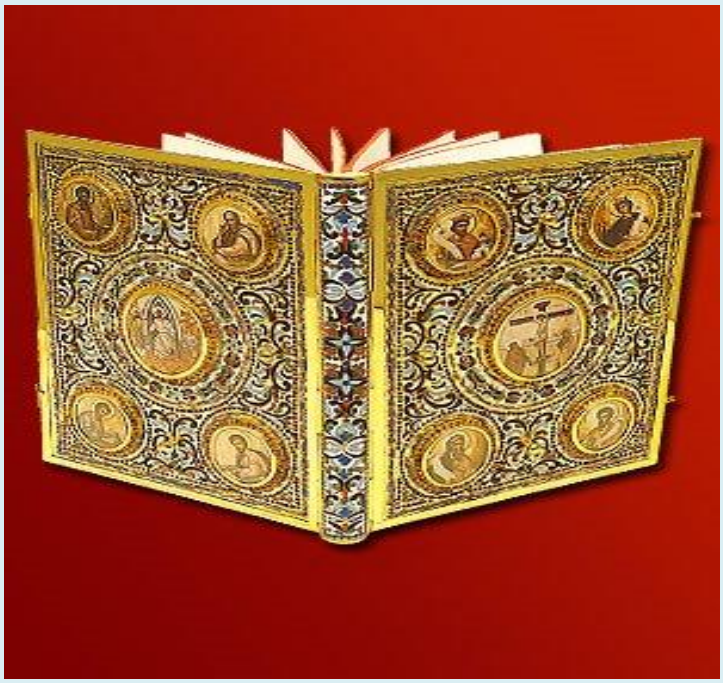

Luca 21, 12-19

Zis-a Domnul către ucenicii Săi:
12. Dar, mai înainte de toate acestea, îşi vor pune mâinile pe voi şi vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi şi în temniţe, ducându-vă la împăraţi şi la dregători, pentru numele Meu.
13. Şi va fi vouă spre mărturie.

14. Puneţi deci în inimile voastre să nu gândiţi de mai înainte ce veţi răspunde;
15. Căci Eu vă voi da gură şi înţelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotrivă, nici să-i răspundă toţi potrivnicii voştri.
16. Şi veţi fi daţi şi de părinţi şi de fraţi şi de neamuri şi de prieteni, şi vor ucide dintre voi.
17. Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu.
18. Şi păr din capul vostru nu va pieri.
19. Prin răbdarea voastră veţi dobândi sufletele voastre.

Apostol

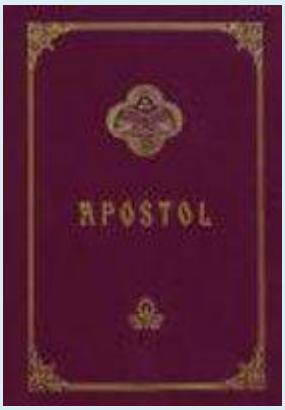

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 12, 1-10

1. De aceea şi noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară şi păcatul ce grabnic ne împresoară şi să alergăm cu stăruinţă în lupta care ne stă înainte.
2. Cu ochii aţintiţi asupra lui Iisus, începătorul şi plinitorul credinţei, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit crucea, n-a ţinut seama de ocara ei şi a şezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu.
3. Luaţi aminte, dar, la Cel ce a răbdat de la păcătoşi, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsaţi osteniţi, slăbind în sufletele voastre.
4. În lupta voastră cu păcatul, nu v-aţi împotrivit încă până la sânge.
5. Şi aţi uitat îndemnul care vă grăieşte ca unor fii: "Fiul meu, nu dispreţui certarea Domnului, nici nu te descuraja, când eşti mustrat de El.
6. Căci pe cine îl iubeşte Domnul îl ceartă, şi biciuieşte pe tot fiul pe care îl primeşte".

7. Răbdaţi spre înţelepţire, Dumnezeu se poartă cu voi ca faţă de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepseşte?
8. Iar dacă sunteţi fără de certare, de care toţi au parte, atunci sunteţi fii nelegitimi şi nu fii adevăraţi.
9. Apoi dacă am avut pe părinţii noştri după trup, care să ne certe, şi ne sfiam de ei, oare nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui duhurilor, ca să avem viaţă?
10. Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puţine zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtăşim de sfinţenia Lui.

În această lună (martie), ziua a treia - Sfinţii mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc (Minei)

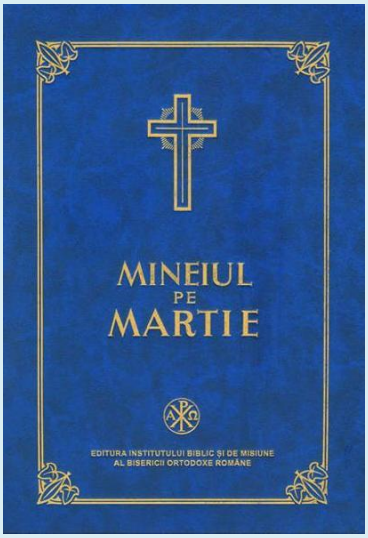

La Vecernie

La Doamne strigat-am… **Stihirile** Triodului şi ale sfinţilor, glas 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Mucenici întreiţi cu numărul, luptându-vă cu tărie împotriva judecătorilor celor prea cruzi şi cu credinţă suferind felurile durerilor celor foarte cu iuţeală, Împărăţia cea de sus aţi dobândit. Pentru aceasta rugaţi-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Pe Eutropiu, pe Cleonic cel tare şi pe Vasilisc cu duhovniceşti cântări să-i lăudăm. Că prin darul bunei credinţe au ars cu foc materia nedumnezeirii şi acum luminează marginile cu străluciri dumnezeieşti, ca nişte prea străluciţi luminători, ca cei ce au pierdut toată înşelăciunea.

Capetele tăindu-vi-se, capul vrăjmaşului aţi sfărâmat cu picioarele voastre cele prea frumoase, vitejilor mucenici, stele nerătăcite şi junghieri însufleţite, odoarele Bisericii celei cereşti Eutropiu slăvite, Vasilisc şi Cleonic, tuturor pace cerşindu-le.

Slavă… Şi acum… a Născătoarei

Sufletul meu, care boleşte cumplit de patimi prea rele, vindecă-l Prealăudată, care pe Tămăduitorul şi Mântuitorul tuturor, pe Hristos ai născut, care vindecă toată neputinţa, cel ce a rănit mintea cea rea a diavolului şi din moarte ne-a slobozit pe noi.

A Crucii, Şi acum… a Născătoarei

Junghierea ta cea nedreaptă Hristoase văzându-o Fecioara tânguindu-se striga ţie: Preadulce Fiule, cum mori fără dreptate? Cum te spânzuri pe lemn, care ai spânzurat tot pământul pe ape? Nu mă lăsa singură, Făcătorule de bine multmilostive, pe Maica şi slujnica ta rogu-mă.

La Utrenie

Canonul mucenicilor

Cântarea 1-a

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Cu strălucirile dumnezeieşti vărsări de lumină strălucindu-vă şi cu cununile pătimitorilor cu adevărat luminându-vă, sfinţilor cei întocmai cu numărul Treimii, pe aceasta îmblânzită nouă să o faceţi.

Glăsuindu-vă duhovniceşte de graiurile cele dumnezeieşti mucenicilor, şi fiind uniţi întru una, ţinând legătura păcii întru sine-vă, aţi biruit înşelăciunea vrăjmaşului.

Slavă…

Întocmai cu numărul Treimii arătându-vă mucenicilor, întocmai cu credinţa cugetând într-însa deopotrivă, aţi aflat cununa, Eutropiu, Cleonice, împreună cu Vasilisc, bunilor biruitori.

Şi acum… a Născătoarei

Frumos mai mult decât fiii oamenilor, Cuvântul cel mai-nainte de veci ieşind din pântecele tău, Stăpână, a pierdut posomorârea morţii, dându-ne nouă viaţă veşnică, prea curată Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Veselească-se de tine…

Întărindu-te întru Hristos, Eutropiu, cu acelaşi nume adevărat te-ai făcut purtătorul de biruinţă împotriva vrăjmaşilor, slăvite mucenice.

Mucenicește pătimind, arătat ai luat laudă nemuritoare a biruinței, înțelepte mucenice Cleonice, pironindu-te pe cruce vitejește.

Slavă…

Împlătoșându-te cu crucea slăvite, împărăteşte ai surpat multa nedumnezeire cea elinească, mucenice Vasilisc, pururea pomenite.

Şi acum… a Născătoarei

Lăcaş liniştit şi anghiră neruptă având-te credincioşii pe tine Născătoare de Dumnezeu, din cele cumplite ale înşelăciunii să ne izbăvim.

Irmosul: Veselească-se de tine Biserica ta Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Sedealna, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Pe Treimea cea prea slăvită, treimea mucenicilor o au mărturisit înainte a norodului celui mult, şi pătimind mucenicește s-au numărat cu cetele celor fără de trupuri. Pe aceştia astăzi să-i lăudăm cu credinţă, prăznuind pomenirea lor cea sfinţită şi veselitoare lumii.

Slavă… Şi acum… a Născătoarei

Nădejdea credincioşilor, Preasfântă Fecioară, pe Dumnezeu pe care L-ai născut mai presus de minte şi de cuvânt, roagă-l neîncetat împreună cu puterile cele de

sus, ca să ne dea iertare de păcate nouă tuturor şi îndreptare vieţii, celor ce cu credinţă şi cu dragoste pururea te slăvim pe tine.

A Crucii, a Născătoarei

O, minune nouă! O, taină înfricoşată! Striga prea curata Maică şi cea cu totul fără prihană, când a văzut pe Domnul întins pe cruce. Cel ce toate le ţine cu palma, ca un osândit de judecătorii cei fărădelege spre cruce se osândeşte.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe cruce văzându-te Biserica, pe tine Soarele dreptăţii, a stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine strigând: Slavă puterii tale, Doamne.

Fiind întemeiaţi pe piatra adevărului, v-aţi arătat neclintiţi de asuprelile muncilor, mult pătimitori mucenici, dezrădăcinând arătat toată întemeierea înşelăciunii.

Toată dorirea întinzând către Ziditorul, întinzându-vă de legături şi de zgârieturi, având durere v-aţi arătat nebiruiţi în locul cel de luptă, Cleonice, Eutropiu împreună cu Vasilisc.

Slavă…

Cu prea frumoase raze fiind străluciţi, ca cei ce priviţi către Hristos, unde sunt purtătorii de chinuri, prea lesne aţi suferit revărsarea focului, arzând pe cei potrivnici.

Şi acum… a Născătoarei

Curgerea păşunii morţii o ai oprit, născând râul vieţii, pe Hristos. Pe care roagă-l să stingă cuptorul păcatului sufletului meu, Maica milostivirii prea curată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei, pe cei ce te laudă pe tine cu credință.

Cu tăria cugetului surpând semeția muncitorilor, bârfeala cruzimii lor ați zdrobit, prea răbdătorilor mucenici.

Mai presus de aceste pământeşti cugetând de bună rodirea cea cerească, care înfloreşte, ați părăsit ostăşirea, bogăţia şi slava.

Slavă…

Neînfricoşându-vă de nebunia cea fără de omenie a muncitorilor, vitejeşte ați defăimat focul şi bătăile, şi zgârieturile şi muncile.

Şi acum… a Născătoarei

Întru mine îmbrăcându-se din tine cel ce m-a zidit, Născătoare de Dumnezeu, a ieşit în două firi cunoscut într-un Ipostas fiind neamestecat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi ţie…

Fiind întărită societatea de fraţi a mucenicilor, dumnezeiescul Cleonic împreună cu Eutropiu după multe chinuri pironindu-se pe Cruce, arătat desăvârşit s-au încununat.

Călătorind pe calea cea neclintită a muceniciei slăvitul Vasilisc şi pironindu-i-se picioarele a zdrobit capetele dracilor călcându-le.

Slavă…

Biserică făcând inima ta ai surpat chipul înşelăciunii arzându-l şi prin sabie tăindu-ți-se capul ai primit şi cunună, mucenice Vasilisc, pururea pomenite.

Şi acum… a Născătoarei

Ca un trandafir în mijlocul spinilor, şi ca un crin prea curat, şi ca pe o floare din văi aflându-te Mirele Cuvântul, o Maica lui Dumnezeu în pântecele tău s-a sălăşluit.

Irmosul: Jertfi-voi ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta ta.

Condac, glas 2:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Luminători luminoşi v-aţi arătat dumnezeieşti mucenici cei trei cu numărul şi cu strălucirile minunilor luminaţi toată zidirea, pururea gonind noaptea cea adâncă a neputinţelor, şi unuia Hristos Dumnezeu rugându-vă, ca să se dăruiască nouă mare milă.

Sinaxar

Întru această lună în 3 zile, pomenirea Sfinţilor mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc.

Stih: Eutropiu prin închipuire s-a arătat urmând lui Hristos,
Care şi sfârşitul luând prin sabie a aflat pe Hristos.
Şi Cleonic strălucită biruinţă este având,
Ca şi Hristosul meu de demult, pe Cruce spânzurând.
Trupul ca o temniţă având-u-l şi mai-nainte de a temniţei închidere,
Vasilisc (acum se bucura) de amândouă temniţele luând izbăvire.
Pe lemnul crucii Eutropiu,
S-a pironit în a treia a lui Martie.

Aceştia erau pe vremile lui Maximian împreună ostaş şi rudenii Sfântului mucenic Teodor Tiron cu neamul din Amasia, care este cetate strălucită a Pontului Capadociei. Aceştia fiind clevetiţi la ighemonul Asclipiodot, venind înaintea lui şi bătându-i cumplit.

Iar Sfântul Eutropiu primi răni peste gură, căci a batjocorit pe ighemonul. Atunci cei ce-i băteau slăbiră de multă puterea muncii, iar mucenicilor arătându-li-se Domnul şi slăvitul mucenic Teodor se însănătoşiră. Deci crezând mulţi în Hristos pentru minunea aceasta, s-au săvârşit prin sabie.

Iar ighemonul schimbându-şi firea, şi ispitind cu amăgiri ca să întoarcă pe Sfântul Cleonic din credinţa lui Hristos, unele daruri făgăduindu-i şi altele şi dându-i. Nimic sfântul de acestea nu s-a înduplecat, ci mai vârtos se iuţea, că şi nebunia ighemonului ocăra, şi neputinţa idolilor batjocorea. Şi făcând el jertfă doborât-a jos prin rugăciune idolul Artemindei. Drept aceea turnară peste dânşii smoală topită de trei căldări. Din care ei fură feriţi fără stricăciune. Iar muncitorii şi cei ce slujeau la unele ca acelea au ars, după aceea Cleonic şi Eutropiu fură răstigniţi, şi au primit sfârşitul.

Iar pe Sfântul Vasilisc băgându-l în temniţă, peste puţină vreme a primit şi el sfârşitul.

Tot în această zi, Sfântul sfinţitul mucenic Teodorit, presbiterul Antiohiei.

Stih: Oarecare loc al Edenului îl are spre încăpere,
Înlăuntru şi pe Teodorit cel prea mare.

Iulian moşul rău credinciosului Iulian paravatul creştin fiind şi Anagnost marii biserici din Antiohia, iar înduplecându-se de rău credinciosul Iulian nepotul său şi împăratul, nu numai de credinţa lui Hristos s-a lepădat şi s-a închinat idolilor, ci încă a şi prodosit rău credinciosului tiran toată bogăţia şi sfintele odoare ce le-a afierosit marele Constantin bisericii Antiohiei, de împăratul fiind rânduit el gonaci şi judecător acolo.

Deci împrăştiind spurcatul clerosul bisericesc, a rămas singur Sfântul Teodorit împreună cu alţi creştini, propovăduind cu îndrăzneală şi mărturisind credinţa lui Hristos. Pe care şi prinzându-l l-a pus la închisoare şi aducându-l de faţă a poruncit mai întâi să-i bată picioarele, apoi mai în urmă şi capul asemenea. Şi dezbrăcându-l l-a spânzurat pe un lemn şi a poruncit să se strujească. Deci strujindu-se fericitul ca la trei ceasuri, sângele curgea ca un pârâu, iar faţa sa era mai luminată.

Iar după ce a auzit sfântul pe păgânul zicând: jertfeşte ticălosule dumnezeilor şi de eşti dator vistieriei împărăteşti sau şi altuia cuiva, împăratul te va izbăvi pe tine şi te va slobozi de datorie, şi nu-ţi vei lepăda sufletul tău aşa rău şi cu silnicie.

A zis sfântul: tu bicisnice eşti ticălos şi împăratul tău, căci lăsând pe Hristos v-aţi lipit de antihrist şi sunteţi datori a vă face aţâţare focului celui veşnic. Iar eu nu sunt dator cuiva decât Domnului meu, adevăratului Dumnezeu, sunt dator cu adevărata credinţă până la cea din urmă a mea răsuflare.

Acestea auzindu-le spurcatul, şi urătorul de Dumnezeu a poruncit cu două făclii aprinse să ardă coastele sfântului. Care ridicându-şi ochii spre cer, se ruga, şoptind; îndată cei ce ţineau făcliile au căzut la pământ ca nişte morţi, şi tulburându-se Iulian şi cei împreună cu dânsul şi cu grăbire ridicându-i pe ei, şi zicând: De trei ori blestemaţilor pentru ce aţi lăsat de a arde pe rău credinciosul şi prea ticălosul şi v-aţi dat la dormitare şi la lenevie.

Răspuns-au ostaşii: Tu eşti rău credincios şi de trei ori blestemat şi orbit că nu vezi patru îngeri care păzesc pe robul lui Dumnezeu şi ne opresc pe noi a ne apropia de dânsul. Deci nu vorbi nebuneşte, mare este Dumnezeul creştinilor.

Deci tiranul ruşinându-se a poruncit să se arunce ei în fundul râului Orontului. Şi când îi ducea pe ei, le zicea sfântul: Duceţi-vă fiii mei calea cea fericită cu pace, căci voi veni şi eu urmându-vă vouă şi mă voi bucura cu voi bucuria cea veşnică întru Împărăţia Cerurilor. Şi aceştia acest fel de mucenicesc sfârşit au luat.

Iar Sfântul Teodorit după ce sta asupra sa cu totul Iulian, şi-l silea să jertfească idolilor, i-a zis: Tu adică prea rău credinciosule şi prea ticălosule decât toţi oamenii din vremea ta însuşi măruntaiele tale, cu dinţii mestecându-le după puţine ceasuri, cu silnicie îţi vei lepăda spurcatul tău suflet, trimiţându-l pe el la focul cel veşnic. Iar tiranul cel mai rău credincios decât tine în pământul persienesc şi el fiind lovit de cereasca suliţă va fi aruncat în gheena focului Şi acestea sunt o prea ticăloase răsplătirile faptelor voastre; iar eu voi jertfi Dumnezeului meu jertfă de laudă.

Aşa a vorbit sfântul şi îndată a poruncit tiranul ca să i se taie capul. Iar în vremea ce îl ducea spre aceasta, sfântul făcea rugăciune cu veselie sufletească şi tăindu-i-se capul, s-a mutat către Dumnezeu.

Iar sfintele lui moaşte oarecari creştini după vrednicie îngropându-le, au însemnat cele ce se zisese de sfântul şi după puţine zile, precum a spus sfântul mai înainte, amândoi Iulianii rău credinciosul moşul şi prea înrăutăţitul nepot rău cei răi şi-au luat sfârşitul.

Tot în această zi, Sfinţii Zinon şi Zoii, cu pace s-au săvârşit.

Stih: Lui Zinon şi Zoii a vieţii dezlegare,
Au stătut pricină de mai bună vieţuire.

Tot în această zi, prea cuvioasa Piamun fecioara cu pace s-a săvârşit.

Stih: Ca cu ciucuri auriţi Piamun cea cu negru îmbrăcată,
Se aduce cu bunătăţile fiind împodobită.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Acum după vrednicie, precum a zis Făcătorul către pătimitori, câştigând viaţa cea veşnică purtătorilor de chinuri, cântaţi: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Moştenit-aţi purtătorilor de chinuri tainică ducerea cea mai presus de minte, şi slavă şi cunună, frumuseţea cea veşnică şi bucuria cea neîntristată, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Slavă…

Voi, mucenicii cei neclintiţi răbdând pătimire în cuptorul muncilor, pe slujitorii înşelăciunii i-aţi ars, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale, Doamne.

Şi acum… a Născătoarei

Rupe Fecioară zapisul păcatelor mele şi mă mântuieşte de tot felul de vătămare şi de asupreala vicleanului, ca să strig ţie: Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniil…

Sosit-a acum praznicul vostru sfinţilor cel de peste an, plin de veselie şi de bucurie strălucită, întru care cu dragoste pe voi lăudându-vă cu cântări, strigăm dătătorului de cununi şi Dumnezeu: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Frumoase sunt rănile voastre mucenicilor, căci ca aurul şi ca piatra cea scumpă s-au arătat lui Dumnezeu, cărora cu credinţă închinându-ne Dumnezeului celui ce v-a întărit pe voi strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Izvor adevărat al darurilor întru Hristos, arătat s-a dat mucenicilor. Pământul cel fără umezeală aduce roduri, şi cel fără de apă izvorăşte râuri, şi firea cea necuvântătoare a ajuns a striga cu cântare: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum… a Născătoarei

Cuvântul sălăşluindu-se în pântecele tău prea curată Stăpână, trup s-a făcut, îndumnezeind firea mea, cel mai presus de dumnezeire, prin desăvârşită iubirea sa de oameni. Pe care cu credinţă lăudându-l cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos piatra cea netăiată…

Acum văzând arătat slava Domnului purtătorilor de cununi, împreună cu cetele celor fără de trupuri, şi cu ale mucenicilor, şi ale drepţilor lui, rugaţi-vă cu fierbinţeală pentru noi, mucenicii cei trei la număr.

Cu totul întru sine-vă sălăşluind pe Mântuitorul, după vrednicie v-aţi cunoscut lui Dumnezeu cetate întemeiată pe turnuri dumnezeieşti Eutropiu şi Cleonic împreună cu Vasilisc, gânditorilor de Dumnezeu.

Slavă…

Pentru cei ce cu credinţă săvârşesc prea sfântă pomenirea voastră, şi laudă luptele cele dumnezeieşti sfinţite, rugaţi pe Ziditorul slăviţilor mucenici, ca să se afle iertarea păcatelor.

Şi acum… a Născătoarei

Tu singură sprijineală şi nădejde şi mântuire, tu scăparea mea şi zid şi dumnezeiască mângâiere sufletului meu te-ai arătat. Pentru aceasta izbăveşte-mă de toată munca pururea Fecioară.

Irmosul: Hristos piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară s-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Luminânda glasului şi Stihoavna Triodului. Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc (3 martie)

Troparul Sfinţilor mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu picioare neudate, trecându-l pedestru Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustiu a biruit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu revărsările cele pline de strălucire ale dumnezeieştii Lumini strălucitori fiind şi cu cununile luptelor voastre cu adevărat fiind luminaţi, sfinţilor cei întocmai la număr cu Preasfânta Treime, pe Aceasta îmblânziţi-o pentru noi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Duhovniceşte găsind în voi răsunet cuvintele dumnezeieşti şi uniţi fiind între voi, mucenicilor, cu legătura păcii aţi biruit înşelăciunea vrăjmaşului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţilor mucenici, cei întocmai la număr cu Preasfânta Treime, arătându-vă că, în credinţa voastră în Sfânta Treime cugetaţi cu adevărat acelaşi lucru, aţi aflat aceeaşi cunună, Sfinţilor mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc, bunilor biruitori.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Frumos, mai mult decât fiii oamenilor, Cuvântul cel mai înainte de veci, ieşind din pântecele tău, Stăpână, a şters posomorârea morţii, curată şi ne-a dăruit nouă viaţă veşnică.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine...

Stih: ***Sfinte mucenice Eutropie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-te în Hristos, Sfinte Eutropie, ai fost cu adevărat purtător de biruinţă, precum şi numele te arată, împotriva vrăjmaşilor, mucenice mărite.

Stih: ***Sfinte mucenice Cleonic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pătimind, ai luat cu adevărat strălucirea cea nemuritoare a biruinţei, înţelepte mucenice Cleonic, ca un viteaz fiind pironit pe cruce.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împlătoşându-te cu Crucea, împărăteşte ai surpat închinarea la idoli a elinilor, mărite mucenice Vasilisc, pururea pomenite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Liman liniştit şi ancoră cu neputinţă de smuls având, credincioşilor, pe Născătoarea de Dumnezeu, să ne izbăvim din rătăcirea celor cumplite.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea şi scăparea şi întărirea mea, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Întemeiaţi fiind pe Piatra adevărului, v-aţi arătat neclintiţi înaintea mulţimii chinurilor, mult pătimitorilor mucenici, dărâmând, cu adevărat, toate întăriturile înşelăciunii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată dorirea voastră ridicând-o către Ziditorul, strânşi fiind în legături şi suferind durere de pe urma rănilor voastre, v-aţi arătat neclintiţi la locul de chinuri, Sfinţilor mucenici: Eutropie, Cleonic şi Vasilisc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strălucind de raze prea frumoase, ca unii care priviţi pe Hristos în faţă, prea lesne aţi suferit, mucenicilor, revărsarea focului, arzând laolaltă pe cei potrivnici.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întinderea păşunii morţii ai oprit, născând pe Hristos, Râul vieţii; pe care roagă-L să stingă cuptorul păcatului sufletului meu, prea curată Maică a milostivirii.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumină în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine, cu credinţă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu tăria cugetului vostru aţi zdrobit bârfeala cruzimii chinuitorilor, surpându-le semeţia, mucenicilor prea răbdători.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Aţi părăsit bunăstarea voastră înfloritoare, ostăşia, bogăţia şi mărirea, bucurându-vă de cele cereşti mai presus decât de cele pământeşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Neînfricoşându-vă de cruzimea nebunească a chinuitorilor, aţi îndurat vitejeşte focul, biciuirile, scrijelirile şi chinurile.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întru mine îmbrăcându-Se din tine, Cel ce m-a zidit, Născătoare de Dumnezeu, a ieşit în două firi şi într-o Singură Ipostază, fără amestecare fiind cunoscut.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceata frăţească a mucenicilor fiind întărită după chinuri îndelungate şi adeverită pe cruce, dumnezeiescul Cleonic a fost încununat cu cunună neveştejită, împreună cu Sfântul mucenic Eutropie.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mergând pe calea cea neclintită a muceniciei, deşi a avut picioarele străpunse de piroane, Sfântul Vasilisc a zdrobit capetele demonilor, călcându-le în picioare, mă-ritul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcând din inima ta biserică, ai răsturnat chipul înşelăciunii, arzându-l şi tăindu-ţi-se capul cu sabia, ai primit cununa, Sfinte mucenice Vasilisc, pururea pomenite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe un trandafir în mijlocul spinilor şi ca pe un crin prea curat şi ca pe o floare din văi aflându-te Mirele, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău S-a Sălăşluit Cuvântul.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie, cu glas de laudă, Doamne, strigă către Tine Biserica cea curăţită de sângele demonilor cu Sângele cel curs din coasta Ta.

Condac, glasul al 2-lea: Luminători luminoşi v-aţi arătat, dumnezeieşti mucenici, cei trei la număr şi cu strălucirile minunilor voastre, luminaţi toată zidirea, alungând pururea noaptea cea adâncă a neputinţelor şi rugându-vă lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul din Babilon, tinerii lui Avraam, de dorul dreptei credinţe mai mult decât de văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum, după vrednicie, precum a zis Ziditorul celor care pătimesc, dobândind viaţa veşnică, purtătorilor de biruinţă cântaţi: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Moştenind petrecerea tainică cea mai presus de minte şi strălucirea şi cununa, frumuseţea cea veşnică, fără de durere şi plină de bucurie, strigaţi: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În cuptorul chinurilor pătimire răbdând, mucenicilor, neclintit, aţi ars pe slujitorii rătăcirii, strigând: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rupe, Fecioară, zapisul păcatelor mele. Izbăveşte-mă de vătămarea de tot felul şi de năvălirea celui viclean asupra mea, ca să strig ţie: Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână!

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sosit-a acum prăznuirea voastră cea strălucită de peste an, plină de veselie şi de bucurie, sfinţilor; întru care cu dragoste lăudându-vă pe voi cu cântări, Dătătorului de cununi şi Dumnezeu Îi strigăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Frumoase sunt rănile voastre, mucenicilor; că v-aţi arătat lui Dumnezeu întocmai ca aurul şi ca piatra preţioasă. Şi cu credinţă închinându-ne vouă, lui Dumnezeu, celui ce v-a întărit pe voi, Îi strigăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh Domnul.

Izvor nemincinos de daruri s-a dăruit întru Hristos, cu adevărat, mucenicilor; căci pământul cel fără de umezeală aduce roade şi cel fără de apă izvorăşte râuri şi firea cea lipsită de înţelegere a ajuns înţelegătoare, strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul, sălăşluindu-Se în pântecele tău, prea curată, Trup S-a făcut, îndumnezeind firea mea, Stăpână, Dumnezeu cel adevărat, cu nespusa Lui iubire de oameni. Pe care cu credinţă lăudându-L, cântăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a închis; şi puterea focului au stins-o, cu fapta cea bună încingându-se, tinerii cei iubitori de credinţă, strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum văzând în chip lămurit slava Domnului, purtătorilor de cunună, împreună cu cetele celor fără de trup şi cu ale mucenicilor şi ale drepţilor, rugaţi-vă cu căldură pentru noi, mucenicilor, voi cei ce sunteţi trei la număr.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

După vrednicie, sălăşluind cu totul pe Mântuitorul întru voi, v-aţi arătat cetate a lui Dumnezeu, întemeiată pe turnuri dumnezeieşti, Sfinţilor mucenici Eutropie şi Cleonic, împreună cu Sfântul Vasilisc, cugetătorilor de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru credincioşii care săvârşesc pomenirea voastră prea sfântă şi care laudă sfinţitele voastre lupte dumnezeieşti, cereţi de la Dumnezeu, măriţilor mucenici, ca să dăruiască nouă iertare de păcate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu singură te-ai arătat sprijinitoarea şi nădejdea şi mântuirea mea; tu, scăparea şi zidul de apărare şi mângâierea cea dumnezeiască a sufletului meu. Pentru aceasta, de toată osândirea mă scapă, pururea Fecioară.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, Muntele cel netăiat, S-a tăiat, Fecioară, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Treimea mucenicilor a mărturisit înaintea poporului celui mult pe prea slăvita Treime şi pătimind, cu Cetele celor fără de trup s-a numărat. Pe aceştia, astăzi, să-i lăudăm cu credinţă, prăznuind pomenirea lor cea sfinţită şi aducătoare de veselie lumii.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Nădejdea creştinilor, PreaSfântă Fecioară, roagă neîncetat, împreună cu Puterile cele de sus, pe Dumnezeu, pe care L-ai născut mai presus de minte şi de cuvânt, să ne dea iertare de păcate şi îndreptare vieţii nouă tuturor, celor ce cu credinţă şi cu dragoste pururea te mărim pe tine.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

O, minune nouă! O, taină înfricoşătoare! A strigat Maica cea prea curată şi cu totul fără prihană, când a văzut pe Domnul întins pe Cruce, Cel ce ţine toate în palma Sa, de judecătorii cei fărădelege ca un osândit la moarte pe Cruce este osândit.

În această lună (mai), ziua a douăzeci şi doua - Sfântul mucenic Vasilisc (Minei)

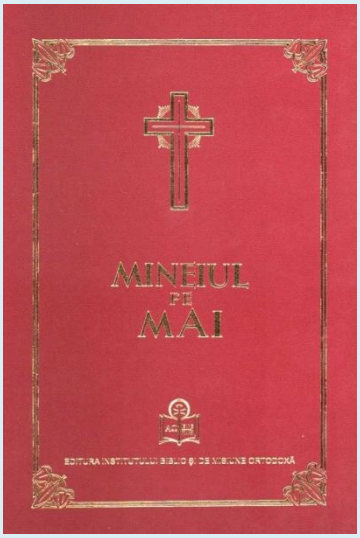

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6: 3 ale praznicului şi 3 ale sfântului.

Stihirile sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Împărățind peste patimi Vasilische mărite, ai luat împărăţie nemişcată, şi stai înaintea Împăratului puterilor, bucurându-te împreună cu toate oştile îngerilor, şi veselindu-te cânţi cântarea cea neîncetată şi fericită, luminându-te prea mărit cu împărtăşirea luminărilor celor dumnezeieşti.

Încălțat-au picioarele tale pironindu-le cu încălţăminte, când umblai totdeauna în căile muceniciei, pururea pomenite. Cu care ai călcat capul vrăjmaşului, şi de tot l-ai sfărâmat, mărite, şi ai umblat cu bună călătorie pe căile cele cereşti, arătându-te Stăpânului purtător de biruinţă.

Lemnul cel mai-nainte fără umezeală, prin rugăciunea ta a odrăslit, şi a izvorât izvor de apă vie şi s-a sfinţit pământul prin curgerea sângelui tău, şi văzduhul cu suirea sufletului tău, prea fericite. Pentru aceasta cu credinţă cinstim sfântă şi de toţi prăznuită ziua ta, în care după lege ai făcut vitejie Vasilische.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Iar de va fi în post, a Născătoarei, aceasta:

Și sufletul împreună cu trupul şi inima şi cugetul ție Maica lui Dumnezeu le-am închinat; ci sufletului cere-i cele ce îi sunt de folos, iar trupului omoară-i săltările, şi inima luminează-i, Stăpână, iar cugetului îmblânzeşte-i mişcările cele fără orânduială nevăzut, şi încetează-i tulburările greşelilor.

A Crucii, a Născătoarei

Dacă Te-a văzut pe Cruce răstignit Preacurata, pe Tine Doamne, pe care Te-a născut neispitită de bărbat, udându-și obrazul cu lacrimi amestecate cu sânge, a strigat cu jale: Ce taină străină este aceasta, Cel ce ai împodobit mai-nainte Cerul cu luminători, cum eşti acum pironit pe lemn fără chip şi fără suflare, îndelung - răbdătorule ?

Troparul, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Vasilisc întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă..., Şi acum..., al praznicului

Iar de va fi în post al Născătoarei.

La Utrenie

Canonul Sfântului

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a

Irmos: Cântare să înălţăm noroade minunatului Dumnezeului nostru, celui ce a mântuit din robie pe Israil, cântare de biruinţă cântându-i, că şi el striga: Să cântăm Ție, Unuia Stăpânului.

Mucenice mult pătimitorule, roagă-te lui Hristos Împăratului, să se mântuiască cei ce cu credinţă cinstesc această luminată a ta prăznuire, şi să se facă părtaşi Împărăţiei Cerurilor.

Unindu-te cu toată dragostea lui Hristos, prea fericite, ai defăimat trupul ca un lucru ce era să se strice, şi cu prea vitejesc cuget ai suferit chinuri, arătat înfruntând înşelăciunea idolilor.

Slavă...

Luminându-te cu lumina Preasfântului Duh, ai trecut noaptea necunoştinţei, Vasilische, şi cu strălucirile chinurilor, te-ai arătat soare, luminând luminat toată zidirea.

Şi acum..., a Născătoarei

Ghedeon mai-nainte lână vedea pântecele tău cel prea curat, care a primit roua cea cerească uscând marea nedumnezeirii, şi adăpând cugetele cele topite de sete, Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor...

Cu sângele chinuirii ai stins focul cel idolesc, şi te îndulceşti de râul desfătării veselindu-te, mucenice.

Doimea pătimitorilor cea aleasă văzându-te pe tine mărturisitor Treimii, a venit către Hristos.

Slavă...

Dezlegându-te de trup, chemi pe cei ce au pătimit împreună cu tine, mărturisind pe Domnul Hristos, Împăratul tuturor, mult pătimitorule Vasilische.

Şi acum..., a Născătoarei

Să te aflu pe tine Preacurată povăţuindu-mă pururea către bunătăţi, şi îndreptându-mă către cărările pocăinţei.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Acum cu bucurie stai înaintea singurului Împărat, fiind împodobit sfinţit cu diademă luminoasă, şi cu veşmânt vopsit din sângiurile tale, şi îndumnezeit cu împărtăşire prea curată. Pentru aceasta astăzi săvârşind prea sfântă pomenirea ta, pe tine te lăudăm.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Iar de va fi post, a Născătoarei:

Nădejdea creştinilor, Preasfântă Fecioară, pe Dumnezeu pe care mai presus de gând şi de cuvânt L-ai născut, roagă-L neîncetat cu puterile cele de sus, ca să dăruiască iertare greşelilor noastre, şi îndreptare vieţii, celor ce cu credinţă şi cu dragoste pururea te lăudăm pe tine.

A Crucii, a Născătoarei

Nespurcata Mieluşea, pe Mieluşelul şi Păstorul văzându-L spânzurat, şi mort pe lemnul Crucii, ca o Maică tânguindu-se cu lacrimi grăia: Cum voi răbda luarea Ta de pe Cruce cea mai presus de cuvânt, Fiul meu, şi patimile cele de bunăvoie, prea bunule Dumnezeule.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale, şi am proslăvit Dumnezeirea Ta.

Lucrând cu osteneală holda sufletului tău, mucenice, ai odrăslit spicul chinuirii însutit, care se păstrează în cămările cele cereşti.

Auzit-ai prea fericite glas sfinţit, de sus chemându-te pe tine, şi adeverindu-ţi sfârşitul chinuirii tale, pururea pomenite mucenice.

Arătând împotrivire întărită, mărite, ai răbdat fiind legat în lanțuri, rupând toată legătura înşelăciunii.

Slavă...

Mucenice Vasilische purtătorule de chinuri, cu vinele dumnezeieştilor tale cuvinte sugrumând pe satana. Pentru care te-ai şi împodobit cu cununa biruinţei.

Şi acum..., a Născătoarei

Cel de o Ființă cu Tatăl, S-a arătat la toate asemenea cu oamenii, întrupându-Se din sângiurile tale, precum bine a voit, Preacurată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ție, Doamne, izbăveşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Alegând a te chinui după lege, ai ruşinat pe cei fărădelege cu puterea Duhului, de Dumnezeu cugetătorule mucenice.

Umblând cu îndrăzneală pe calea muceniciei, ai sfărâmat boldurile războinicului, mărite mucenice Vasilische.

Slavă...

Cu piroane fiind pironite picioarele tale, cugetătorule de Dumnezeu, ai zdrobit de tot capul vrăjmaşului cel cu multe măiestrii.

Şi acum..., a Născătoarei

Întru asemănarea trupului ai născut pe Domnul, cel mai presus de înţelegere şi de cuprindere, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa...

Propovăduind pe Cela ce S-a înălțat pe Cruce, te-ai legat pe lemn uscat, şi cu ploile rugăciunilor tale l-ai arătat verde, şi odrăslit cu tot felul de frunze, spre întărirea credincioşilor, şi spre lauda ostenelilor tale Vasilische.

Pe tine cel ce erai dezlegat de grija trupească, fără dreptate te-au legat călcătorii de lege, şi te-au pironit cu piroane de fier, şi te-au trimis pe căi îndelungate, care sfinţeai cu sângele tău tot pământul, mult pătimitorule mucenice Vasilische.

Slavă...

Stând legat de lemn de coatele mâinilor, ţi-ai într-aripat ochiul inimii tale către Dumnezeu, fericite, şi l-ai rugat pe Dânsul să izvorască izvor de apă vie, spre pomenirea ta cea prea lăudată şi spre tămăduirea sufletelor.

Şi acum..., a Născătoarei

Vindecă zdruncinările ticălosului meu suflet, şi patimile cele de mulţi ani, Fecioară, ca ceea ce negrăit ai născut pe Doctorul sufletelor şi al trupurilor, şi mă mântuieşte pe mine cel ce mi-am pus nădejdile la tine, prea curată.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condacul şi Icosul praznicului. Iar de va fi în post, zicem al sfântului.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoarei Doamne, pentru biruinţă, mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, mireasă pururea Fecioară!

Întru răbdare tare, şi ca un bărbat te-ai arătat, şi întru minuni prea minunat, arătat purtând înainte numele lui Hristos, ai ruşinat pe muncitorul. Pentru aceasta te cinstim pe tine Vasilische prea cinstite pururea strigând: Bucură-te, frumuseţea cea luminoasă a mucenicilor.

Sinaxar

Întru această lună în 22 de zile, pomenirea Sfântului mucenic Vasilisc, nepotul Sfântului Teodor Tiron.

Stih: Vasilisc spre tăiere capul dând,
Peste gânditori capul Vasiliscului se află călcând,
Întru a douăzeci şi doua zi,
Sabia viaţa lui Vasilisc răpi.

Acesta a fost în zilele lui Maximian din satul Humialon, din eparhia Amasiei, nepot Sfântului marelui mucenic Teodor Tiron, şi a fost la luptă mucenicească mainainte cu Sfântul Eutropie şi Cleonic, care erau la rânduiala ostaşilor tovarăşi cu Sfântul Teodor. Şi săvârşind aceia mucenicia pentru Hristos, el a rămas în temniţă.

După aceea dorind ca să săvârşească calea strădaniei, şi rugându-se pentru aceasta lui Dumnezeu, fu învrednicit arătării sale, poruncindu-i să se tocmească cu rudeniile lui şi să meargă la Comane să mărturisească.

Deci mergând cu ostaşii la casa lui, şi sărutând pe maica sa şi pe fraţii săi, şi învăţându-i să stea în credinţa lui Hristos, fu prins atunci de slujitorii ce fuseseră trimişi de guvernatorul Agripa.

Apoi legându-l şi încălţându-l cu încălţăminte de fier ce avea într-însele multe cuie ascuţite, îl gonea tocmai spre drumul Comanelor, şi sosind la satul Dacnon, găzduiră la o femeie anume Traiani, şi legară pe sfântul de un paltin uscat cu mâinile îndărăt, şi făcând rugăciune înverzi paltinul şi înfrunzi, şi acolo unde sta sfântul ieşi din pământ o fântână cu apă, care văzând slujitorii, şi împreună cu femeia aceea, zic, că au crezut în Hristos, şi au dezlegat pe sfântul din legături.

Şi dacă sosiră la oraşul Comanelor, stătu sfântul de faţă înaintea guvernatorului, şi neplecându-se a jertfi, făcu cu rugăciunea sa de s-a pogorât foc din Cer, şi arse capiştea idolilor şi idolul din ea, Apolon.

Atuncea mâniindu-se foarte guvernatorul şi pornindu-se cu urgie, porunci să i se taie capul şi să i se arunce trupul în râu, şi aşa îşi luă cununa muceniciei, întru slava şi lauda Dumnezeului nostru, Amin.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Sinod al doilea cel a toată lumea, care a fost în Constantinopol în vremea împărăţiei lui Teodosie cel mare, asupra lui Macedonie cel rău, eretic şi luptător împotriva Duhului Sfânt.

Stih: Prea viclean duhul lui Macedonie,
Pe Dumnezeiescul Duh, că nu este Dumnezeu cutează a zice.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Marcel adăpat fiind cu plumb topit s-a săvârşit.

Stih: Marcel băutura plumbului topit,
Aşa o bea ca şi când altul apă ar fi băut,

Tot în această zi, Sfântul mucenic Codru de cal târât s-a săvârşit.

Stih: Târât de cal la vârful Cerului ajungând,
Ridici mâinile Codre cununa primind,

Tot în această zi, Sfânta muceniță Sofia, doctoriţa, de sabie s-a săvârşit.

Stih: Sofia mai-nainte era doctoriță trupurilor,
Iar acum fiind tăiată se arată doctoriță şi sufletelor.

Tot în această zi, Sfântul Ioan Vladimir împăratul şi făcătorul de minuni, de sabie s-a săvârşit,

Stih: Ucigaşa mână de rudenie te-a dat la tăiere.
Iar mâna Domnului ți-a trimis vrednică încununare.

Tot în această zi, Sfântul noul sfinţit mucenic Zaharia de la Prusa care s-a nevoit la anul o mie opt sute doi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, şi focul în rouă l-au prefăcut, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Arătatu-te-ai podoabă mucenicilor, ca unul ce locuieşti în locaşurile cele mai presus de lume, de trei ori fericite; potolindu-ne viforul cel lumesc prin rugăciunile tale, nouă celor ce cu dragoste te cinstim.

Casă Treimii te-ai arătat, înţelepte, surpând chipurile şi capiştile idolilor, şi cântând Stăpânului: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Datu-ţi-a ţie daruri Stăpânul, ca unuia ce tare ai pătimit, şi ai surpat măiestriile vrăjmaşului, şi cu glas tocmit cântai: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Iată că a luat în pântece pe Dumnezeu, Fecioara, de care marele Isaia a zis cu duhul, şi L-a născut, căruia îi cântăm: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cei ce s-au făcut cu darul...

Arătatu-te-ai biruitor tiranilor, şi duhurilor vicleniei, mărite, neîncetat cântând Celui ce te-a întărit pe tine: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Omorându-te lumii mucenice Vasilische, şi neabătut urmând Stăpânului celui ce suflă morţilor viaţă, cu bucurie ai cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu întărirea sufletului suferind muncile trupului, de Dumnezeu cugetătorule, şi dănţuind împreună cu dumnezeieştii îngeri, aduci laudă lui Dumnezeu şi strigi: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei

Arătatu-te-ai Preasfântă mai desfătată decât cerurile, încăpând în pântecele tău pe Dumnezeu, care a izbăvit din strâmtoarea cea rea pe cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cei ce s-au făcut cu darul Tău biruitori tiranului şi văpăii, tinerii cei ce au păzit foarte poruncile Tale, au strigat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-sa de aceasta...

Cu vetreala Crucii trecând viforul muncilor, ai apucat la limanul cel prea lin al împărăţiei, mucenice, şi ca un neguţător bun ai mântuit povara bunei credinţe a lui Hristos, Împăratului tuturor, şi Dumnezeului nostru.

Precum odinioară a pogorât foc din Cer tezviteanul Ilie, asemenea ai pogorât, fericite, cu rugăciunea ta văpaia, prin care s-a ars capiştea idolilor, şi s-au pârjolit chipurile dracilor, iar Dumnezeu, Ziditorul, S-a slăvit.

Dezlegatu-te-ai de trup înţelepte, prin tăiere de sabie, primindu-te puterile cele cinstite; iar cu darul Dumnezeiescului Duh, ai biruit duhurile vicleniei cele rele. Şi acum locuieşti întru împărăţiile cele de sus, purtând cunună, prea fericite Vasilische.

Slavă...

Pământul s-a sfinţit cu îngroparea ta, şi Cerul cu sufletul, de Dumnezeu insuflate, şi îmbrăcându-te cu porfiră luminoasă din sângele tău, împărăţeşti împreună cu Hristos Dumnezeul nostru, pomenind totdeauna pe cei ce cu credinţă te cinstesc pe tine mucenice.

Şi acum..., a Născătoarei

Din fire eşti Dumnezeu, dar ai suferit să Te îmbraci cu omul, intrând în pântece prea curat, cu voia Ta, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta ştiind îndoite voirile Tale cele fireşti, pe Tine Te slăvim, fericind cu credinţă pe Maica Ta.

Irmosul: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se Om. Pentru aceea pe prea curata Născătoare de Dumnezeu, credincioşii o slăvim.

Luminânda praznicului. Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Vasilisc (22 mai)

Troparul Sfântului mucenic Vasilisc, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Vasilisc, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Cântare să înălţăm, popoare, minunatului Dumnezeului nostru, celui ce a mântuit din robie pe Israel, cântare de biruinţă cântându-I, că şi el striga: Să cântăm Ţie unuia Stăpânului.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mucenice mult pătimitorule, roagă-te lui Hristos împăratului, să mântuiască pe cei ce cu credinţă cinstesc această luminată a ta prăznuire şi să se facă părtaşi Împărăţiei Cerurilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Unindu-te cu toată dragostea lui Hristos, prea fericite, ai defăimat trupul ca un lucru ce era să se strice, şi cu prea vitejesc cuget ai suferit chinuri, arătat înfruntând înşelăciunea idolilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminându-te cu lumina Preasfântului Duh, ai trecut noaptea necunoştinţei, Sfinte Vasilisc şi cu strălucirile chinurilor te-ai arătat soare, luminând luminat toată zidirea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ghedeon mai înainte lână vedea pântecele tău cel prea curat care a primit roua cea cerească uscând marea nedumnezeirii şi adăpând cugetele cele topite de sete, Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor...

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sângele chinuirii ai stins focul cel idolesc şi te îndulceşti de râul desfătării veselindu-te, mucenice.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Doimea pătimitorilor cea aleasă, lăsându-te pe tine mărturisitor Treimii, a venit către Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dezlegându-te de trup, chemi pe cei ce au pătimit împreună cu tine, mărturisind pe Domnul Hristos Împăratul tuturor, mult pătimitorule Vasilisc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Să te aflu pe tine, Preacurată, povăţuindu-mă, pururea către virtuţi şi îndreptându-mă către cărările pocăinţei.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lucrând cu osteneală holda sufletului tău, mucenice, ai odrăslit spicul chinuirii însutit, care se păstrează în cămările cele cereşti.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Auzit-ai, prea fericite, glas sfinţit, de sus chemându-te pe tine şi adeverindu-ţi sfârşitul chinuirii tale, pururea pomenite mucenice.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătând împotrivire întărită, mărite, ai răbdat fiind legat în lanţuri, rupând toată legătura înşelăciunii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mucenice Vasilisc, purtătorule de chinuri, cu venele dumnezeieştilor tale cuvinte ai sugrumat pe satana. Pentru care te-ai şi împodobit cu cununa biruinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel de o fiinţă cu Tatăl S-a arătat la toate asemenea cu oamenii, întrupându-Se din sângiurile tale, precum bine ai voit, Preacurată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dis de dimineaţă strigăm Ţie, Doamne, izbăveşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine, pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Alegând a te chinui după lege, ai ruşinat pe cei fără de lege cu puterea Duhului, de Dumnezeu cugetătorule mucenice.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umblând cu îndrăzneală pe calea muceniciei, ai sfărâmat boldurile războinicului, mărite mucenice Vasilisc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu piroane fiind pironite picioarele tale, cugetătorule de Dumnezeu, ai zdrobit de tot capul vrăjmaşului cel cu multe măiestrii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întru asemănarea trupului ai născut pe Domnul, cel mai presus de înţelegere şi de cuprindere, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa…

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Propovăduind pe Cel ce S-a înălţat pe Cruce, te-ai legat pe lemn uscat şi cu ploile rugăciunilor tale l-ai arătat verde şi odrăslit cu tot felul de frunze, spre întărirea credincioşilor şi spre lauda ostenelilor tale, Sfinte Vasilisc.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine cel ce erai dezlegat de grija trupească, fără dreptate te-au legat călcătorii de lege şi te-au pironit cu piroane de fier şi te-au trimis pe căi îndelungate, care sfinţeai cu sângele tău tot pământul, mult pătimitorule mucenice Vasilisc

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Stând legat de lemn de coatele mâinilor, ţi-ai într-aripat ochiul inimii tale către Dumnezeu, fericite, şi L-ai rugat pe Dânsul să izvorască izvor de apă vie, spre pomenirea ta cea prea lăudată şi spre tămăduirea sufletelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Vindecă zdruncinările ticălosului meu suflet şi patimile cele de mulţi ani, Fecioară, ca ceea ce negrăit ai născut pe Doctorul sufletelor şi al trupurilor şi mă miluieşte pe mine cel ce mi-am pus nădejdile la tine, prea curată.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoarei Doamne, pentru biruinţă, mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, mireasă pururea Fecioară!

Întru răbdare tare şi ca un bărbat te-ai arătat şi întru minuni prea minunat, arătat purtând înainte numele lui Hristos, ai ruşinat pe chinuitor. Pentru aceasta te cinstim pe tine, Sfinte Vasilisc prea cinstite, pururea strigând: Bucură-te, frumuseţea cea luminoasă a mucenicilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au prefăcut, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai podoabă mucenicilor, ca unul ce locuieşti în locaşurile cele mai presus de lume, de trei ori fericite, potolindu-ne viforul cel lumesc prin rugăciunile tale, nouă celor ce cu dragoste te cinstim.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Casă Treimii te-ai arătat înţelepte, surpând chipurile şi capiştile idolilor şi cântând Stăpânului: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Datu-ţi-a ţie daruri Stăpânul, ca unuia ce tare ai pătimit, şi ai surpat măiestriile vrăjmaşului şi cu glas tocmit cântai: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iată că a luat în pântece pe Dumnezeu Fecioara, de care marele Isaia a zis cu duhul, şi L-a născut, căruia îi cântăm: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cei ce s-au făcut cu harul...

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai biruitor tiranilor şi duhurilor vicleniei, mărite, neîncetat cântând Celui ce te-a întărit pe tine: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Omorându-te lumii, mucenice Vasilisc şi neabătut urmând Stăpânului Celui ce suflă morţilor viaţă, cu bucurie ai cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu întărirea sufletului suferind chinurile trupului, de Dumnezeu cugetătorule şi dănţuind împreună cu dumnezeieştii îngeri, aduci laudă lui Dumnezeu şi strigi: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul şi-L prea înăiţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai Preasfântă mai desfătată decât cerurile încăpând în pântecele tău pe Dumnezeu, care a izbăvit din strâmtorarea cea rea pe cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cei ce s-au făcut cu harul Tău biruitori tiranului şi văpăii, tinerii cei ce au păzit foarte poruncile Tale, au strigat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul...

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu vetreala Crucii trecând viforul chinurilor, ai apucat la limanul cel prea lin al Împărăţiei, mucenice, şi ca un bun neguţător ai mântuit povara dreptei credinţe a lui Hristos Împăratului tuturor şi Dumnezeului nostru.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Precum odinioară a pogorât foc din cer Tezviteanul Ilie, asemenea ai pogorât, fericite, cu rugăciunea ta văpaia, prin care s-a ars capiştea idolilor şi s-au pârjolit chipurile demonilor, iar Dumnezeu Ziditorul S-a slăvit.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dezlegatu-te-ai de trup, înţelepte, prin tăiere de sabie, primindu-te puterile cele cinstite; iar cu harul dumnezeiescului Duh, ai biruit duhurile vicleniei cele rele. Şi acum locuieşti întru împărăţiile cele de sus, purtând cunună, prea fericite Vasilisc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pământul s-a sfinţit cu îngroparea ta şi cerul cu sufletul, de Dumnezeu însuflate şi îmbrăcându-te cu porfiră luminoasă din sângele tău, împărăteşti împreună cu Hristos Dumnezeul nostru, pomenind totdeauna pe cei ce cu credinţă te cinstesc pe tine, mucenice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din fire eşti Dumnezeu, dar ai suferit să Te îmbraci cu omul, intrând în pântece prea curat, cu voia Ta, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta ştiind îndoite voirile Tale cele fireşti, pe Tine Te slăvim, fericind cu credinţă pe Maica Ta.

Irmosul: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea pe prea curata Născătoare de Dumnezeu, credincioşii o mărim.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Acum cu bucurie stai înaintea Singurului Împărat, fiind împodobit sfinţit cu diademă luminoasă şi cu veşmânt vopsit din sângiurile tale şi îndumnezeit cu împărtăşire prea curată. Pentru aceasta astăzi săvârşind prea sfântă pomenirea ta, pe tine te lăudăm.

Acatistul Sfântului mucenic Vasilisc (3 martie şi 22 mai)

tradus din limba slavonă
de doamna Silvia Popa
23 noiembrie 2010

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Ales de către Regele Cerului, binefăcătorul mucenicilor lui Hristos şi făcătorul de minuni Vasilisc, protectorul creştinilor, tutore de castitate, mângâietorul celor suferinzi, cel ce stai în picioare lângă tronul Sfintei Treimi, către tine înălţăm rugăciuni pentru boli şi necazuri, în credinţă şi dragoste, te chemăm pe tine: ***Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!***

Icosul 1

Îngerească viaţă alegând a petrece pe pământ, părinte, ca să te bucuri cu Îngerii în ceruri, ai părăsit toate cele veselitoare ale lumii şi, rănindu-te cu dumnezeiasca dragoste, ai alergat la limanul cel mântuitor, ca să prea slăveşti cu viaţa ta cea minunată numele Sfintei Treimi, pentru care fapte, noi, minunându-ne, zicem ţie:
Bucură-te, că din pruncie ai ridicat pe umeri crucea Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, că pentru dragostea lui Hristos ai uitat dorul părinţilor tăi;
Bucură-te, că ai ales fecioria mai mult decât nunta;
Bucură-te, că ai câştigat în inima ta, frica Domnului;
Bucură-te, că din ea ai născut duh de mântuire;
Bucură-te, căci cu plugul înfrânării ai arat pământul sufletului tău;
Bucură-te, că ai semănat într-însul seminţele dreptei credinţe;
Bucură-te, că din ele odrăsleşti nouă roadele tămăduirilor;
Bucură-te, căci cu lucrarea cuvântului tău ţi-ai arătat viaţa mult roditoare;

Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul al 2-lea

Sfinţilor mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc, binecuvântaţi pe calea cea strâmtă a călugăriei cu Sfânta Cruce, însemnând dragostea cea mare pentru Cel ce s-a răstignit pentru noi, Hristos, Dumnezeul nostru, pe toţi care cântăm: Fii curajos, fii puternic în credinţă, dar întotdeauna demn să-I cânţi lui Hristos, Dumnezeului nostru: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Înţelegere cerească ţi s-a dăruit ţie, sfinte al lui Dumnezeu că din tinereţile tale, necontenit ai cugetat la cele cereşti, ai lăsat casa părinţilor tăi pentru Împărăţia Cerurilor şi pentru dragostea ta către ea, pentru aceasta, primeşte de la noi laudele acestea:

Bucură-te, insuflătorul nădejdii în Dumnezeu;
Bucură-te, pierzătorul nebuniei vrăjmaşului;
Bucură-te, că, din tinereţe, lui Hristos ai urmat;
Bucură-te, că fireşte de trup te-ai depărtat;
Bucură-te, arătător al căilor monahiceşti;
Bucură-te, cel ce mântuirea tuturor voieşti;
Bucură-te, stejar cu umbră dumnezeiască;
Bucură-te, că te-ai făcut tuturor masă duhovnicească;
Bucură-te, prin care Dumnezeu s-a prea înălţat;
Bucură-te, prin care satana s-a ruşinat;
Bucură-te, biserica lui Hristos;
Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul al 3-lea

Atunci când mucenicii Eutropie, Cleonic şi Vasilisc, au fost închişi şi persecutaţi şi li s-a impus să se lepede de credinţa în Hristos, au vorbit cu îndrăzneală: « Dacă te lepezi de Hristos şi te inchini la idolii fără suflet - vei fi condamnat la suferinţa veşnică de Domnul şi demonul va triumfa de bucurie ». Frica de patimi şi puterea credinţei din inimile lor, în Hristos, s-au păstrat, chiar şi la suferinţă încă din închisoare, de aceea au cântat lui Hristos: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Pe mulţi ai tămăduit, sfinte mucenice, când mergeai spre munci. Precum spre aceia ţi-ai arătat bunătatea, arată-te milostiv şi spre mine cel ce pătimesc! Dar tu, întărit de harul lui Dumnezeu, cu suferinţă şi curaj ai îndurat, şi cu credinţă în Hristos; de aceea, îţi cântăm ţie:

Bucură-te, neînfricat şi cu credinţă în Hristos;
Bucură-te, soldat invincibil al lui Hristos;
Bucură-te, că de ispitele diavolului ai scăpat;
Bucură-te căci, cu putere şi răbdare ai izbăvit;
Bucură-te, că sângele meu, pentru Hristos l-ai izbăvit;
Bucură-te, că sufletul meu pentru Hristos l-ai mântuit;
Bucură-te, că neclintit în credinţa lui Hristos eşti;
Bucură-te, pilon al Bisericii lui Dumnezeu;
Bucură-te, credincios al Bisericii lui Dumnezeu;
Bucură-te, că răutatea păgână ai izgonit;
Bucură-te, bucuria credincioşilor;
Bucură-te, că ai ruşinat pe cei răi;
Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul al 4-lea

Ajutaţi-ne nouă, Sfinţilor mucenici: Eutropie, Cleonic şi Vasilisc să ieşim din calea răutăţii. Depărtaţi cugetele cele rele. Spălaţi-ne cu roua rugăciunilor voastre, sfinţilor, pe noi cei ce-I cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Îngerii din ceruri te laudă pe tine, cuvioase părinte, minunându-se de viaţa ta cea mai presus de fire, iar mulţimile călugărilor, lacrimi de bucurie îţi aduc, cântându-ţi unele ca acestea:
Bucură-te, a Îngerilor, mirare;
Bucură-te, a dracilor, pierzare;
Bucură-te, a cuvioşilor, cunună;
Bucură-te, a sufletelor noastre, duhovnicească arvună;
Bucură-te, al lumii, ocrotitor;
Bucură-te, al monahilor, îndrumător;
Bucură-te, cerească lumină;
Bucură-te, a nevoitorilor, odihnă;
Bucură-te, vas, de Duh Sfânt, purtător;
Bucură-te, al creştinilor, rugător;
Bucură-te, scutul credinţei în Hristos;
Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul al 5-lea

Răbdat-ai bătăi şi batjocură pentru dragostea lui Hristos, nădăjduind la bunătăţile ce vor să fie celor ce-L iubesc pe El. Şi eu Îl laud pe Dumnezeu. Tu cu bucurie ne-ai scăpat de chinuri: « Cine ne va despărţi de dragostea lui Dumnezeu: durerea sau

suferinţa, sau persecuţia, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau nenorocirea, sau sabia? Nici moartea, nici viaţa, nici o altă creatură, nu ne poate lua dragostea noastră de Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru!» El este întotdeauna, fără încetare! De aceea Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Cel ce a suferit nevinovat, care a fost bătut, a fost crucificat şi Sângele Său este sacru pentru noi, păcătoşii! Cu tine, Vasilisc, Sfinte mucenice, părtaşi la suferinţa ta, către tine, cu bucurie, strigăm: « Tu, Doamne, fii cu mine, în fiecare zi, pentru a te chema de mai multe ori la necaz!» Pentru răbdarea ta, neclintita credinţă şi iubirea eternă pentru Domnul, noi, cei slabi, păcătoşi şi nevrednici îndrăznim a-ţi aduce ţie slavă:

Bucură-te, mucenice, răbdător şi de neclintit;
Bucură-te, cel ce, pe sine cu totul jertfă Domnului te-ai adus;
Bucură-te, păzitorul curăţiei sufleteşti şi trupeşti, cel osârdnic;
Bucură-te, minunea cea prea veselitoare a Îngerilor;
Bucură-te, cel ce eşti rană grea dracilor;
Bucură-te, credinciosule slujitor al lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce eşti om între Îngeri;
Bucură-te, cel ce eşti Înger între oameni;
Bucură-te, cel ce prin faptele tale ai slujit lui Dumnezeu;
Bucură-te, ridicarea celor căzuţi;
Bucură-te, mântuirea multora;
Bucură-te, mireasmă parfumată;
Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul al 6-lea

Sfinţii Eutropie şi Cleonic au fost supuşi la multe chinuri. «Ce bine este de voi fraţilor că sunteţi împreună!» - a exclamat mucenicul Vasilisc, cuprins de chinul separării de prietenii săi. V-aţi rugat la El şi veţi fi ucişi, împreună, dar inseparabili înaintea tronului Sfintei Treimi. Doamne, îndeplineşte voia Ta, pe care tocmai mi-ai prezis-o, cu smerenie, propovăduiesc: « Nu voia mea, ci a Ta, Doamne, facă-se !» Şi, în închisoare, cu bucurie, cântând lauda lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Nu ne pricepem ce să lăudăm mai mult, mucenice Vasilisc: vrednicia pentru care ai fost ales sau răbdarea pe care ai avut-o; prin tine, mucenice Vasilisc, mulţi călugări şi credincioşi au descoperit deprinderea rugăciunii lui Iisus, prin care s-au umplut de harul dumnezeiesc, slăvind pe Hristos neîncetat. Pentru aceea, şi noi cu glas de

mulţumire cântăm împreună cu toţi Sfinţii lui Dumnezeu, pentru aceasta şi noi, voind a uni amândouă laudele, te laudăm, mucenice Vasilisc, zicând:
Bucură-te, pentru credinţa în Hristos, care a mers pe jos pe dealul Golgota, de a deveni la fel ca El;
Bucură-te, tu care ai suferit ocara, ca a lui Hristos;
Bucură-te, pentru că ai purtat cizme grele de cupru, ca şi Hristos care a purtat Crucea;
Bucură-te, pentru că ai fost vărsare de sânge, ca şi Hristos, care cu propriul Sânge a pătat Ierusalimul;
Bucură-te, că prin suferinţele îndurate de dragul lui Hristos, ne-ai ridicat pe noi, păcătoşii;
Bucură-te, că, pentru răbdarea ta, ai câştigat în lupta cu diavolul;
Bucură-te, iubitorule de oameni;
Bucură-te, că ai dat speranţă tuturor creştinilor;
Bucură-te, ajutătorul orfanilor;
Bucură-te, plâns mângâietor;
Bucură-te, mângâietorul celor ce au probleme;
Bucură-te, vindecătorul celor necăjiţi;
Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul al 7-lea

Dorind să percepi suferinţa celor asupriti, ca un războinic ai rezistat, mucenice Vasilisc, pe căldură şi cu sete. Atunci te-ai rugat către Dumnezeu: « Doamne, cercetează-mă pe mine, precum ai cercetat pe Iosif, în temniţă, pe Ieremia, în noroi, pe Daniil, în groapa leilor şi pe cei 3 tineri, în cuptorul Babilonului !» Pe când sfântul se ruga astfel, deodată s-a cutremurat pământul şi un glas de sus s-a auzit: “Nu te teme, că sunt cu tine !” Şi, îndată, încălţămintea de aramă din picioarele lui s-a topit ca ceara de faţa focului, lanţurile au căzut de pe dânsul şi stejarul cel uscat a înverzit, odrăslind ramuri cu multe frunze şi făcând umbră mare deasupra sfântului. Iar acolo unde stăteau picioarele sfântului şi se roşise pământul de sângele lui, a izvorât un izvor de apă. Deci, văzînd minunile cele ce se făcuseră, cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Minunata ta răbdare în suferinţă şi credinţa neclintită a fost văzută de Dumnezeu şi rugăciunea ta, auzită: „Darurile pe care le vei primi, mucenice Vasilisc, sunt de vindecare, pentru toţi, care le vor cere în Numele Meu». Iar Domnul a făcut cunoscută puterea Lui şi un miracol s-a făcut, ca să-L slăvim pe Tatăl Ceresc. noi, cu îndrăzneală, ne rugăm:
Bucură-te, răbdarea şi mila Domnului;
Bucură-te, că, legat de copac precum Hristos, ai fost flagelat;

Bucură-te, că Domnul a auzit rugăciunea ta şi S-a uitat la suferinţa ta şi ţi-a vindecat rănile tale;
Bucură-te, pentru că El îi iubeşte pe cei neprihăniţi şi a înverzit un copac uscat odrăslind ramuri cu multe frunze;
Bucură-te, că, pentru dragostea ta pentru El, a izvorât un izvor de apă;
Bucură-te, că, prin puterea Lui, s-au vindecat rănile tale;
Bucură-te, că ai învins vrăjmaşul cu smerenia ta;
Bucură-te, pentru răbdarea ta în lupta cu diavolul;
Bucură-te, pentru Împărăţia cerurilor, care te aştepta;
Bucură-te, că ţi-ai făcut Mânăstire în casa Tatălui ceresc;
Bucură-te, că Duhul Sfânt este cu tine;
Bucură-te, că pe Sfânta Treime propovăduieşti;
Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul al 8-lea

Multe minuni ale lui Dumnezeu ai făcut, prin rugăciunile tale, mucenice Vasilisc, pentru oamenii necăjiţi! Deschizând, cu dumnezeiască cuviinţă, Scripturile, ai scos din ele învăţături temeinice, îndulcind cu ele inimile credincioşilor, cu adevărat, mai mult decât mierea şi ai învăţat pe toţi creştinii a se închina Sfintei Treimi. Pentru aceasta, şi noi te cinstim cu aceste laude: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Neîncetat ai fost ispitit cu bunătăţi şi cinstiri lumeşti, dar, ca pe nişte curse în calea către cer, judecându-le, ai fost aruncat în mijlocul leilor, care, neliniştiţi te-au privit, dorind să-ţi vadă trupul sfâşiat; dar Stăpânul tuturor gurile fiarelor a închis; pentru care, îţi cântăm:
Bucură-te, cel ce eşti cu nevinovăţie încununat;
Bucură-te, că pentru nevinovăţie la chinuri ai fost dat;
Bucură-te, că lupta cea bună ai luptat;
Bucură-te, că Dumnezeu minunat te-a arătat;
Bucură-te, lumină ce, sub obroc, nu s-a putut pune;
Bucură-te, vieţuitor plin de fapte bune;
Bucură-te, cel ce bunătăţile lumeşti, curse le socoteşti;
Bucură-te, că te-ai făcut asemenea oştilor cereşti;
Bucură-te, noule Daniele, aruncat în mijlocul leilor;
Bucură-te, că fiarele s-au făcut asemenea mieilor;
Bucură-te, că vrăjmaşii doreau să te piardă;
Bucură-te, că Hristos nevătămat te-a păzit;
Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul al 9-lea

Pentru fiecare laudă a Făcătorului tău, pentru mila Lui cea mare pentru tine, Sfinte mucenice Vasilisc ai grăit: «Doamne Iisuse ! Poate, oare, cânta un păcătos al tău, mii de cuvinte?» Şi Sfântul mucenic Vasilisc cădea în genunchi înaintea lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Pentru minunile Sale, Vasilisc a mulţumit lui Dumnezeu Însuşi: « Nu vă faceţi griji, Eu sunt cu voi, de-a pururea!» Sunt doar ca să mă rog puterii Atotputernice a lui Dumnezeu. Tu ai făcut multe minuni. Şi acum, tot datorită rugăciunilor tale şchiopii umblă, orbii văd, surzii pot auzi. Împreună cu tine glăsuim pentru aceste minuni:

Bucură-te, tu putere a lui Dumnezeu şi vindecătorul bolilor;
Bucură-te, că numele tău nu va dispărea;
Bucură-te, propovăduitorul dumnezeieştii credinţe;
Bucură-te, vindecătorul leproşilor;
Bucură-te, pentru că rugăciunea ta vindecă orice boală;
Bucură-te, că din credinţă, ai făcut şi vindecare;
Bucură-te, harul vindecării;
Bucură-te, medic al sufletelor şi al trupurilor;
Bucură-te, pentru ca noi să ne rugăm neîncetat lui Dumnezeu;
Bucură-te, căci eşti dascăl al patimilor;
Bucură-te, lăcaş al Duhului Sfânt;
Bucură-te, pentru harul lui Hristos;
Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul al 10-lea

Zadarnice au fost chinurile păgânilor, sfinte, căci drumul ţi-a fost drept către Hristos; pentru aceasta, te-ai învrednicit de darul tămăduirilor, pe care-l reverşi tuturor celor ce cu credinţă vin la tine cu rugăciuni; dar tu cu bucurie I-ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Izbăveşte-ne, Vasilisc, cu rugăciunile tale, auzi-ne, prea cuvioase, cu auzul tău. Dăne mână de ajutor, aşa cum Domnul nostru, Iisus Hrisos, ţi-a grăit: « Vino, rob bun şi credincios, Vasilisc, vino în Împărăţia Mea! Veniţi, voi toţi care sunteţi vătămaţi de dragul Meu !» Cu mare bucurie, grăim astfel:

Bucură-te, Dumnezeul meu, mult milostiv;
Bucură-te, pentru dragostea sa;
Bucură-te, pentru viaţa jertfită lui Hristos;

Bucură-te, pentru că sângele tău l-ai vărsat pentru Hristos;
Bucură-te, că de sabie ai fost tăiat pentru Hristos;
Bucură-te, coroană de martiriu, de El îmbrăcat;
Bucură-te, slujitor credincios al lui Hristos;
Bucură-te, că în faţa tronului Sfintei Treimi vei sta;
Bucură-te, credinţă în Hristos neînfricată;
Bucură-te, ostaş invincibil al lui Hristos;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale ai adus mântuire celor rătăciţi;
Bucură-te, milostenia celor mulţi;
Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul al 11-lea

Cu durere, dreptcredincioşii au privit sfârşitul tău, Vasilisc; căci tu le-ai fost flacără nestinsă a dreptei credinţe, miluitor al celor lipsiţi şi vindecător al celor bolnavi, dar ne mângâiem că te-ai suit la Dumnezeu, de unde nu încetezi a privi spre mulţimea ce te cheamă în rugăciuni şi, izbăvind-o de dureri, cânţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Senin la suflet şi blând la chip ţi-ai primit sfârşitul, trecând astfel în Împărăţia cerească, unde eşti întâmpinat de Sfânta Treime şi aşezat de-a dreapta Sa, mărit de Sfinţi şi de Puterile cereşti; tu eşti păstorul cel bun, Vasilisc, că pe turma ta o povăţuieşti către păşunea cea duhovnicească şi din izvorul Raiului o adăpi pe ea. Pentru aceea, împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu:
Bucură-te, păstrătorul de har al lui Dumnezeu;
Bucură-te, mireasmă ce, până la cer, te-ai ridicat;
Bucură-te, că duhul tău, Treimii l-ai încredinţat;
Bucură-te, mult-plânsule de credincioşii pământului;
Bucură-te, mult-lăudatule de Puterile cereşti;
Bucură-te, vieţuitorule în locaşul Celui Preaînalt;
Bucură-te, păzitorul rânduielii tale;
Bucură-te, că, de pământ, nicidecum, nu te-ai depărtat;
Bucură-te, că, în rugăciuni, pe orice credincios ai ascultat;
Bucură-te, albină ce te-ai îmbogăţit în fapte bune;
Bucură-te, că ai fost încoronat cu nepieritoare cunună;
Bucură-te, piatră la temelia creştinătăţii;
Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul al 12-lea

Lupta cea bună ai luptat, credinţa ai păstrat, mulţumindu-ţi sufletul, că ai urmat lui Hristos, iar pentru noi ai rămas vrednică pildă, ca, privind la tine, să-ţi urmăm credinţa şi în ispite să ne înarmăm cu armele tale şi biruitori să mulţumim iui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Şi după moarte ai săvârşit minuni, Vasilisc, căci în loc de sânge apă a curs din trupul tău şi de stejarul de care ai fost legat spre tăiere, în vederea tuturor s-a umplut de frunze; de aceea, iarăşi auzi de la noi:
Bucură-te, bucuria Tatălui;
Bucură-te, lauda Fiului;
Bucură-te, desfătarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, miluirea celor de pe pământ;
Bucură-te, izvor nesecat de tămăduiri;
Bucură-te, izbăvitor de chinuri;
Bucură-te, doctor sufletesc şi trupesc;
Bucură-te, alesule al Tatălui ceresc;
Bucură-te, cel ce linişteşti sufletele;
Bucură-te, cel ce îmblânzeşti cugetele;
Bucură-te, cel ce scapi de urgia duşmanilor;
Bucură-te, cel ce înlături norul suspinelor;
Bucură-te, cel ce primeşti gândurile şi puterile;
Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)

Sfinte mare mucenice şi tămăduitorule, Vasilisc, ţie îţi vărsăm durerile noastre de multe feluri şi tu, fără întârziere, cu puterea ce o ai de la Dumnezeu, spre care ne eşti mijlocitor, auzind suspinuri înăbuşite în noapte, în zi, în pat de suferinţă, în călătorii, fii celor ce se roagă ţie, după nevoile fiecăruia: celor neliniştiţi, liniştitor; celor asupriţi, apărător; celor în primejdii, izbăvitor; celor învăluiţi în păcate, scutitor; rătăciţilor, îndrumător; bolnavilor, deplin vindecător; orfanilor, tată; văduvelor, părinte; soţilor, întăritor în căsnicie; celor porniţi cu răutate, îmblânzitor şi ne întăreşte în faţa necazurilor, căci suntem slabi şi istoviţi, sfinte şi astfel, cu puterea ta, descătuşaţi de amărăciunile noastre, să petrecem în mulţumire, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi, iarăşi se zice:

Icosul 1

Îngerească viaţă alegând a petrece pe pământ, părinte, ca să te bucuri cu Îngerii în ceruri, ai părăsit toate cele veselitoare ale lumii şi, rănindu-te cu dumnezeiasca dragoste, ai alergat la limanul cel mântuitor, ca să prea slăveşti cu viaţa ta cea minunată numele Sfintei Treimi, pentru care fapte, noi, minunându-ne, zicem ţie:
Bucură-te, că din pruncie ai ridicat pe umeri crucea Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, că pentru dragostea lui Hristos ai uitat dorul părinţilor tăi;
Bucură-te, că ai ales fecioria mai mult decât nunta;
Bucură-te, că ai câştigat în inima ta, frica Domnului;
Bucură-te, că din ea ai născut duh de mântuire;
Bucură-te, căci cu plugul înfrânării ai arat pământul sufletului tău;
Bucură-te, că ai semănat într-însul seminţele dreptei credinţe;
Bucură-te, că din ele odrăsleşti nouă roadele tămăduirilor;
Bucură-te, căci cu lucrarea cuvântului tău ţi-ai arătat viaţa mult roditoare;
Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice!

Condacul 1

Ales de către Regele Cerului, binefăcătorul mucenicilor lui Hristos şi făcătorul de minuni Vasilisc, protectorul creştinilor, tutore de castitate, mângâietorul celor suferinzi, cel ce stai în picioare lângă tronul Sfintei Treimi, către tine înălţăm rugăciuni pentru boli şi necazuri, în credinţă şi dragoste, te chemăm pe tine: ***Bucură-te, Vasilisc, pururea fericite, Sfinte mare mucenice !***

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului mucenic Vasilisc şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Sursa:
https://chirho88888888.wordpress.com/2020/03/03/acatistul-sfantului-mucenic-vasilisc/

http://akafist.narod.ru/V/Vasilisk_Komansky.htm

Imnografie

Condacul Sfinţilor mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc: Luminători luminoşi v-aţi arătat, dumnezeieşti mucenici, cei trei la număr şi cu strălucirile minunilor voastre, luminaţi toată zidirea, alungând pururea noaptea cea adâncă a neputinţelor şi rugându-vă lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Troparul Sfinţilor mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului mucenic Vasilisc (22 mai): Întru răbdare tare şi ca un bărbat te-ai arătat şi întru minuni prea minunat, arătat purtând înainte numele lui Hristos, ai ruşinat pe chinuitor. Pentru aceasta te cinstim pe tine, Sfinte Vasilisc prea cinstite, pururea strigând: Bucură-te, frumuseţea cea luminoasă a mucenicilor.

Troparul Sfântului mucenic Vasilisc (22 mai): Mucenicul Tău, Doamne, Vasilisc, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfinţilor mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc (3 martie)

După săvârşirea pătimirii şi după mucenicescul sfârşit al Sfântului mucenic Teodor Tiron în cetatea Amasiei, au rămas ţinuţi în temniţă pentru Hristos tovarăşii lui, ostaşi şi prieteni de aproape, Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc, nepotul său.

Ighemonul Puplie, care a muncit pe Sfântul Teodor, pierise, fiind ucis de mânia lui Dumnezeu; şi în locul lui a venit un altul cu numele Asclipiodot, de neam din Frigia, cumplit cu obiceiul şi cu mintea fără de Dumnezeu, făcând multe răutăţi poporului creştin.

Căci îi era dată lui stăpânire asupra creştinilor de la împăratul Maximian (286-305) ca să-i silească la jertfa idolească, iar pe cei ce nu s-ar supune, să-i piardă cu cumplite munci. Acela, şezând la judecată cu sfetnicii săi, a chemat pe Evlasie, păzitorul de cărţi şi i-a poruncit să citească faptele cele petrecute mai înainte ale judecăţii. Deci, citindu-se pătimirea lui Teodor Tiron, toţi s-au minunat de răbdarea acelui bărbat.

Deci a zis ighemonul către Evlasie: "Unde sunt tovarăşii lui Teodor care au fost pomeniţi în această carte?"

Răspuns-a Evlasie: "Sunt păziţi în temniţă împreună cu alţi legaţi".

După aceea ighemonul, văzând capiştea cea arsă de Sfântul Teodor, a necuratei lor zeiţe, ce se numea Ira, "maica zeilor", a răcnit ca un leu asupra tovarăşilor lui Teodor care rămăseseră. Şi îndată a poruncit să trimită ostaşi la temniţă, ca să aducă la el pe Sfinţii mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc.

Eutropiu era frate de o mamă cu Cleonic, de neam din Capadocia, iar Vasilisc era nepot al Sfântului Teodor şi se născuse în Amasia. Iar pentru dragoste, toţi aceşti trei se numeau fraţi. Mergând ostaşii la temniţă, au zis străjerului temniţei: "Dă-ne pe tovarăşii lui Teodor".

Iar acela, intrând înăuntru, a zis către sfinţi: "Sculaţi-vă, iată a venit vremea voastră, pe care ziua şi noaptea cu dorire aţi aşteptat-o, căci vă cheamă ighemonul; dar vă rog să nu mă uitaţi întru bună voastră mărturisire". Acestea le grăia străjerul temniţei, deoarece şi el crezuse că Domnul este cu dânşii, de vreme ce îi vedea ziua şi noaptea rugându-se, cum şi minunile lui Dumnezeu care se făceau; apoi lumina cea negrăită care îi strălucea, şi temniţa care, de multe ori, singură de la sine se deschidea.

Sfinţii, sculându-se, ieşeau cu bucurie; iar ceilalţi care rămâneau legaţi plângeau, căci se lipsesc de tovărăşia Sfinţilor mucenici.

Sfântul Eutropiu le-a zis: "Nu plângeţi, fraţii mei, că iarăşi ne vom vedea unul cu altul; ci rugaţi-vă Domnului nostru Iisus Hristos, ca să ne învrednicească să ne sfârşim prin chinuire pentru El, şi să înceteze elineasca închinare, ca astfel să se umple lumea de darul Domnului".

Aşa mângâind sfinţii pe cei legaţi, au ieşit cu ostaşii. Şi Sfântul Eutropiu, care era foarte frumos la chip şi înţelept în cuvinte, cânta, grăind: ***Iată acum ce este bun şi ce este frumos, decât numai a locui fraţii împreună.*** Şi se făcu glas din cer către dânsul, zicând: "Nu te voi despărţi de fraţii tăi, până ce toţi veţi veni la Teodor şi vă veţi odihni în sânul patriarhului Avraam şi în lumina celor vii".

Fiind aduşi Sfinţii mucenici, stăteau înaintea ighemonului cu feţele luminoase. Şi i-a întrebat ighemonul: "Pentru ce feţele voastre sunt vesele, ca şi cum n-ar fi stat o

vreme aşa de lungă în legăturile temniţei, ci ca după o veselie de toate zilele, aşa sunt de luminoase?"

***Fericitul Eutropiu** a răspuns: "Cu adevărat, ighemoane, în toate zilele ne veseleşte Hristos al nostru, cercetându-ne cu darul Său şi se împlineşte la noi acea scriptură: "Inima veselindu-se, faţa înfloreşte".*

Ighemonul a zis: "Cum îţi este numele?"

Sfântul a zis: "Numele meu cel plăcut este creştin, iar de părinţi sunt numit Eutropiu".

Ighemonul, momindu-l, i-a zis: "Cu adevărat, te văd nobil la obicei şi la chip frumos, şi, precum mi se pare, mulţi ani ai învăţat filosofia".

Sfântul a răspuns: "În duhovniceasca filosofie m-am deprins de la Domnul meu Iisus Hristos, spre care am nădejde că poate să mă facă şi acum înţelept în răspunsuri împotriva întrebărilor voastre".

Zis-a ighemonul: "Ascultă-mă, Eutropiu. Încredinţează pe cei ce sunt cu tine să se supună poruncii împărăteşti şi să aducă jertfe zeilor. Iar eu voi scrie despre tine la împăraţi şi aceia te vor pune voievod şi-ţi vor da în stăpânire această ţară şi ca pe un domn al ţării te vor cinsti; cu multe bogăţii te vor îmbogăţi şi cu adevărat cu lucrul vei cunoaşte că este bine a asculta pe împăraţi şi a te supune poruncii acelora. Iar dacă acestor cuvinte ale mele nu te încredinţezi, apoi trupul tău, sfărâmându-l în bucăţi, îl voi arunca la câini şi la fiare, spre mâncare; iar rămăşiţele oaselor tale cu foc le voi arde şi praful îl voi arunca în râu. Şi să nu socoteşti că trupul tău, luându-l creştinii, îl vor unge cu mir ca pe un sfânt. Deci, supune-te şi jertfeşte zeilor sau măcar spune înaintea poporului că te supui şi voieşti a jertfi, pentru că toţi caută la tine, luând aminte la învoirea ta cea de la sfârşit. Nu întoarce de la zei pe cei ce voiesc să le aducă jertfe, ca să nu aduci hule asupra ta. Iar dacă continui să huleşti vom aduce asupra ta şi asupra celor ce sunt cu tine, munci necinstite şi cumplite".

***Sfântul Eutropiu** a răspuns ighemonului, zicând: "Încetează a bârfi unele ca acestea, fiule al diavolului şi moştenitor al gheenei. Încetează de a amăgi pe slugile lui Dumnezeu, vrăjmaş al lui Dumnezeu, izgonitule din veşnicile bunătăţi, lipsitule din moştenirea Raiului, legatule veşnic al iadului celui mai de jos. Încetează de a grăi cele necuvioase, gunoiule, zidule şi îngrădire a lucrurilor celor bune, iar de lucruri rele povăţuitor şi începător de înşelăciune. Şi ce îţi voi*

zice mai mult, nu ştiu. Vicleanule om, îmi făgăduieşti vremelnică cinste şi bogăţii care rămân aici. Ce folos am din acelea, care sunt începătura desfătărilor celor vătămătoare de suflet, maică a înfrumuseţării şi a desfrânării, pricina jertfirii şi a uciderii şi rădăcină a tuturor răutăţilor? Ce folos a aflat din bogăţiile pământeşti şi din cinste Puplie, cel ce a fost ighemon mai înainte de tine, care a muncit pe Sfântul Teodor şi care este îngropat acum sub pământ în iad, în focul nestins şi între viermii neadormiţi? Dar şi asupra ta nu va zăbovi a veni mânia lui Dumnezeu, care te va pierde de pe pământ, păgânule în fărădelege. Şi încă mă îngrozeşti cu munci cumplite, cu sabie, cu foc şi cu fiare? Dar nu nădăjdui, o, nebunule, că mă vei înfricoşa cu îngroziri şi mă vei sili cu răni spre nedumnezeire. Pentru că a pătimi pentru Hristos, Dumnezeul meu, îmi este cel mai dorit lucru, mai mult decât toate doririle, de vreme ce Acela ne este nouă bogăţie, cinste, putere şi slavă; şi nu ne depărtăm de El, nici eu şi nici aceşti fraţi ai mei. Ci vom răbda pentru Mântuitorul nostru, Care este Începătorul vieţii, adevăratul voievod nebiruit, Care izbăveşte pe cel ce-L cheamă din multe ispite şi Care şi pe noi are putere a ne izbăvi din mâinile tale".

Acestea auzindu-le ighemonul, s-a umplut de mânie şi a poruncit să-l bată peste gură pe sfântul, zicându-i: "Necuviinciosule, eşti chemat să aduci jertfă zeilor, iar nu să ne ocărăşti". Şi, începând a-l bate tare, îndată s-au uscat mâinile celor ce-l băteau. Iar cele ce se făceau şi se grăiau la acea întrebare de judecată, toate se scriau din porunca ighemonului. Apoi, văzând scriitorii uscarea mâinilor celor ce băteau, s-au înspăimântat şi au lăsat scrierea. Iar un oarecare dintre credincioşi stătea în popor şi scria.

Deci a zis ighemonul către mucenic: "Te vei închina zeilor, ca să fii viu? Sau, neînchinându-te, voieşti ca îndată să te dau morţii?"

Răspuns-a Sfântul Eutropiu: "Nu mă voi închina nesimţitorilor zei, precum faci tu, fiind nesimţitor, ci mă voi închina Dumnezeului meu şi Aceluia Îi voi aduce jertfă de laudă, care este rodul buzelor mele. Căci Însuşi Domnul nostru Iisus Hristos, grăieşte prin gura lui David: Idolii neamurilor argint şi aur, lucruri de mâini omeneşti, gură au şi nu vor grăi, ochi au şi nu vor vedea, mâini au şi nu vor pipăi, picioare şi toate mădularele asemănării omeneşti le au nesimţitoare. Drept aceea, adaugă: Asemenea lor să fie, cei ce îi fac pe ei şi toţi cei ce nădăjduiesc spre dânşii. Deci tu, fiind orb şi surd, voieşti să mă atragi şi pe mine într-aceeaşi pierzare? Dar eu nu mă voi depărta de la Domnul meu Iisus Hristos".

Ighemonul a zis către Sfinţii Cleonic şi Vasilisc: "Voi, ce ziceţi? Aduceţi jertfe zeilor, ca să fiţi vii? Sau voiţi ca, împreună cu Eutropiu, în aceleaşi munci să cădeţi?"

Iar Sfinţii Cleonic şi Vasilisc au răspuns: "Precum crede fratele nostru Eutropiu, cel întărit pe piatra credinţei în Iisus Hristos, astfel şi noi credem şi ne întărim în Tatăl şi în Fiul şi în Sfântul Duh. Şi, precum Eutropiu pătimeşte pentru Hristos, aşa şi noi împreună cu dânsul, voim a pătimi. Că nu va putea diavolul să ne despartă pe noi, pe care ne-a însoţit Hristos cu Sfânta credinţă şi cu dragostea Sa. Căci precum o sfoară, fiind împletită în trei, nu se rupe, astfel şi noi, aceşti trei, vom rămâne tari. Şi, precum Preasfânta Treime este nedespărţită, asemenea şi noi suntem nedes-părţiţi cu credinţa şi nedeosebiţi cu dragostea. Deci, grăbeşte să ne munceşti pe noi cu munci mai mari, pentru că mergem la chemarea Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia tu îi eşti vrăjmaş".

Acestea zicând ei, ighemonul a poruncit ca pe fiecare să-l întindă câte patru ostaşi şi să-l bată cu vine crude, fără cruţare; şi atât de mult au fost bătuţi sfinţii, încât carnea lor şi sângele cădeau pe pământ. Iar ei, răbdând cu vitejie, se rugau lui Dumnezeu. Şi puteai vedea cumplita muncă; iar răbdătorii de chinuri, cu ajutorul lui Hristos, se arătau ca şi cum nimic n-au pătimit.

Sfântul Eutropiu grăia în rugăciunea sa: "Dumnezeule, Atotţiitorule, Preabunule şi milostive, nu ne trece cu vederea. Stăpâne, Cel ce mântuieşti pe cei drepţi şi sprijineşti pe cei păcătoşi; Cel ce întorci pe cei necredincioşi şi îndreptezi pe cei îndărătnici; Cel ce mântuieşti pe cei înţelepţi şi înveţi pe cei fără de minte, Tu, Cel ce ai legat pe diavolul şi ai dezlegat pe om; Ajutătorule al celor ce sunt în legături şi în munci; Izvorule al bunătăţii şi Mântuitorul sufletelor noastre; Începătorule al pătimirilor şi Dătătorule de răbdare bărbătească în chinuri; dă-ne răbdare în rănile acestea, pentru cununa mucenicească cea desăvârşită şi vino spre ajutorul nostru, precum ai venit şi la robul Tău Teodor şi i-ai ajutat. Arată oamenilor răutatea diavolului şi a Ta bunătate; iar prin ajutorul Tău cel întru tot puternic, arată aceasta tuturor, cum că noi cu adevărat pe Tine Unul Te avem Împăratul nostru, Iisuse Hristoase şi Ţie Unuia ne închinăm, slăvindu-Te pe Tine cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în veci". Iar Sfântul Cleonic cu Vasilisc au zis: "Amin!"

Şi îndată s-a făcut cutremur mare, încât s-a cutremurat tot divanul; şi cei ce cădeau obosiţi şi înspăimântaţi s-au depărtat, iar sfinţii au fost dezlegaţi cu mână nevăzută şi stăteau întregi. ***Şi li s-a arătat lor Domnul împreună cu îngerii şi cu Sfântul Teodor.***

Şi a zis Sfântul Eutropiu către Domnul: "Te laud pe Tine, Stăpânul meu, Hristoase, că aşa degrabă m-ai auzit. Dar cine sunt eu, ca Domnul meu să vină la mine?"

Şi iarăşi Sfântul Eutropiu a zis către Sfinţii Cleonic şi Vasilisc: "Vedeţi că Împăratul nostru Iisus Hristos, stă cu Sfântul Teodor în multă slavă?"

Şi au zis: "Îl vedem".

Iar Sfântul Teodor, cel ce s-a arătat cu Domnul, a zis: "Frate Eutropiu, s-a auzit rugăciunea ta şi iată Mântuitorul a venit întru ajutorul vostru, ca încredinţaţi să fiţi pentru veşnica viaţă".

Şi a grăit către dânşii Însuşi Domnul: "Când vă muncea pe voi, acolo am stat şi Eu înaintea feţii voastre, căutând la pătimirea voastră. Şi, de vreme ce începătura muceniciei cu bărbăţie aţi răbdat-o, de aceea vă voi fi vouă ajutor, până ce veţi săvârşi nevoinţa voastră şi se vor scrie numele voastre în cartea vieţii". Astfel zicând, Domnul S-a făcut nevăzut, împreună cu Sfântul Teodor.

Iar ostaşii care munceau pe sfinţi, au strigat către ighemon: "Ne rugăm ţie, stăpâne, scapă-ne de lucrul acesta, căci noi nu putem să muncim mai mult pe oamenii aceştia".

Zis-a ighemonul, arătând cu degetul spre sfinţi: "Iată, vrăjitorii aceştia fac o năluciire oarecare şi înfricoşează pe ostaşi".

Iar mulţi din popor, care se învredniciseră vedeniei celei dumnezeieşti, strigau către ighemon, zicând: "Nu sunt năluciri, nici vrăjitorii, ci Dumnezeul creştinesc ajută robilor Săi! Căci noi am văzut viu pe Împăratul Hristos şi pe Teodor cel ce a murit demult şi am auzit glas îngeresc!"

Ighemonul a răspuns: "Eu nimic n-am văzut şi nici n-am auzit vreun glas".

A zis către dânsul Sfântul Eutropiu: "Bine zici, că n-ai văzut dumnezeiasca arătare, nici n-ai auzit cereştile glasuri, pentru că nu vezi cu ochii cei sufleteşti; căci diavolul, domnul veacului acestuia, ţi-a orbit inima ta. Se împlineşte cu tine proorocia lui Isaia, care zice: Cu urechile sale greu a auzit şi ochii săi şi-a închis".

Acestea auzindu-le ighemonul şi văzând poporul tulburat, a poruncit să lege pe sfinţi şi să-i ducă în temniţă. Intrând acolo Sfinţii mucenici, s-au bucurat cei legaţi, văzându-i pe dânşii, şi au cântat pătimitorii lui Hristos, grăind: Ajutorul nostru este în numele Domnului, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Mâncând ighemonul într-acea zi cu sfetnicii săi, grăia cu dânşii: "Ce vom face oamenilor acelora, nu ştiu? Căci toată cetatea se tulbură printr-înşii. Vouă ce vi se pare?"

Iar unul din sfetnici a zis: "Ucide-i pe ei degrabă, rogu-mă ţie; căci de vei întârzia a-i pierde pe dânşii, apoi toată cetatea se va depărta de la zei şi se va duce în urma lor! Mai ales pe Eutropiu, care este mai limbut, nu-l lăsa atât să vorbească".

Iar ighemonul a zis: "Acum şi cu rugăminte şi cu îngroziri l-am sfătuit pe el spre închinarea zeilor, iar el a hulit şi pe zei şi pe împăratul, şi pe mine m-a defăimat. Să-l mai chemăm singur şi cu rugăminte să-l încredinţăm. Şi, de ne va asculta, vom da mulţumită milostivilor zei; iar de nu, apoi desăvârşit îl vom da pe el morţii".
Aceasta zicând, îndată a trimis ostaşi ca să aducă la dânsul pe Eutropiu din temniţă. Şi, intrând Sfântul Eutropiu la ighemon pe când prânzea, i-a zis ighemonul: "Voieşti ca pe tine singur să te duc cu cinste în locaşul zeilor noştri şi să le aduci jertfe?"

***Sfântul Eutropiu** a răspuns: "Viu este Domnul Dumnezeul meu, că nici prin cuget nu-mi trece să mă depărtez de la credinţa lui Hristos, cea întărită pe neclintita piatră".*

Şi poruncea ighemonul mucenicului să şadă împreună cu cei ce prânzesc, dar el nu voia. Şi iarăşi îi ziceau cei ce şedeau: "Şezi, Eutropie, împreună cu noi, de mănâncă şi bea şi ascultă pe voievod".

Sfântul a răspuns: "Să nu-mi fie mie, robul lui Hristos, să şed împreună cu necuraţii, pentru că grăieşte proorocul David: Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioşilor şi pe scaunul pierzătorilor n-a şezut. Şi iarăşi: N-am şezut în adunarea deşertăciunii şi nu voi intra cu călcătorii de lege. Şi iarăşi, alt prooroc vesteşte: Ieşiţi din mijlocul lor şi vă deosebiţi, grăieşte Domnul. Să nu vă atingeţi de necurăţia lor, că Eu vă voi primi pe voi. Şi Scriptura grăieşte iarăşi: "Cel ce umblă cu sfinţii, se va sfinţi, iar cel ce umblă cu necuraţii, este părtaş al lor".

Ighemonul a zis: "Erai mai bun la obicei mai înainte, Eutropiu, iar acum te arăţi a fi rău cu obiceiul".

Sfântul răspunse: ***"Nu sunt rău cu obiceiul, dar păzesc poruncile lui Dumnezeu pentru că, dacă tu te sârguieşti a păzi poruncile împăraţilor pământeşti, cu atât mai mult eu, slujind Împăratului Cel ceresc şi fără de moarte, mă sârguiesc a-I păzi poruncile".***

Ighemonul zise: "Tu, împreună cu mine, fără tovarăşii tăi, să aduci dimineaţă jertfe zeilor, ca poporul, văzându-te că te închini zeilor, să se încredinţeze spre a nu se depărta de la dânşii, ci să-i cinstească cu jertfe".

Sfântul Eutropiu răspunse: "Necredinciosule, voieşti ca în turma lui Hristos să fiu povăţuitor al pierzării? Să nu fie una ca aceea, pentru că grăieşte Domnul meu: De va sminti cineva pe unul din cei mici, care cred în Mine, mai bine este să-şi lege o piatră de moară de grumazi şi să se înece în adâncul mării. Şi iarăşi zice: Nu puteţi sluji lui Dumnezeu şi lui Mamona, căci ce împărtăşire este luminii cu întunericul? Sau ce legătură are Biserica lui Dumnezeu cu idolii?"

Acestea auzindu-le ighemonul, a poruncit să aducă înaintea lui aur şi haine de multe feluri şi de mare preţ, iar argint o sută cincizeci de litre. Şi a zis: "Mă jur pe toţi zeii şi pe dragostea nebiruiţilor împăraţi, că ţi le voi da ţie pe acestea şi mai multe decât acestea, numai să zici dimineaţă către popor: "M-am plecat ighemonului!" Iar după aceea, roagă-te Dumnezeului tău precum voieşti şi primeşte toate acestea".

Sfântul Eutropiu a zis: "Viclene înşelător şi şarpe rău, nu vei ispiti pe robul lui Dumnezeu, pentru că scris este: Ce folos este omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul îşi va pierde? Sau: Ce va da omul în schimb pentru sufletul său? Precum fratele tău Iuda, iubind argintul, şi-a pierdut sufletul, aşa vei pieri şi tu cu dânsul! Dar ce întârzii de nu ne ucizi? Căci să ştii, că nimic nu ne va despărţi de dragostea lui Hristos!"

Ighemonul, luptându-se cu dânsul în cuvinte multă vreme şi momindu-l, apoi văzând pe mucenic că nu i se supune nicidecum, ci mai rău îl ocărăşte şi pe zei îi necinsteşte, fiind noaptea pe la cântatul cocoşilor şi vreme de odihnă, a zis către slugi: "Duceţi pe Eutropiu în temniţă şi-l legaţi împreună cu soţii lui, căci lucrul cel rău nu se va schimba niciodată şi nu poate a fi bun".

Sfântul ieşind, grăia către ighemon: "Răsad al vicleşugului, care nu faci rod al dreptăţii, vei fi degrabă tăiat şi în foc aruncat! În tine, pământule, grâul nu va creşte, ci numai neghine şi spini, deoarece sufletul tău l-a dobândit satana şi a semănat într-însul seminţele sale cele rele!" Şi zicând acestea, s-a dus.

Intrând în temniţă, a găsit pe Sfinţii Cleonic şi Vasilisc rugându-se cu genunchii plecaţi şi toată noaptea s-au rugat pentru dânsul.

Deci, făcându-se dimineaţă, ighemonul a voit să aducă jertfă la zei cu tot poporul; şi a poruncit crainicului să strige, ca să se adune tot poporul în capiştea Artemidei cu jertfe. Apoi adunându-se poporul, a venit şi ighemonul, fiind aduşi şi Sfinţii mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc, după porunca ighemonului. Şi, săvârşindu-se închinarea la idoli de toţi cei ce erau acolo, căci unii aduceau tămâie spre jertfă, iar alţii vite necuvântătoare, ighemonul a zis: "Eutropiu, apropie-te împreună cu tovarăşii tăi şi jertfeşte zeilor ca să nu mori rău".

Iar Sfântul Eutropiu cu prietenii săi au început a grăi: "Doamne, Dumnezeule, Atotţiitorule şi veşnice, Cel ce eşti Preacurat, neschimbat, Care în cer locuieşti şi pe pământ Te slăveşti, Cel ce ai întărit cerul, ai întemeiat pământul, ai făcut munţii, Cel ce numeri mulţimea stelelor şi le chemi pe nume, luminează-ne şi pe noi din înălţimea Ta; Cel ce ai izbăvit odată pe sfinţii tăi, pe cei trei tineri, din cuptorul Babilonului şi ai mântuit pe Sfântul Daniil din gurile leilor; Cel ce ai eliberat de la moarte pe roaba Ta Susana şi pe Sfânta Tecla ai păzit-o de foc şi de fiare; Cel ce ai fost cu Sfântul Teodor în pătimirile lui; Tu fii împreună şi cu noi şi, venind la locul acesta, arată-Ţi puterea şi pierde toată elineasca îndrăcire; fă ca în locul acesta creştinii să-Ţi aducă jertfe fără de sânge, Ţie, adevăratul Dumnezeu, că Tu eşti Părinte al Domnului nostru Iisus Hristos şi Ţie se cuvine slavă, Unuia născut Fiului Tău şi Sfântului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin".

Zicând acestea sfinţii, s-a făcut tunet şi cutremur mare, încât şi temelia capiştei s-a clătinat, şi au fugit toţi de la capişte împreună cu ighemonul, fiind cuprinşi de mare frică, ca să nu moară, iar idolul Artemidei a căzut şi s-a sfărâmat în mici bucăţi. În acel cutremur s-a auzit glas de sus, grăind către sfinţi: "S-au auzit rugăciunile voastre. De acum locul acesta va fi biserică de rugăciune a creştinilor". Şi se veseleau sfinţii întru Domnul.

Potolindu-se cutremurul, toţi, după un ceas lăsând frica, s-au întors şi, stând la judecată, scrâşneau din dinţi asupra sfinţilor. Apoi a poruncit să se aducă pucioasă şi smoală, pe care să le fiarbă în trei căldări şi să le toarne peste trupurile

mucenicilor. Şi a poruncit să înfigă în pământ nişte pari tari şi să pună în ei pe sfinţi. Să le răstignească mâinile, legându-le de pari, una de un par şi alta de altul.

Făcându-se aceasta şi fierbând căldările mult, Sfântul Cleonic a grăit către Sfântul Eutropiu: "Să ne rugăm lui Dumnezeu, frate, că mare nevoie ne stă astăzi înainte!"

Şi s-au rugat, grăind: "Doamne, Iisuse Hristoase, acum vino în ajutorul nostru şi arată puterea Ta, căci puterea noastră este slabă! Tu ne întăreşte în răbdarea muncii acesteia".

Şi au adus slugile căldările ce fierbeau cu smoală şi cu pucioasă, ţinându-le cu mâinile de torţile de fier.

Iar Sfântul Eutropie a zis către slugi: "Domnul să întoarcă lucrul vostru asupra voastră". Acestea zicând, îndată, cu puterea lui Dumnezeu, şi-au dezlegat ucenicii mâinile de la pari şi, singuri luând cu mâinile lor căldările ce fierbeau, le-au turnat peste piepturile lor; şi, vărsându-se smoala de pe trupurile lor pe pământ, curgea ca apa pe marmură; şi, întorcându-se asupra slugilor, i-au ars pe dânşii până la oase, dar sfinţii n-au avut nici o vătămare. Aceasta văzând-o ighemonul, se mira mult şi se înspăimântă, încât vrajă creştină o socotea.

După aceea a poruncit la alte slugi cu unghii de fier să îi strujească şi cu muştar amestecat cu sare şi cu oţet să le ude rănile lor, iar sfinţii răbdau toate acestea cu vitejie.

Şi Sfântul Eutropie, fiind în munci, a grăit către ighemon: "Necuratule şi urâtule în faţa slavei lui Dumnezeu, îngrijeşte-te de mai mari munci, pentru ca mai multă pătimire, şi mai mari cununi să luăm de la Stăpânul nostru!"

Cu aceste cuvinte mai mult se întărita tiranul şi poruncea slugilor să-i muncească şi mai aspru.

Iar sfinţii grăiau: "Sârguieşte-te, întru tot, necuratule, ca să ne izbăveşti din faţa ta; căci dorim ca izbăvindu-ne de tine, să vedem faţa Dumnezeului nostru Iisus Hristos".

Astfel fiind munciţi sfinţii multă vreme şi sfârşindu-se acum ziua, ighemonul a poruncit să-i arunce iarăşi în temniţă şi să-i pună în obezi.

Iar sfinţii se rugau în temniţă, zicând: ***"Doamne Iisuse Hristoase, nu ne lăsa pe noi, până ce vom trece viforul chinuirii, până vom scăpa de pierzătorul acesta ighemon şi vom ajunge la limanul cel lin, unde nu este durere, nici întristare, nici suspinare".***

Astfel rugându-se ei, la miezul nopţii li S-a arătat Domnul, zicându-le: "Amin, grăiesc vouă! De vreme ce v-aţi dat pentru Mine la moarte, veţi lua veşnică viaţă împreună cu sfinţii". Cu o cercetare ca aceasta a Domnului fiind mângâiaţi mucenicii, s-au întărit şi mai mult cu credinţa.

Făcându-se dimineaţă, a venit iarăşi ighemonul la judecată şi, punând înainte pe sfinţi, le-a zis: "V-aţi învăţat a vă închina şi a aduce jertfe zeilor? Sau voiţi a muri rău?"

A răspuns Sfântul Eutropiu: "Oare n-ai auzit de la noi de multe ori, o, pierzătorule întunecat, orbule şi nesimţitorule, cum că nu ne vom închina, nici vom aduce jertfe surzilor şi muţilor diavoli?"

Aceasta auzind-o ighemonul, a osândit pe Sfântul Eutropiu împreună cu Sfântului Cleonic la răstignire, dând asupra lor o hotărâre ca aceasta: "Pe Eutropiu, dascălul vrăjitorilor, şi împreună cu dânsul şi pe alt vrăjitor, anume Cleonic, care n-au ascultat de porunca marilor împăraţi, ci au mărturisit creştinească credinţă, porunceşte alesul divan să-i răstignească, iar Vasilisc cu ceilalţi legaţi, să mai fie ţinuţi în temniţă".

Acestea auzindu-le Sfântul Vasilisc, a strigat către ighemon: "Dă şi pentru mine hotărâre spre moarte, căci nu voiesc să rămân fără tovarăşii mei, ci cu dânşii să mor şi doresc ca împreună să stau înaintea lui Hristos, Dumnezeul nostru".

Zis-a ighemonul: "Jur pe zeii mei, deoarece aţi făcut între voi înţelegere ca să nu vă lăsaţi unul de altul, de aceea nu vă voi pierde pe toţi trei odată, ca astfel să se strice legătura voastră şi să nu vi se îndeplinească dorinţa ce aţi avut".

Iar Sfântul Eutropiu a zis: "Cu adevărat, eşti mai sălbatic decât toate fiarele şi mai vârtos decât toţi cei necuvântători, tu eşti necuvântător, cel ce desparţi însoţirea cea bună, care este nedespărţită cu dragostea şi cu credinţa. Dar îţi va răsplăti ţie degrabă Dumnezeu şi vor înflori florile cele pline de dar şi vor da rod Bisericii lui Dumnezeu".

Acestea zicându-le Sfântul Eutropiu, a fost scos cu Sfântul Cleonic din cetate, unde erau cruci pregătite pentru dânşii. Şi toată cetatea venea după dânşii, nu numai creştinii, ci şi elinii.

Văzându-şi sfinţii mucenici crucile, au zis: "Doamne, Dumnezeul nostru, Iisuse Hristoase, Te lăudăm şi-Ţi mulţumim că ne-ai făcut pe noi a fi vrednici de moarte pe cruce şi ne-ai asemănat pe noi răstignirii Tale celei de voie! Deci, învredniceşte-ne de cununa dreptăţii, ca împreună cu Tine pătimind, cu Tine să ne şi prea mărim, întru Împărăţia Ta! Însă ne rugăm Ţie şi pentru Sfânta Biserică Ta, alinează viforul păgânilor celor ce se scoală asupra robilor Tăi şi dăruieşte de acum pace neamului creştinesc!"

Astfel rugându-se sfinţii, i-au răstignit ostaşii pe crucile lor. Şi s-a făcut glas din cer către pătimitorii pentru Hristos, chemându-i pe dânşii întru odihna veşnică.

Iar Sfinţii mucenici Eutropiu şi Cleonic, cu rugăciune şi-au dat sufletele lor în ziua a treia a lunii lui martie.

După aceasta doi cucernici bărbaţi din Amasia, cetăţenii Conit şi Velonic, au rugat pe ighemon ca să le dea voie să ia trupurile mucenicilor, şi nu i-a oprit pe dânşii ighemonul. Deci a luat Velonic trupul Sfântului Eutropiu şi, ungându-l cu mir, l-a dus cu cinste la un sat al său, departe ca la optsprezece stadii de la cetate. Iar trupul Sfântului Cleonic l-a luat Conit şi, ungându-l cu miruri, l-a dus cu cinste la satul ce se numea Chima. Şi se săvârşeau la locurile acelea vindecări la mormintele mucenicilor, întru slava lui Dumnezeu.

Iar Sfântul Vasilisc, rămânând închis în temniţă, a petrecut în legături vreme destulă. După aceea, pierind ighemonul Asclipiodot şi după dânsul punându-se Agripa, cu sabia a fost tăiat şi Sfântul Vasilisc în douăzeci şi două de zile ale lunii mai, în care se cinsteşte pomenirea lui, întru slava lui Hristos Dumnezeul nostru, Cel slăvit împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în veci. Amin.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Vasilisc, nepotul Sfântului Teodor Tiron (22 mai)

(Scrisă de Sfântul mucenic Evsignie)

După uciderea Sfinţilor mucenici Eutropie şi Cleonic, cu care împreună a pătimit multe şi Sfântul Vasilisc, el, rămânând viu, şedea în temniţă.

După moartea ighemonului Asclipiodot, a venit în locul lui, în părţile Pontului, un alt ighemon cu numele Agripa, trimis de tinerii Maximian şi Maxim, ca să prigonească şi să ucidă pe cei ce credeau în Hristos.

Mai înainte de intrarea lui în cetatea Amasiei, Sfântul Vasilisc era acolo în temniţă şi se ruga lui Dumnezeu cu lacrimi, zicând: "Doamne, Iisuse Hristoase, adu-ţi aminte de mine şi nu mă uita până în sfârşit, dar şi chemarea mea spre mucenicie arătat s-o aduci la desăvârşire, ca să nu fiu despărţit de acei sfinţi bărbaţi care au fost prinşi cu mine şi au pătimit mai înainte de mine şi s-au încununat".

Deci, arătându-i-se lui Domnul la miezul nopţii în vedenia visului, i-a zis: "Îmi aduc aminte de tine şi nu te voi uita! Deja numele tău s-a scris de la început cu cei ce au fost prinşi cu tine; deci, nu te mâhni ca cel mai de pe urmă, pentru că

pe mulţi îi vei întrece şi pomenirea ta o voi face slăvită în tot pământul. Du-te acum şi dă sărutarea cea mai de pe urmă maicii tale, fraţilor şi rudeniilor, iar, când te vei întoarce, vei lua cununa mucenicească şi îndată te vei odihni în Comani. Dar să nu te temi de muncile ce ai să le pătimeşti, că Eu sunt cu tine şi nu te vor vătăma supărările cele omeneşti".

Deşteptându-se, Sfântul Vasilisc, s-a umplut de bucurie şi, pe când se ruga, a văzut uşile temniţei deschise. Apoi, începând a se face ziuă, a rugat pe ostaşii care îl păzeau şi pe păzitorul cel mai mare al temniţei, zicând: *"Daţi-mi voie pentru patru zile să mă duc să văd pe maica şi pe fraţii mei, cei ce petrec în satul Cumialii; iar după aceea mă voi întoarce cu alergare la adevăratul meu Tată, Iisus Hristos".*

Dar, ostaşii şi păzitorul temniţei i-au răspuns: "Viu este Domnul Dumnezeul tău, Căruia tu neîncetat Îi slujeşti, că de nu ne-am teme de ighemon, pe care îl aşteptăm să vină îndată, te-am elibera cu totul".

Grăit-a sfântul: "Nu voiesc să fiu liber cu totul ci, precum am zis, să mă duc numai să mă închin maicii mele, fraţilor şi rudeniilor, fiindcă Domnul meu mi-a poruncit să fac aceasta".

Ostaşii ziseră: "Ne temem că nu cumva, după eliberarea ta, ighemonul să te ceară degrabă de la noi, fiindcă am auzit astăzi că are să vină ighemonul în cetate şi toţi cei legaţi sunt înscrişi pentru judecată".

Sfântul Vasilisc a zis: "*Voia Dumnezeului meu este să mă duc în satul meu; deci, dacă aveţi plăcere, să meargă unii dintre voi cu mine, apoi ne vom întoarce împreună".*

Atunci ostaşii s-au învoit la voia Domnului şi, sculându-se unii dintre ei, s-au dus cu dânsul în satul lui şi, cu multă bucurie, l-au întâmpinat pe el fraţii lui, căci avea trei fraţi şi maica sa, şi i-au ospătat şi cinstit pe ostaşi în casa lor.

A doua zi, chemând pe toate rudeniile lui, a grăit multe către dânşii din cele pentru folosul sufletului şi din învăţătura creştinească, zicând că ni se cade a intra în împărăţia lui Hristos cu multe supărări. Deci, mângâindu-i pe toţi şi sărutându-i cu sărutarea cea mai de pe urmă, le-a zis: *"Iubiţi fraţi, părinţilor şi fiilor întru Hristos, petreceţi în credinţa Domnului nostru Iisus Hristos şi să nu vă depărtaţi nicidecum de El; pentru că nimic nu este lumea aceasta şi cele din ea. Toate acestea sunt ca o umbră ce trece, iar Domnul petrece în veci. Deci, mă rog vouă, rugaţi-vă pentru mine Stăpânului nostru, Dumnezeul tuturor, să-mi dea putere*

ca să-mi săvârşesc nevoinţa pătimirii, precum a dat Sfinţilor Teodor Tiron, Eutropie şi Cleonic, care au fost prinşi cu mine. Mântuiţi-vă, prea iubiţi părinţi, maicilor, fraţilor, surorilor şi fiilor, că mă duc acum de la voi şi nu mă veţi mai vedea în viaţa aceasta vremelnică".

Sfântul, zicând acestea, s-a făcut plângere şi tânguire mare şi au zis către dânsul: "După ce îţi vei săvârşi bine alergarea ta, roagă-te Domnului pentru noi şi pentru tot neamul creştinesc, ca să înceteze prigoana asupra credinţei celei sobornicеşti şi ca să se piardă slujirea la idoli, iar darul lui Hristos să strălucească peste tot pământul".

După acestea, Sfântul Vasilisc se pregătea să se întoarcă cu ostaşii pe aceeaşi cale la temniţă, în legăturile sale.

În acea vreme ighemonul Agripa a ajuns în cetatea Amasiei, şi, chemând pe cei mai dintâi între cetăţeni, a intrat cu dânşii în capiştea idolească, care se numea Petason şi în alta numită Serapion, aducând jertfă necuraţilor lui zei. A doua zi, şezând la judecată, cerceta pe cei ce erau în legături; astfel a chemat mai întâi pe Vasilisc, fiindcă auzise de dânsul şi voia să-l pună pe el mai întâi înaintea judecăţii sale.

Ducându-se în temniţă unul din cei mai mari ai cetăţii, ca să aducă pe Vasilisc la ighemon, nu l-a găsit în legături. Deci, a prins pe păzitorul temniţei şi, legându-l, l-a dus în divan.

Ighemonul, schingiuindu-l, îl întreba: "Cum ai dezlegat pe vrăjmaşul zeilor noştri, nesocotind poruncile împărăteşti?"

Iar păzitorul a răspuns: "Sunt două zile astăzi, de când Vasilisc s-a dus cu ostaşii în satul lui".

Ighemonul, umplându-se de mânie, a zis: "Capul tău îl voi tăia cu sabia, de nu vei pune înaintea mea pe hulitorul şi ocărâtorul zeilor".

Zis-a păzitorul temniţei: "Într-a patra zi îl voi aduce înaintea ta".

Ighemonul a trimis îndată cu păzitorul acela, pe un slujitor al său, om cu obicei sălbatic şi cumplit, împreună cu mulţi ostaşi, şi a zis aceluia: "Acum te voi cunoaşte pe tine dacă eşti adevărat râvnitor către zei, de vei prinde pe acel hulitor şi batjocoritor şi-l vei aduce legat la mine în Cumani, că acolo mă duc".

Deci, slujitorul acela, plecând de la ighemon, a gătit nişte încălţăminte de aramă, care avea înăuntru piroane lungi de fier ascuţite şi, luând pe păzitorul temniţei şi pe ostaşi, s-a dus în satul lui Vasilisc, ducând pe un asin lanţuri grele de fier.

Şi m-am dus şi eu - zice scriitorul acestei pomeniri, Sfântul Evsignie - urmându-le lor, că voiam să văd pătimirea şi sfârşitul Sfântului Vasilisc.

Ajungând ei la satul acela, au prins pe mucenic tocmai când ieşea din casă şi se îndrepta spre cetatea Amasiei, la legăturile lui. Deci, l-au legat cu două lanţuri, un lanţ de fier i-au pus pe grumaz şi l-au încălţat cu încălţămintele cele de aramă, care aveau piroane. Acele piroane au străbătut picioarele sfântului până la oase, curgând sânge din răni şi, bătând tare pe mucenicul lui Hristos, îl duceau spre cetatea Cumani.

Pe el îi petrecea plângând, maica sa, fraţii şi rudeniile lui; iar maica sa zicea către el: "Fiul meu prea dulce, Hristos, pe Care L-ai iubit, Acela să-ţi fie ţie de ajutor în această nevoinţă mucenicească; viaţa ta aici nu ţi-a fost lungă, dar va fi veşnică în veacul cel viitor; acum suferi munci amare, dar vei câştiga slăvită cunună de la Hristos Dumnezeu. Oamenii cei răi te muncesc pe pământ, dar îngerii păcii te vor primi în cer. Ca pe un tâlhar te judecă acum pe tine, dar tâlharul care s-a răstignit cu Hristos te va primi în Rai; împăraţii cei stricăcioşi şi muritori te ucid prin muncile lor, dar, Dumnezeu Cel veşnic te va învia şi te va număra cu oştile îngereşti. Fiul meu cel dulce, în calea aceasta a Domnului în care alergi, adu-ţi aminte şi de noi!" Maica lui, zicând acestea, s-a întors acasă, rugându-se Domnului pentru fiul său, ca să-l întărească în munci.

Sfântul, uitându-se înapoi, a văzut că veneau după dânsul cei trei fraţi ai săi, rudeniile şi mulţi din popor, plângând şi tânguindu-se; iar el îi rugă să se întoarcă la locurile lor, zicând: ***"Nu plângeţi pentru mine ci, mai ales, rugaţi-vă Domnului, ca să-mi dea putere să biruiesc ispita diavolului şi să ruşinez pe slujitorii lui".*** După aceea i-a sărutat pe fiecare şi îi îndemna să se întoarcă, zicându-le: ***"Iarăşi ne vom vedea unul cu altul în ziua învierii şi în viaţa cea veşnică".*** Dar ei nu voiau să se întoarcă ci, plângând, urmau sfântului. Atunci Sfântul Vasilisc le-a zis din nou: ***"Ce faceţi? Nu mai plângeţi pentru mine şi nu-mi mai tulburaţi inima mea! O, de s-ar fi dat mie ca să mor de multe ori pentru Domnul nostru Iisus Hristos! Rogu-vă pe voi, întoarceţi-vă şi vă rugaţi lui Dumnezeu pentru mine".***

Nevrând ei să se întoarcă, le-a zis trimisul ighemonului: "Mă jur pe sănătatea împăraţilor mei, că de nu vă veţi întoarce, pe toţi vă leg şi vă duc la ighemon". Dar

ei n-au voit să înţeleagă. Deci, a început mai marele ostaşilor a-i bate şi numai aşa, abia a putut să-i izgonească înapoi.

În această călătorie, sfântul purta cu bărbăţie greutatea lanţurilor de fier şi cu vitejie răbda durerea picioarelor pătrunse cu multe piroane ascuţite, care erau în încălţămintea de aramă; iar calea pe unde mergea, se roşea cu sângele lui. Deci, sfântul cânta, zicând: De s-ar aduna asupra mea tabără, nu se va înfricoşa inima mea, Hristoase, Dumnezeul meu, că Tu eşti cu mine. Şi multe alte grăia către Domnul în cântarea şi în rugăciunea sa.

Trimisul ighemonului şi cei împreună cu el, văzând pe mucenic umblând bine, se mirau, nepricepând că Domnul era cu el şi îi uşura durerile. Ajungând în satul care se numea Dacozaria, trimisul ighemonului şi ostaşii au voit să se odihnească, fiindcă era zăduf şi ceasul la amiazăzi.

***

Stăpâna acelui sat, cu numele Troiana, fiind văduvă şi, văzând că a venit slujbaşul ighemonului cu ostaşii i-a rugat să intre în casa ei să mănânce pâine; iar ei erau patruzeci de bărbaţi. Intrând, ei s-au aşezat la masă să mănânce şi să bea, veselindu-se, iar pe Sfântul mucenic Vasilisc, având mâinile legate înapoi, l-au legat de un stejar uscat care era înaintea porţilor. Şi s-au adunat la dânsul mulţime de popor, bărbaţi, femei şi copii şi, văzând pe sfântul legat cu lanţuri grele şi ţinut în zăduf cu sângele curgând din picioare, se umileau şi le era milă de el. El se ruga lui Dumnezeu, zicând: ***"Doamne, cercetează-mă pe mine, precum ai cercetat pe Iosif în temniţă, pe Ieremia în noroi, pe Daniil în groapa leilor şi pe cei trei tineri în cuptorul haldeilor; precum ai arătat bunătatea Ta Susanei, cea năpăstuită de bătrânii cei mincinoşi, Cel ce ai scos pe Petru din temniţă şi pe Tecla ai apărat-o în privelişte, tot aşa şi spre mine nevrednicul şi smeritul robul Tău întinde mila Ta şi arată minunile Tale, pentru slava Preasfântului Tău nume".***

Pe când sfântul se ruga astfel, deodată s-a cutremurat pământul şi un glas de sus s-a auzit: "Nu te teme, că sunt cu tine!" Şi îndată încălţămintea de aramă din picioarele lui s-a topit ca ceară de faţa focului, lanţurile au căzut de pe dânsul şi stejarul cel uscat a înverzit, odrăslind ramuri cu multe frunze şi făcând umbră mare deasupra sfântului. Iar acolo unde stăteau picioarele sfântului şi se roşise pământul de sângele lui, a izvorât un izvor de apă.

Sfântul Vasilisc, văzând acestea, a început a mulţumi lui Dumnezeu, zicând: ***"Doamne Iisuse Hristoase, Cuvântule cel mai înainte de veci şi Fiul Tatălui celui neajuns şi nesupus, Cel ce ai binevoit a Te pogorî pe pământ şi a Te face***

om ca să ne răscumperi de la vechiul muncitor diavol şi să ne izbăveşti de toate lucrurile lui cele rele; Cel ce ne-ai înălţat pe noi, iar pe acela l-ai smerit, l-ai călcat şi l-ai osândit în adânc, iar pe noi ne-ai înviat, cu ce buze Te voi prea mări pe Tine, cu ce limbă mă voi mărturisi Ţie şi cu ce glas voi cânta, vestind măririle Tale, care le-ai arătat acum spre mine robul Tău, precum ai arătat şi pe sfinţii Tăi Eutropie şi Cleonic, când eram bătuţi înaintea ighemonului Asclipiodot? Şi acum, Doamne, cine sunt eu nevrednicul, că ai atâta milă de mine încât pământul, văzându-Te pe Tine, s-a cutremurat, iar trimisul ighemonului şi ostaşii au fugit din casa aceea de frica cutremurului?"

Deci, văzând minunile cele ce se făcuseră, nu pricepeau ce se întâmplase; unii ziceau că este nălucire, alţii socoteau că este vrajă, iar poporul ce stătea împrejurul lui, se minuna cu spaimă şi prea mărea puterea lui Hristos Dumnezeu. De atunci mulţi au crezut în Hristos şi ziceau: "Iată, acesta este omul lui Dumnezeu, trimis de Dânsul aici ca să sfinţească locul nostru!"

- ✓ *Deci, au dus la dânsul pe un slăbănog, zăcând pe pat, de care, atingându-se mucenicul lui Hristos, îndată s-a făcut sănătos şi, luându-şi patul său, s-a dus la casa sa, slăvind pe Dumnezeu.*
- ✓ *A adus la sfântul şi leproşi, iar sfântul şi pe aceia i-a tămăduit prin atingere.*
- ✓ *Pe cei bolnavi de friguri şi de alte boli şi pe cei ce pătimeau de duhuri necurate i-a tămăduit prin cuvânt.*

Deci, slăvind pe adevăratul Dumnezeu, au crezut în El.

Pentru toate acestea s-a făcut mare bucurie poporului din acel sat, încât stăpâna satului Troiana, cu fiul său, Troian, au crezut în Hristos şi au cerut Sfântul Botez.

Iar eu, păcătosul Evsignie, văzând cele ce se făceau, mă bucuram foarte mult întru Domnul.

În acea zi, spre seară, o cireadă de boi şi alte dobitoace venind în sat de la păşune pe drumul acela lângă care stătea sfântul mucenic, prea mărind măririle lui Dumnezeu şi, ajungând în dreptul mucenicului lui Hristos, Vasilisc, au căzut înaintea lui în genunchi şi s-au plecat dreptului aceluia, lăudând pe Dumnezeu cu ale lor glasuri.

Atunci trimisul ighemonului şi ostaşii s-au căit de răutăţile ce făcuseră sfântului, pentru că i-a cuprins şi pe dânşii spaima, văzând minunile cele prea slăvite.

A doua zi, trimisul ighemonului, sculându-se, a zis către mucenic cu cuvinte blânde: "Vasilisc, de voieşti să plecăm de aici, ca nu cumva pentru tine să ne primejduim de la ighemon".

Sfântul a zis: "Să mergem, pentru că voiesc să mor pentru Domnul meu!"

Ieşind ei din sat, tot poporul împreună cu Troiana, stăpâna satului, au petrecut pe sfânt, iar mucenicul lui Hristos i-a rugat să se întoarcă la casele lor. Unii s-au întors, iar alţii au venit după el.

***

Când au ajuns la un pod mare ce era peste râul Ireos, s-a cutremurat podul de venirea lui Hristos, căci Hristos, Domnul nostru, mergea nevăzut cu robul Său, precum mi-a spus singur Sfântul mucenic Vasilisc mai pe urmă mie nevrednicului, Evsignie. Deci, cutremurându-se podul, sfântul a stat şi, înălţând laudă lui Dumnezeu, a rugat pe popor să se întoarcă înapoi, dar abia i-a înduplecat de s-au întors. Atunci sfântul, mergând pe la toate locurile cele mai înalte şi alese, îşi plecă genunchii şi se ruga lui Dumnezeu, zicând: În tot locul stăpânirii lui, binecuvântează suflete al meu pe Domnul.

Ajungând la un sat care se numea Saon, ostaşii cu trimisul ighemonului au şezut să mănânce, îndemnând şi pe sfânt să mănânce şi el pâine. Dar el nu voia, zicând: ***“Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi; pentru că mă hrăneşte pe mine Stăpânul meu, Iisus Hristos".***

Însă ei iarăşi i-au zis: "Mănâncă, omule, ca să nu mori de foame pentru că noi vom fi în primejdie pentru tine, dacă nu te vom duce viu la ighemon; iată, este a treia zi de când n-ai gustat nimic".

Dar sfântul le-a răspuns: ***"Eu sunt sătul de hrana cea muritoare şi nu voiesc să o primesc; pe voi vă hrăneşte pâinea cea pământească, iar pe mine, cuvântul lui Dumnezeu cel ceresc; pe voi vă veseleşte vinul, iar pe mine, darul Sfântului Duh; pe voi vă satură carnea, iar pe mine mă satură postul; pe voi vă întăreşte puterea cea trupească, iar pe mine, Crucea lui Hristos; pe voi vă îmbogăţeşte aurul, iar pe mine, dragostea lui Iisus Hristos; pe voi vă împodobesc hainele, iar pe mine, fapta cea bună; voi vă veseliţi în râs, iar eu mă mângâi cu darul întru rugăciune; voi iubiţi pe împăratul vostru cel vremelnic, muritor şi stricăcios şi doriţi să-l înveseliţi şi să-i păziţi legea lui, iar eu iubesc pe Dumnezeul cel ceresc, Împăratul meu. Legile Lui le sărut şi voiesc să mă satur de vederea feţei Lui! Voi aşteptaţi cinste pe pământ, iar eu la cer; voi căutaţi slava de la oameni, iar eu***

nădăjduiesc să câştig slava întru învierea drepţilor la înfricoşata Judecată, unde va zice Stăpânul meu: Veniţi binecuvântaţii Părintelui meu, de moşteniţi împărăţia cea gătită vouă de la întemeierea lumii!"

Sfântul, zicând acestea, trimisul ighemonului a poruncit să pună şaua pe dobitoace, iar mucenicului i-a poruncit să încalece pe un asin, zicându-i: "De trei zile mergi flămând; acum încalecă măcar pe acest dobitoc ca să nu slăbeşti cu totul".

Dar sfântul n-a voit să încalece, ci a zis: ***"Domnul meu Iisus Hristos, mă întăreşte pe mine şi toată odihna şi înlesnirea mi-o dă mie Duhul Sfânt".***

Astfel au plecat pe drum. Spre seară, ajungând la un sat, ostaşii au stat ca să se odihnească şi să mănânce ceva. Trimisul ighemonului a rugat pe fericitul Vasilisc să guste din bucate, dar el n-a voit şi astfel a petrecut toată noaptea cântând şi rugându-se lui Dumnezeu; iar împreună cu el erau Sfinţii îngeri, care cântau cu plăcutul lui Hristos.

***

Făcându-se ziuă, au plecat la drum şi au ajuns în cetatea Cumani în ceasul al patrulea din zi. Apropiindu-se de cetate, au auzit de la mulţi - zice scriitorul - cum ighemonul munceşte pe cei ce nu voiesc să se închine idolilor.

Dar Domnul, arătându-se Sfântului Vasilisc, i-a zis: "Îndrăzneşte, nu te teme de îngrozirile celor fărădelege, că Eu sunt cu tine".

Ostaşii, intrând în cetate, întrebau unde este ighemonul, şi au aflat că este în capiştea lui Apolon, unde aduce jertfă idolilor împreună cu poporul.

Deci, ducându-se trimisul ighemonului la dânsul i-a spus că au adus pe Vasilisc. Atunci ighemonul s-a bucurat foarte mult; iar cel ce a adus pe sfânt a spus ighemonului de minunile ce le făcuse pe drum, dar el nu credea, ci zicea: "Acelea sunt vrăji creştineşti". Deci, a poruncit ca pe Sfântul Vasilisc să-l aducă la dânsul în capiştea lui Apolon, vrând să-l silească a jertfi zeilor.
Alergând, ostaşii ighemonului au început a bate pe mucenic peste grumaji, zicându-i: "Intră în capişte la ighemon şi închină-te zeilor, de voieşti să fii viu".

Dar, ostaşii ce veniseră pe drum cu dânsul, au început a spune ostaşilor ighemonului minunile ce le făcuse şi pe care singuri le văzuseră, zicând: "Cu adevărat am văzut semne minunate şi puteri ale lui Dumnezeu, nu ca nălucire, nici cu vrăji, ci făcându-se în faţa tuturor!" Şi, întorcându-se către sfânt, i-au zis: "Vasilisc, iartă-

ne pe noi de relele cele ce ţi-am făcut în neştiinţa noastră şi te roagă Dumnezeului tău pentru noi!"

Grăind ei acestea, au venit alţi ostaşi de la ighemon şi, lovind pe mucenic, l-au dus în capişte.

Sfântul Vasilisc a intrat acolo, veselindu-se întru Domnul Dumnezeul său şi având faţa luminoasă.

Văzându-l ighemonul, i-a zis: "Tu eşti Vasilisc?"

El a răspuns: "Eu sunt".

Zis-a ighemonul: "Ce zici, vei jertfi zeilor?"

Răspuns-a sfântul: "Cine ţi-a spus ţie că eu nu aduc jertfe lui Dumnezeu? Eu în tot ceasul săvârşesc jertfe de laudă Dumnezeului meu!"

Ighemonul, neînţelegând acel cuvânt, s-a bucurat şi a zis: "Zeii se vor bucura de aceasta; deci, jertfeşte, iubitule, oricărui zeu voieşti, din toţi zeii noştri".

Apropiindu-se Sfântul Vasilisc de un idol, a întrebat pe cei ce erau de faţă: "Cum se numeşte acest zeu al vostru?"

Zis-au lui: "Apolon".

Răspuns-a sfântul: "Bine aţi zis că Apolon se numeşte, pentru că Apolon se tâlcuieşte "pierzător"; şi cu adevărat, deoarece trage la pierzare pe toţi cei ce cred în el şi i se închină lui ca unui Dumnezeu, pe când el nu este Dumnezeu".

Zis-a ighemonul către sfânt: "Dar cum este numele Dumnezeului căruia tu voieşti să-i aduci jertfă?

Zis-a sfântul: "Dumnezeul meu este negrăit, neajuns, nevăzut şi neştiut".

Ighemonul a zis: "Ce, nu are nume Dumnezeul tău?"

Grăit-a sfântul: "Numele Dumnezeului meu este scris în sfintele cărţi şi, de voieşti să asculţi, îţi voi spune".

Zis-a ighemonul: "Spune, nu te teme".

Grăit-a mucenicul: ***"Dumnezeul meu se numeşte Tatăl Atotţiitorul, Domnul Savaot, Împărat al tuturor, Mântuitor, Milostiv, Milosârd, îndelung răbdător. Aceluia îi jertfesc cu jertfă de laudă".***

Atunci ighemonul a zis: "Adu-i jertfă oricărui Dumnezeu voieşti, numai adu-i; deoarece nu te-am chemat ca să filosofezi, ci ca să jertfeşti".

Atunci sfântul a zis către ighemon: ***"Ia aminte la jertfa mea".*** Deci, ridicându-şi mâinile spre cer, a început a se ruga, zicând: ***"Dumnezeule cel veşnic, Făcătorule al cerului şi al pământului, Cel ce asculţi pe cei ce-Ţi slujesc Ţie cu adevărat; ascultă-mă şi pe mine acum, robul Tău, şi sfărâmă în ceasul acesta pe acest idol surd, orb şi mut ca să vadă păgânii cei necuraţi ce fel de dumnezei cinstesc, să se ruşineze şi să cunoască toţi că Tu eşti Unul adevăratul Dumnezeul cel Atotputernic".***

Sfântul rugându-se astfel, îndată s-a cutremurat pământul şi capiştea, încât idolul, căzând jos la pământ, s-a sfărâmat în mii de bucăţi.

Ighemonul şi poporul cel ce era la capişte, văzând acestea, au fugit afară de frică, rămânând înăuntru numai Sfântul Vasilisc singur, cântând şi zicând: ***"Să învie Dumnezeu şi să risipească vrăjmaşii Lui. Să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc. Să se stingă precum se stinge fumul, cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară toţi idolii de la faţa adevăratului nostru Dumnezeu".***

După un ceas, ighemonul a poruncit să scoată pe sfânt din capişte şi, scrâşnind din dinţi, i-a zis: "Vrăjmaş al zeilor noştri, pentru ce ai făgăduit una şi ai făcut alta? Te-ai făgăduit să aduci jertfă lui Dumnezeu; iar cu vrăjile tale ai făcut de a căzut şi s-a sfărâmat Apolon, zeul nostru".

Grăit-a sfântul: ***"Cel ce a sfărâmat zeul vostru, Acela va arde şi capiştea lui."*** Pe când sfântul zicea acestea, deodată a căzut foc din cer peste capiştea lui Apolon şi a ars-o până în temelie.

Ighemonul şi tot poporul, tremurând de frică, au fugit departe. Apoi, chemând pe sfânt, i-a zis: "O, cât de mari sunt farmecele tale, încât ai sfărâmat şi pe zeul nostru Apolon şi ai ars capiştea lui".

Zis-a sfântul: "Dacă dumnezeul tău este Dumnezeu adevărat, precum zici, să se răzbune asupra mea pentru sine".

Ighemonul a zis: "Zeii noştri sunt buni şi nu fac nici un rău potrivnicilor lor".

Grăit-a sfântul: "O, ce orbire omenească, cum pot dracii să fie buni sau ce bine pot să facă ei, fiind răi? Deoarece pe voi, iubiţii lor închinători, vă vor afunda în iad cu dânşii".

Ighemonul a zis: Vrăjitor ticălos, jertfeşte zeilor, ca să nu te dau la moartea cea mai amară".

Răspuns-a sfântul către ighemon: "Fiară de dumbravă, câine lingător de sânge, stricatule Agripa, chip al dracilor, asemănare a diavolului şi muncitorule fără de lege; pentru ce mă ţii pe mine mai mult? Pentru că mă sârguiesc, ca să-mi săvârşesc alergarea mea!"

Ighemonul, mâniindu-se foarte mult, a poruncit ca să-l taie cu sabia.

Luându-l ostaşii, l-au dus afară din cetate ca să-l taie la locul ce se numea Dioscorie, venind în urma sfântului popor mult. Ighemonul a poruncit ca, după tăiere, să-i arunce trupul în râu.

Pe când i se tăia capul mucenicului lui Hristos, am văzut noi - zice Sfântul Evsignie - cărora ne era dat a vedea o taină ca aceasta, o mulţime de Sfinţi îngeri au venit şi, luând sufletul sfântului, l-au înălţat spre cer. Iar Domnul nostru Iisus Hristos S-a văzut stând la cer şi zicând: "Vino, Vasilisc, sluga Mea cea bună şi credincioasă, intră în cereasca împărăţie, în ceata dreptilor unde sunt robii Mei, care au fost în chinuri pentru Mine".

Iar noi, cei ce am văzut şi am auzit toate acestea, am căzut cu faţa la pământ şi ne-am închinat Domnului, mulţumindu-I că ne-a învrednicit de o vedenie ca aceea. Iar călăul Prisc, luând trupul mucenicului, îl trăgea spre râu.

Deci, apropiindu-ne de el, l-am rugat să stea puţin, până ce se va risipi poporul şi i-am dat în taină treizeci de galbeni; iar el ne-a lăsat nouă trupul mucenicului şi capul, zicând: "Păziţi-vă să nu ştie cineva şi să spună ighemonului, că va fi primejdie şi mie şi vouă". Luând noi trupul mucenicului, l-am ascuns şi l-am dus noaptea pe un câmp arat şi l-am îngropat acolo, semănând pe dânsul nişte seminţe,

care au răsărit chiar în acea noapte; adică, într-o zi au crescut, iar în altă zi au înflorit şi au adus rod.

Dar, pe când săpam mormântul mucenicului, au însetat oarecare bărbaţi dintre noi, şi am chemat pe Domnul cu rugăciunile Sfântului Vasilisc şi îndată, aproape de mormânt, a izvorât un izvor de apă vie, din care bând, am prea mărit pe Dumnezeu. Izvorul acela este şi acum, iar bolnavii care beau din apa aceea se tămăduiesc de neputinţele lor.

După aceasta a năpădit un duh necurat asupra ighemonului Agripa, încât căuta trupul mucenicului, zicând: "De m-aş atinge de trupul lui Vasilisc, m-aş izbăvi de primejdie". Nimeni însă nu îndrăznea să spună că mucenicul este îngropat în pământ. Dar oarecare i-a zis: "Ai poruncit ca trupul să se arunce în râu şi cum îl cauţi acum?" Agripa, ducându-se la locul unde a fost tăiat mucenicul lui Hristos, a găsit puţin sânge de al lui şi, adunându-l cu ţărâna pământului, l-a legat în brâul său şi şi-a încins trupul şi îndată s-a eliberat de duhul cel necurat. Astfel, a crezut şi el în Domnul nostru Iisus Hristos.

Iar după o vreme, un cetăţean din Comani cu numele Marin, bărbat drept-credincios, a zidit o biserică în numele Sfântului mucenic Vasilisc şi, scoţând sfintele lui moaşte din pământ, le-a adus în ea. Şi se dau la toate bolile multe tămăduiri prin minune de la moaştele sfântului, cu rugăciunile lui şi cu darul Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, se cuvine cinstea şi slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfinții Eutropie, Cleonic și Vasilisc - drumul spre sfințenie (3 martie)

Eutropiu și Cleonic, fiind prieteni apropiați ai Sfântului mucenic Teodor Tiron, și Vasilisc, fiind nepot al sfântului, au rămas întemnițați după uciderea cuviosului Teodor Tiron și au fost chemați la judecată de noul ighemon.

Prin porunca împăratului Maximian, cei care refuzau să se lepede de Hristos erau chinuiți până la moarte. Și s-au bucurat sfinții și mergeau de parcă se duceau către nuntă, căci le grăise glas din cer, cum că nu se vor despărți, până ce nu vor veni toți lângă mucenicul Teodor Tiron.

Și întrebându-l mai întâi pe Sfântul Eutropiu dacă nu dorește a se închina zeilor, acesta a început să îi defaime pe idoli, încât a fost bătut cu putere peste gură, iar mâinile celor care l-au lovit au putrezit.

Apoi Sfinții Cleonic și Vasilisc au fost bătuți încât bucăți din trupul lor cădeau pe pământ, dar ei răbdau totul cu vitejie.

Și s-a făcut cutremur mare, iar sfinții erau dezlegați și nevătămați și li s-a arătat Domnul dimpreună cu îngerii și cu Sfântul Tedor, întărindu-i. Și iarăși s-a făcut cutremur, încât idolul Artemidei s-a sfărâmat în bucăți, iar glas din cer s-a auzit spunând că acel loc va fi de atunci biserică.

Și fiind legați cei trei sfinți, singuri s-au dezlegat, cu puterea lui Dumnezeu, și și-au turnat căldările cu pucioasă fierbinte, dar aceasta curgea ca apa.

În cele din urmă, i-au răstignit ostașii, iar glasul din cer i-a chemat în Împărăție, încât Sfinții Eutropiu și Cleonic și-au dat sufletele în mâinile Domnului, iar Sfântul Vasilisc a murit tăiat de sabie, după ce a mai petrecut o vreme în temniță. Și fiind îngropate trupurile lor cu cinste de către creștini, se săvârșeau acolo multe minuni și vindecări.

Sfântul mucenic Vasilisc - drumul spre sfințenie (22 mai)

Arzând cu foc din cer templul idolesc, Sfântul Vasilisc a pierit ucis de sabie. La mormântul său a izvorât apă vie, tămăduitoare pentru cei bolnavi.

***

Nepotul Sfântului Teodor Tiron, Sfântul Vasilisc a trăit în secolul al III-lea, pe vremea împăratului Maximian. Refuzând să aducă jertfă idolilor, s-a rugat Domnului și a venit foc din cer, arzând templul închinat lui Apolon. Pentru aceasta, a fost ucis, fiindu-i tăiat capul, iar trupul aruncat în râu.

Mulțime de îngeri a venit să îi ducă sufletul către Domnul, în timp ce credincioșii au avut grijă să păstreze sfintele moaște.

În apropiere de mormântul său a izvorât apă vie, bolnavii fiind tămăduiți de bolile lor, dacă beau din această apă.

În cele din urmă, sfintele moaște au fost mutate într-o biserică zidită în cinstea Sfântului Vasilisc.

Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc (3 martie)

În această lună (martie), în ziua a treia, pomenirea Sfinţilor Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc.

Sfinţii mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc au fost martirizaţi în oraşul Pontine Amasea (Asia mică) în anul 308.

Fraţii după sânge Eutropiu şi Cleonic, erau camarazi cu Vasilisc, nepotul marelui mucenic Teodor Tiron (prăznuit în 17 februarie). După moartea martirică a Sfântului Teodor, ei au ajuns în închisoare, unde, prin predicile lor au întors mulţi prizonieri păgâni la credinţa creştină.

Când l-a torturat pe SfântulTeodor, Publius a pierit ruşinos, lovit de mânia divină. Asclepiodot a fost ales ca următorul conducător al oraşului Amaseea şi s-a dovedit a fi mai crud decât predecesorul său. Ştiind că prietenii Sfântului Teodor Tiron se aflau în închisoare, a cerut să fie aduşi în faţa lui.

Sfinţii Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc şi-au mărturisit cu tărie credinţa în faţa noului ighemon. Pentru aceasta au fost crunt bătuţi, până li s-a învineţit tot corpul.

În timpul suferinţelor, Sfântul Eutropiu se ruga cu glas tare la Dumnezeu, "Ajută-ne, Doamne să putem îndura aceste răni pentru cununa muceniciei, aşa cum L-ai ajutat pe slujitorul Tău, Teodor."

Ca răspuns, Însuşi Domnul li s-a înfăţişat mucenicilor împreună cu îngerii Săi şi cu Sfântul Teodor Tiron, spunându-le: "Priviţi, a venit Mântuitorul să vă ajute, ca să aveţi viaţă veşnică."

Soldaţii împreună cu alţi martori ai viziunii au fost învredniciţi să vadă şi ei pe Mântuitorul. Aceştia l-au sfătuit pe Asclepiodot să oprească torturile.

Văzând că oamenii sunt gata să se întoarcă la adevăratul Dumnezeu, ighemonul a ordonat ca mucenicii să fie duşi în închisoare, după care l-a invitat pe Sfântul Eutropiu la cină, cerându-i să se închine idolilor dar să rămână creştin în suflet, lucru pe care sfântul l-a refuzat.

În ziua următoare, mucenicii au fost duşi la un templu păgân şi puşi să se închine idolilor. ***Eutropiu s-a rugat lui Dumnezeu: "Doamne, fii cu noi şi alungă mânia păgânilor. Primeşte în acest loc sacrificiul nesângeros al creştinilor, în numele Tău, adevăratul Dumnezeu."*** Nu bine a terminat rugăciunea şi s-a pornit un cutremur care a năruit pereţii templului şi statuia zeiţei Artemis a fost făcută bucăţi. Toţi au fugit din templu de frică să nu fie prinşi sub dărâmături. În rumoarea cutremurului s-a auzit o voce de sus: "Rugăciunea ta a fost ascultată şi în acest loc se va înălţa un lăcaş de rugăciune al creştinilor."

După cutremur, ighemonul Asclepiodot şi-a revenit greu din şoc şi a dat ordin să se bată stâlpi în pământ, mucenicii să fie legaţi şi să li se toarne pe corp smoală fierbinte.

Sfinţii au început să se roage lui Dumnezeu şi Eutropiu striga către păgâni***: "Fie ca Domnul să întoarcă faptele voastre împotriva voastră!"*** Smoala a început să curgă pe lângă corpul sfinţilor ca apa, arzând corpurile torţionarilor. Martorii văzând acestea, au fugit îngroziţi dar ighemonul în răutatea sa a poruncit să rănească corpurile sfinţilor cu gheare de fier şi să presare rănile cu un amestec de muştar, sare şi oţet, chinuri pe care sfinţii le-au îndurat cu deosebită tărie.

În noaptea dinaintea execuţiei lor, sfinţii au petrecut în rugăciune iar Domnul le-a apărut din nou şi i-a îmbărbătat.

În dimineaţa de 3 martie, Sfinţii Eutropiu şi Cleonic au fost crucificaţi dar Vasilisc a fost lăsat în închisoare.

Sfântul Vasilisc a fost executat în 22 mai în oraşul Komana. Mucenicului i s-a tăiat capul şi i-au aruncat corpul în râu dar creştinii au găsit moaştele şi le-au îngropat într-un câmp arat. Mai târziu s-a construit la Komana o biserică cu hramul Sfântului Vasilisc.

(Vezi ziua de 22 mai pentru detalii despre viaţa Sfântului mucenic Vasilisc.)

Sinaxar - Pomenirea Sfântului mucenic Vasilisc, nepotul Sfântului Teodor Tiron (22 mai)

În această lună (mai) în ziua a douăzeci şi doua, pomenirea Sfântului mucenic Vasilisc, nepotul Sfântului Teodor Tiron.

Acest sfânt a trăit în zilele lui Maximian şi era din satul Humialon, din Eparhia Amasiei, nepot al Sfântului marelui mucenic Teodor Tiron.

Odată a fost la luptă mucenicească mai înainte cu Sfântul Eutropie şi Cleonic, care erau în rândul ostaşilor, tovarăşi cu Sfântul Teodor. Şi săvârşind aceia mucenicia pentru Hristos, el a rămas în temniţă.

După aceea, dorind ca să săvârşească calea strădaniei, şi rugându-se pentru aceasta lui Dumnezeu, a fost învrednicit arătării sale, căci i s-a poruncit să se tocmească cu rudeniile lui şi să meargă la Comane să mărturisească.

Deci mergând cu ostaşii la casa lui, şi sărutând pe maica sa şi pe fraţii săi, şi învăţându-i să stea în credinţa lui Hristos, a fost prins atunci de slujitorii ce fuseseră trimişi de guvernatorul Agripa. Aceştia legându-l şi încălţându-l cu

încălţăminte de fier care aveau într-însele multe cuie ascuţite, l-au gonit tocmai spre drumul Comanelor.

Şi sosind la satul Dacnon, au găzduit la o femeie, anume Traiani, şi au legat pe sfântul de un paltin uscat cu mâinile îndărăt; şi făcând sfântul rugăciune, a înverzit paltinul şi a înfrunzit, iar acolo unde sta sfântul a ieşit din pământ o fântână cu apă, ceea ce văzând slujitorii şi femeia aceea, se zice că au crezut în Hristos şi au dezlegat pe sfântul din legături.

Şi dacă au sosit la oraşul Comanelor, a fost dus sfântul înaintea guvernatorului, şi neplecându-se el a jertfi, a făcut cu rugăciunea sa să se pogoare foc din cer şi a ars capiştea idolilor şi idolul din ea, Apolon. Atunci, mâniindu-se foarte guvernatorul şi pornindu-se cu urgie, a poruncit să i se taie capul şi să i se arunce trupul în râu; şi aşa şi-a luat cununa muceniciei, întru slava şi lauda Dumnezeului nostru, Amin.

Sinaxar - Sfinții mucenici Eutropie, Cleonic și Vasilisc - 3 martie

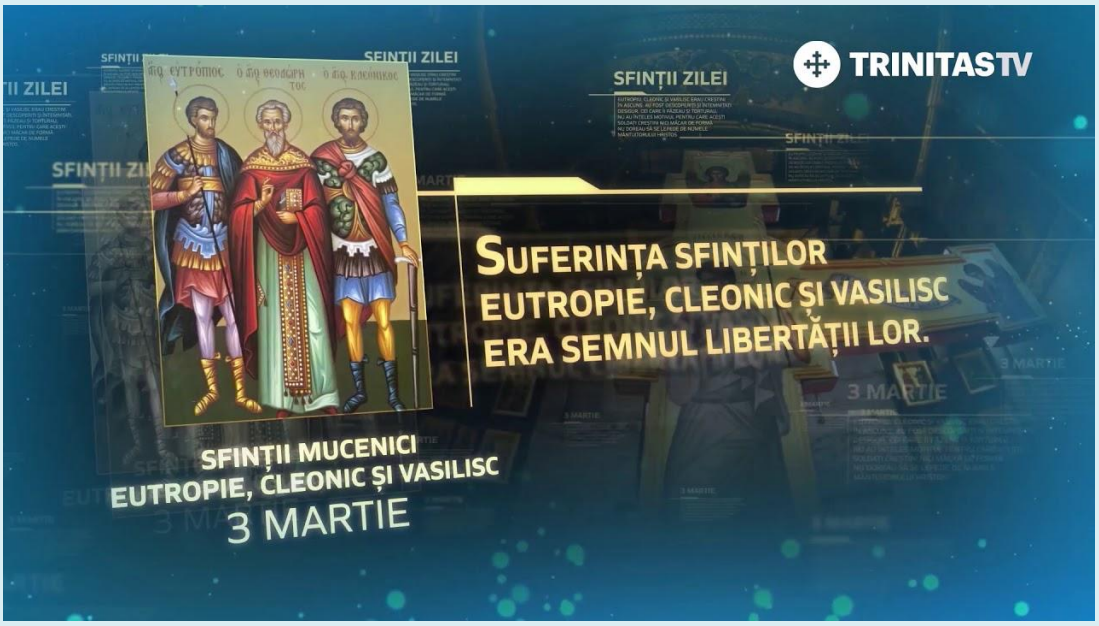

https://www.trinitas.tv/sfintii-mucenici-eutropie-cleonic-si-vasilisc-3-martie/

***

Prietenie și martiriu. Este pilda pe care Sfinții Eutropiu, Cleonic și Vasilisc o lasă creștinilor de peste veacuri, prietenie întru Hristos, prietenie în viață și în moarte deopotrivă.

Sfinții martiri Eutropiu, Cleonic și Vasilisc au mărturisit credința lor creștină și au fost uciși pentru aceasta în cetatea Amasiei la începutul celui de-al patrulea secol.

Aceștia erau toți de profesie militari, prieteni și rude ale Sfântului Teodor Tiron, martirizat cu puțin timp înaintea lor.

Toți acești mucenici, împreună cu mulți alții, reprezintă norul luminos al mărturiei pe care creștinii au dat-o în timpul împăratul roman persecutor, Maximian Galerius.

Eutropiu, Cleonic și Vasilisc erau creștini în ascuns. Au fost descoperiți și întemnițați. Desigur, cei care îi păzeau și torturau, nu au înțeles motivul pentru care acești soldați creștini nici măcar de formă nu doreau să se lepede de numele Mântuitorului Hristos. Au încercat în multe feluri să-i înduplece, prin viclenii, amenințări și chinuiri îndelungi.

Izvorul puterii lor era Cel pe care Îl iubeau, Iisus Hristos. Pentru că nicicând nu suntem fără de Domnul, nici în pace, nici în suferință, Mântuitorul li s-a arătat în temniță alături de prietenul lor, Sfântul Teodor Tiron. Au fost îmbărbătați. Suferința lor nu era fără de rost.

Era întâi de toate semnul libertății lor. A libertății de a recunoaște un singur Stăpân adevărat al lumii și al lor, pe Domnul Slavei, Iisus Hristos. Lui singur se cuvenea închinare, lui singur trebuiau plecate inimile.

Desigur, stăpânitorii acelei lumi și chiar a lumii noastre, aveau putere asupra trupului. Și au folosit-o. Sfinții Eutropiu, Cleonic și Vasilisc au fost torturați cu cruzime. În dimineața zilei de 3 martie Eutropiu și Cleonic au fost răstigniți. Vasilisc a rămas întemnițat.

El se va reuni cu prietenii săi în Domnul câteva luni mai târziu. Dus în cetatea Comana, Vasilisc și-a dat viața prin tăierea capului. Creștinii din acea cetate i-au luat sfântul trup și l-au îngropat. Trecând vremea prigonirilor, pe acel loc a fost înălțată o sfântă biserică dedicată pomenirii sale.

Biserica pomenește în fiecare an jertfa acestor trei martiri. Folosul jertfei, a fost al lor și al creștinilor deopotrivă. Mărturisind Împărăția cerurilor cu determinare, statornicie, credință și nădejde au arătat și altora puterea acestei împărății.

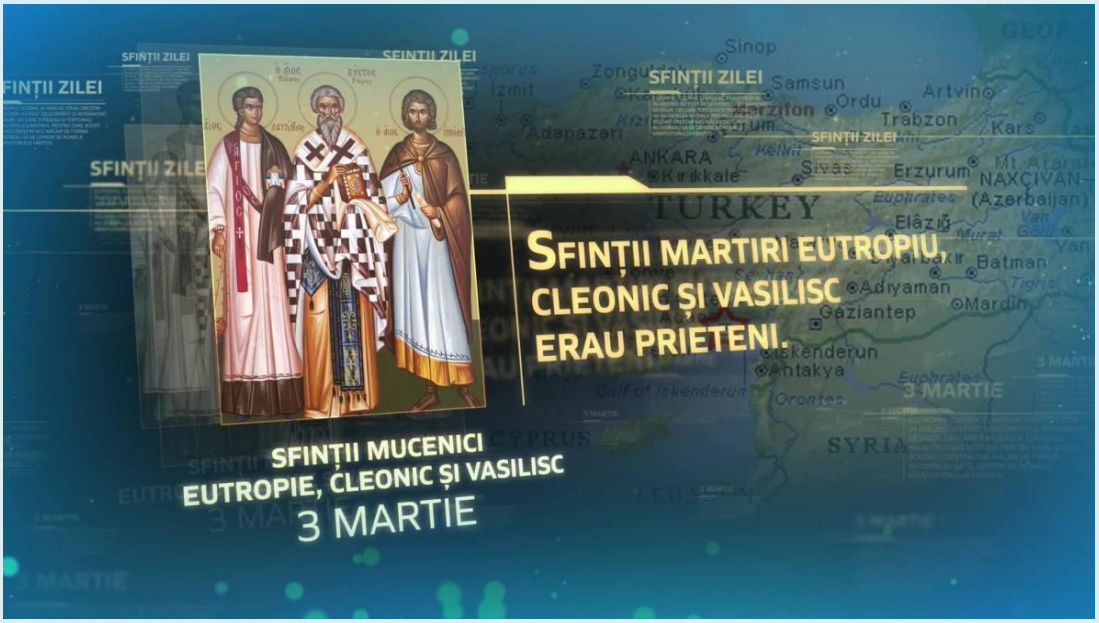

Diac. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc (3 martie)

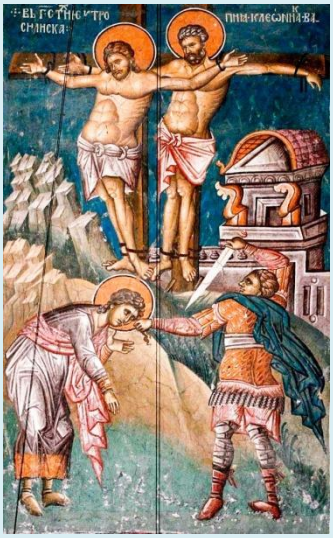

Aceşti sfinţi au trăit pe vremea împăraţilor Diocleţian şi Maximian. Au fost rude şi împreună ostaşi cu Sfântul Teodor Tiron şi erau din Amasia Pontului, în Asia Mică. Eutropie şi Cleonic erau fraţi, iar Vasilisc era nepot al Sfântului Teodor. Fiind creştini şi propovăduitori ai credinţei, au fost prinşi împreună cu Sfântul Teodor şi întemniţaţi pentru o lungă perioadă de timp.

Dregătorul Asclepiodot, venind în Amasia, i-a chemat pe cei trei tineri înaintea sa, încercând să-i facă să se lepede de credinţa în Domnul Iisus Hristos. Zadarnice fiind încercările sale, i-a supus la grele chinuri. Drept aceea, Eutropie, socotit „dascălul vrăjitoriei", pentru puterea cu care apăra dreapta credinţă, a fost mai întâi bătut peste gură şi peste tot trupul, până la desfacerea cărnii de pe oase. Apoi au turnat peste toţi smoală topită şi din nou au fost aruncaţi în temniţă. Fiind duşi apoi în templul Artemidei, ca în faţa poporului să aducă jertfă idolului, la rugăciunea lor către Dumnezeu, idolul a căzut la pământ şi s-a sfărâmat. Deci, fiind învinuiţi de vrăjitorie, Eutropie şi Cleonic şi-au primit sfârşitul prin răstignire pe cruce, asemenea Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Cât despre Vasilisc, care se ruga ca şi el să fie răstignit odată cu prietenii săi, Asclepiodot, nevrând să-i dea această mângâiere, l-a fost aruncat în temniţă şi mai târziu, în ziua de 22 mai, i-a tăiat capul cu sabia, primind astfel cununa muceniciei de la Dumnezeu.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinxar - Sfinţii mucenici Vasilisc şi Marcel; Sfinţii Părinţi de la Sinodul al II-lea Ecumenic (22 mai)

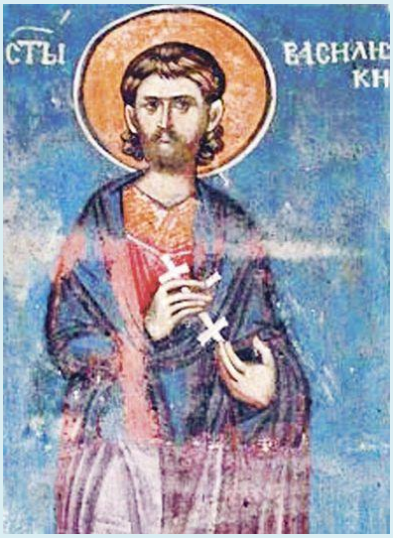

Sfântul Vasilisc a trăit pe vremea lui Maximian (286-305) şi era din satul Humialon, din ţinutul Amasiei. El era nepotul Sfântului mucenic Teodor Tiron şi a ieşit la lupta mucenicească, împreună cu Sfinţii Cleonic şi Eutropie, care erau ostaşi ca şi Sfântul Teodor.

Prietenii lui fiind ucişi pentru Hristos, Sfântul Vasilisc îi ruga cu lacrimi pe prigonitori să nu-l despartă de ceilalţi fraţi de mucenicie, însă dregătorul Agripa nu l-a ucis, ci l-a trimis în temniţă.

Acolo, fericitul s-a învrednicit a-L vedea pe Însuşi Mântuitorul Iisus Hristos, care i-a poruncit să meargă şi să propovăduiască Evanghelia Sa în satul Comane.

După ce a ieşit din temniţă, Sfântul Vasilisc a plecat spre Comane, propovăduind dreapta credinţă, însă a fost prins de păgâni, care l-au silit să încalţe încălţăminte de fier, plină de cuie ascuţite.

Pe toate le-a răbdat sfântul, iar când a ajuns la Comane a fost silit să jertfească idolilor, însă el s-a opus.

Atunci, dregătorul a poruncit să i se taie capul, iar trupul său să fie aruncat în râu. Şi aşa a primit Sfântul Vasilisc cununa muceniciei, din mâinile Domnului Iisus Hristos.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfinții mucenici Eutropie, Cleonic și Vasilisc (3 martie)

Sfinții mucenici: Eutropiu, Cleonic și Vasilisc - După sfârșitul mucenicesc al Sfântului și marelui mucenic Teodor Tiron, în februarie, anul 304, Eutropiu și Cleonic, doi prieteni ai mucenicului și Vasilisc, nepotul său, au rămas în continuare în temnița din Amasia (Pont).

Între timp, în locul guvernatorului Puplie a venit Asclipiodot. Acesta era originar din Frigia (Asia Mică) și un mare persecutor al creștinilor.

Aflând de răbdarea și pătimirea Sfântului Teodor Tiron, a poruncit ca cei trei întemnițați să fie aduși la judecată înaintea lui.

Asclipiodot a încercat în zadar să îi convingă pe cei trei mucenici să jertfească zeilor. Astfel, pătimirea mucenicilor Eutropiu și Cleonic s-a sfârșit prin răstignirea lor pe cruce.

Sfântul mucenic Vasilisc, nepotul Sfântului Teodor Tiron, a mai stat în temniță până la 22 mai 304, când Agripa, noul guvernator, a poruncit să fie omorât.

Tropar, glasul 4: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfântul mucenic Vasilisc (22 mai)

Sfântul mucenic Vasilisc, originar din satul Humialon, din Eparhia Amasiei, a trăit în timpul împăratului Maximian (286-305) şi a fost nepotul Sfântului mare mucenic Teodor Tiron.

Vasilisc a fost închis împreună cu Eutropie şi Cleonic, ostaşi şi prieteni cu Sfântul Teodor Tiron. Aceştia doi au pătimit moarte martirică pentru Hristos, însă Vasilisc a rămas în temniţă, după care a fost eliberat.

Pentru că a început să predice Evanghelia lui Hristos, păgânii l-au prins din nou, la porunca guvernatorului Agripa.

Când era dus spre Comane, în satul Dacnon, ostaşii au poposit la o femeie, Traiani. Pe Sfântul Vasilisc, aceştia l-au legat de un paltin uscat care, în chip minunat, a înverzit şi a înfrunzit. Ajunşi în Comane, sfântul a fost dus înaintea guvernatorului, dar a refuzat să aducă jertfă idolilor. Pentru că s-a rugat, Dumnezeu a trimis foc din cer şi a ars templul şi statuia idolului Apolon. Plin de mânie, guvernatorul Agripa a poruncit să-i fie tăiat capul Sfântului mucenic Vasilisc.

Proloage - Pomenirea Sfinţilor mucenici: Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc (†304)

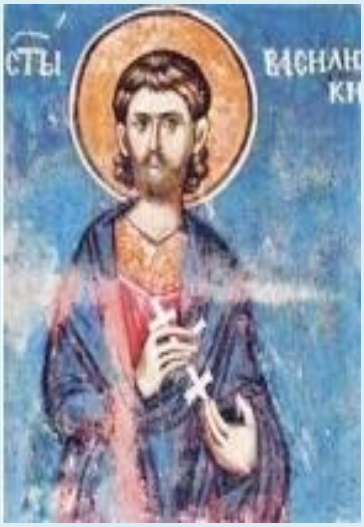

Lună martie în 3 zile: Pomenirea Sfinţilor mucenici: Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc (†304).

Aceştia au trăit pe vremea împăraţilor Diocleţian şi Maximian (284-305), rudenii şi împreună ostaşi cu Sfântul Teodor Tiron, iar cu neamul în Pontul Capadochiei, Eutropiu şi Cleonic erau fraţi între ei, iar Vasilisc era nepot Sfântului Teodor. Şi, fiind ei creştini cu credinţa, încă şi propovăduitori ai credinţei, au fost prinşi, împreună cu Sfântul Teodor, şi au rămas în temniţă multă vreme, după mucenicia lui.

Deci, venind din Amasia Capadochiei un alt dregător, Asclepiodot cu numele, acesta a luat seama celor închişi în temniţă de mulţi ani. Şi, chemaţi fiind, cei trei tineri ostaşi creştini, s-au înfăţişat înaintea dregătorului, mărturisindu-şi credinţa lor în Hristos şi bucuria de a pătimi pentru El, batjocorind idolii şi pe cei ce se închină lor.

Deci, dovedindu-se zadarnice toate încercările dregătorului de a-i atrage cu vorbă bună şi cu făgăduinţa înaltelor dregătorii, Asclepiodot a dat porunca aspră, să fie supuşi la grele chinuri.

Drept aceea, Eutropiu, socotit dascălul vrăjitoriei, pentru puterea cu care apără credinţa, a fost mai întâi bătut peste gură şi peste tot trupul, până la desfacerea cărnii de pe oase, apoi au turnat, peste ei, găleţi de smoală topită şi, din nou, au fost aruncaţi în temniţă.

Fiind duşi, apoi în capiştea Artemidei ca, în faţa poporului, să aducă jertfă idolilor, idolul a căzut la pământ şi s-a sfărâmat în bucăţi, la rugăciunea lor către Dumnezeu.

Deci, fiind învinuiţi de vrăjitorie, Eutropiu şi Cleonic şi-au primit sfârşitul, prin răstignire pe cruce, asemenea Mântuitorului.

Cât despre Vasilisc, care se ruga să fie şi el răstignit, o dată cu prietenii săi, Asclepiodot, nevoind să-i dea această mângâiere, l-a aruncat în temniţă şi, abia mai târziu, s-a mutat la Domnul, tăindu-i-se capul cu sabia.

Întru această zi, cuvânt despre Teodor, simbriaşul.

Ne-a spus nouă Ioan, păstorul oilor lui Hristos: "Am mers, zicea, la ava Nicolae sihastrul şi l-am aflat pe el şezând în peşteră.

Deci, venise la daânsul un oarecare mirean şi ne-a vorbit nouă părintele Nicolae despre mântuirea sufletului.

Iar, după aceasta, el a zis mireanului: Spune-ne nouă vreun cuvânt de folos.

A răspuns mireanul: Ce am eu, oare, a vă spune vouă de folos, părinte, om mirean fiind eu? Eu, care nici mie însumi, nu-mi pot fi de folos?

Zis-a lui stareţul: Ceea ce ai, aceea să spui!

Atunci, a zis mireanul: Cu rugăciunile tale, părinte, am douăzeci şi doi de ani. Şi, afară de sâmbătă şi Duminică, soarele nu m-a văzut pe mine mâncând. Şi am fost şi argat în sat, la un om bogat, nemilostiv şi lacom; şi slujind la dânsul cincisprezece ani, lucrând ziua şi noaptea, n-a voit să-mi dea simbria mea pe nici un an, ci toată vremea mă necăjea mult. Iar eu am zis în sinea mea: Teodor, de vei răbda la omul acesta, apoi, în locul simbriei şi unor scârbe ca acestea, Împărăţia Cerurilor îţi vor mijloci ele. Şi mi-am păzit şi trupul meu curat faţă de femei, până în ziua de astăzi."

Deci, acestea auzindu-le, mult ne-am folosit.

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Efrem, că nu se cade a asculta pe cei ce rău se jură.

Dacă cineva s-ar apropia de tine, în taină, zicându-ţi: "Să dăm cuvânt între noi, ca să avem unul faţă de altul dragoste şi unire, că orice ţi-aş zice ţie, tu să mă asculţi fără de nici o împotrivire; apoi, după jurământul acesta, de va voi acela să te răzvrătească la păcat, să nu te pleci lui, chiar de ţi-ar aduce ca mărturie mărimea jurământului, chiar de s-ar întinde jos, rugându-te spre lepădarea poruncii lui Dumnezeu; să nu cauţi la faţa oamenilor, împotriva sufletului tău. Că ştie diavolul nu numai aceasta să le facă, ci, şi din Scriptură să aducă dovezi, şi ştie şi neputinţa trupului să o pună înainte şi alte multe să născocească, ca pe om, călcător de poruncile lui Dumnezeu, să-l facă, şi să aibă, cu ce să se laude împotriva lui. Dar noi, luând învăţătură din sârguinţa şi din osteneala lui, ne vom arăta tari în socotirea evlaviei.

Deci, se cădea, mai întâi, să nu te juri nicidecum, pentru porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu. Şi acum te-ai prins cu cuvântul; nu fi nebăgător de seamă, că ai venit în mâinile celor răi, pentru prietenul tău. Să nu dai somn ochilor tăi, nici odihnă genelor tale, ca să scapi, ca o căprioară din curse şi ca o pasăre din laţ. Cu toate acestea, nu coborî cu mintea, nici nu te tulbura, că este îndreptare, dacă vei avea, de acum, pe Domnul înaintea ochilor.

Deci, ia aminte la tine însuţi: Nu eşti vinovat de jurământ, dacă te vei depărta pe tine de la rău, că Însuşi Cel ce a propovăduit Evanghelia în lume, pentru covârşitoarea Lui iubire de oameni, Însuşi Domnul, a poruncit oamenilor să se pocăiască şi să se depărteze de la tot păcatul. Vezi, dar, ca nu cumva, vrând a săvârşi dulceţile noastre, să punem pricină jurământul, ca unii care n-am putea să ne mai descurcăm pe noi înşine, din mrejele vrăjmaşului. Dumnezeu nu se batjocoreşte şi celor ce voiesc a se mântui, le întinde mâna. Deci, abate-te de la rău şi fă bine şi întru aceasta ai păzit cuvântul celui ce a zis: "De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale" (Ps. 118, 101).

Iar de vrei ca mai desăvârşit să te încredinţez pe tine, că nu eşti vinovat de cuvântul dat, dacă vei fugi de cele rele şi vei face cele bune şi te vei depărta pe tine de toţi oamenii, care umblă fără de rânduială, ascultă pilda sau, ca să zic mai bine, iată o asemănare:

Un om oarecare avea un fiu, iar fiul iubea mult pe tatăl său, întru toate. Dar, un altul, biruindu-se de invidie pentru sporirea tânărului său prieten, apropiindu-se în taină, ia-s pus lui: Jură-te mie, pe tatăl tău, că ceea ce-ţi voi zice, aceea vei face şi vei păzi fără de nici o împotrivire. Iar el, nefăcând bine, s-a jurat. Iar, după aceasta, a zis către dânsul: Ducându-te acum, ocărăşte pe tatăl tău şi răneşte-l pe el cu cuţitul şi să nu te mai ruşinezi de faţa lui şi toate câte-ţi va

porunci el să nu le faci, tu să le faci fiindcă te-ai jurat mie şi nu vei putea să nu asculţi de cele zise de mine.

Şi acum te întreb: Oare va suferi fiul o nebunie ca aceasta sau mai bine-zis, asemenea păgânie, şi nu va defăima sfătuirea lui cea fără de lege, din dragoste faţă de părintele său? Socotesc că va răspunde şi-i va zice: Te văd pe tine că nu eşti om cu adevărat, ci vrăjmaş tatălui meu şi sufletului meu pizmuitor. Dar, nu mă vei înşela pe mine, ca şarpele pe Eva, cu viclenia, nici nu mă vei înlănţui pe mine în păgânătate, cu răutatea ta cea mult împletită, şi nu mă va învinui pe mine tatăl, că nu mă plec păgânătăţii tale. Deci, defăimez sfătuirea ta cea fără de lege, pentru dragostea tatălui meu şi pentru mântuirea sufletului meu, iar urechile mele le pecetluiesc cu semnul crucii, ca să nu mai intre veninul cuvintelor tale, în auzul meu, şi chiar de întâlnirea cu tine voi fugi, pentru viclenia cea din tine.

Ne porunceşte nouă însuşi apostolul să ne ferim de tot fratele, care umblă fără rânduială, că Dumnezeu nu Se cinsteşte cu fapte rebele. Deci, nu te aduna, iubite, cu bărbaţi păcătoşi, ca să nu întărâţi pe Tatăl tău, Cel din Ceruri, lucrând cele potrivnice poruncilor Lui şi rămânând fără răspuns în ziua Judecăţii, că prin călcarea poruncilor Sfintei Evanghelii, superi pe Dumnezeu.

Ia aminte la tine însuţi şi învaţă sfârşitul cuvântului proorocului, care zice: "Juratu-m-am şi m-am hotărât să păzesc judecăţile dreptăţii Tale" (Ps. 118, 106). Şi iarăşi zice: "Nedreptatea am urât şi am dispreţuit, iar legea Ta am iubit" (Ps. 118, 163).

Şi întru această milă a lui Dumnezeu, vei scăpa de mari ispite şi primejdii, iar, peste cel viclean, vor veni cele scrise. Întoarce-se-va durerea lui la capul lui, iar peste creştetul lui se va pogorî nedreptatea lui.

Drept aceea, câştigă-ţi dragostea şi unirea, nu prin jurăminte şi momeli, ci prin aşezarea sufletului, după legea lui Dumnezeu, căci, întru aceasta, nimic nedrept sau silit nu intră. Şi va fi cu tine darul Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine slava şi puterea în veci. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfinţilor mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc (3 martie)

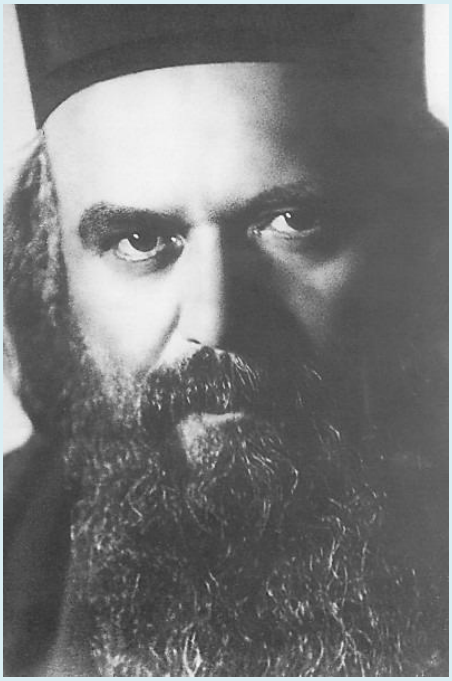

Aceştia trei au fost împreună închişi cu Sfântul Teodor Tiron şi apoi au luat şi ei cununa muceniciei.

După ce Sfântul Teodor cu slavă s-a săvârşit, ei au rămas în continuare în închisoare şi vreme îndelungată nu au fost condamnaţi deoarece împăratul îl schimbase pe guvernatorul cetăţii Amasia. Când noul guvernator a sosit, mai sălbatic decât cel dintâi, el a poruncit ca cei trei să fie aduşi înaintea lui.

Toţi trei erau foarte tineri. Eutropie şi Cleonic erau fraţi de sânge, iar Vasilisc era rudă cu Sfântul Teodor Tiron. Toţi trei se aveau însă ca nişte fraţi de sânge prin iubirea cea frăţească. Ca atare, aşa au şi grăit înaintea guvernatorului: "Precum Sfânta Treime nedespărţită este, aşa şi noi prin credinţa noastră în iubire de nedespărţit petrecem".

Zadarnice au fost ademenirile guvernatorului, zadarnice încercările de a-1 cumpăra pe Eutropie. Mai întâi guvernatorul 1-a invitat pe Eutropie la o recepţie bogată, pe care Eutropie a refuzat-o, dând răspunsul psalmistului: Fericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioşilor (Ps. 1:1). Apoi, guvernatorul i-a oferit o imensă sumă de bani, una sută şi cincizeci de litre de argint curat, pe care Eutropie de ase-

menea a refuzat-o, amintindu-i guvernatorului că din cauza arginţilor Iuda şi-a pierdut sufletul.

După nesfârşite tentative de corupere, în timpul interogatoriilor şi torturilor, primii doi au fost osândiţi la răstignire, iar Vasilisc la uciderea prin decapitare. Fraţii cei răstigniţi au dat slavă lui Dumnezeu că i-a învrednicit de moartea Fiului Lui.

Toţi trei au intrat astfel în Împărăţia bucuriei, unde comandantul lor Teodor îi aştepta, înaintea ochilor lor fiind proslăvit de Hristos, Stăpânul şi Biruitorul.

Cei trei tineri au luat cu cinste mucenicia la anul 308 de la întrupare.

Cântare de laudă la Sfinţii Eutropie, Cleonic şi Vasilisc

Având mintea ridicată neîmprăştiat
la Dumnezeu Cel Preaînalt,
Şi inima înflăcărată de iubirea Lui,
Lor nu le pasă de durerile trupului, nici se îngrijesc,
Căci peste unele ca acestea Dumnezeu stăpâneşte.

De căpetenie lucru este ca mintea să fie la Hristos.
Aceasta a ştiut-o al lui Hristos mucenic Eutropie,
Pe când era torturat;
Fratele lui Cleonic şi iubitul Vasilisc,
Cei împreună chinuiţi cu dânsul,
Au ştiut-o şi ei.

Toţi trei s-au aflat în văpaia chinurilor
Ca şi în roua dimineţii.

Minţii celei pironite la Hristos
De chinuri nu-i pasă;
Dacă ele durează,
Rugăciunea durează şi mai mult,
Căci la chinuri mintea nu gândeşte,
Ci doar în rugăciune fierbinte se-adânceşte.

Celui care se teme de Dumnezeu
De chinuri nu-i pasă.

Fraţii de sânge pe Cruce au fost ridicaţi.
Trupurile lor se chinuie,
Dar duhul le stă nemişcat.

Pe Dumnezeu ei Îl slăvesc,
Pe Cel care i-a proslăvit
Cu această moarte dumnezeiască.

Veşmântul trupului se sfâşie şi cade
Iar duhul aleargă la cer,
Căci decât trupul
El este mult mai tare.

O, Doamne, sufletele noastre primeşte-le
Căci Ţie se cuvine slava în veci,
O, Fiule al lui Dumnezeu!

Cugetare

Prin ascultarea Lui, chiar şi omeneşte vorbind, Hristos S-a ridicat pe Sine Primat al Bisericii, al lumii şi al istoriei omenirii. Căci nimeni nu poate fi un conducător desăvârşit până ce nu a trecut prin şcoala ascultării.

Adam şi-a pierdut autoritatea şi stăpânirea asupra lumii zidite şi asupra elementelor naturii în chiar clipa când s-a arătat neascultător faţă de Dumnezeu.

Avva Moise a zis:"Ascultarea naşte ascultare: când cineva ascultă de Dumnezeu, atunci şi Dumnezeu ascultă de el".

Vădit este aşadar că Dumnezeu îl ascultă pe om mult mai mult decât omul însuşi îl ascultă pe Dumnezeu, dacă ne gândim cât de mult păcătuieşte omul faţă de poruncile lui Dumnezeu în fiecare zi! Trebuie aşadar să fie limpede pentru oricine că Dumnezeul Cel Veşnic ne ascultă pe noi, cei atât de stricăcioşi, mult mai mult decât îl ascultăm noi pe El! Pe cei care mai avem cât de cât o conştiinţă acest lucru trebuie să ne umple de ruşine şi de spaimă.

Când Sfântul Eutropie era torturat împreună cu cei doi prieteni ai lui, el se ruga lui Dumnezeu astfel: "Ajută-ne şi nouă precum i-ai ajutat robului Tău Teodor Tiron". Deodată pământul s-a cutremurat şi Domnul Cel ascultător S-a înfăţişat înconjurat de îngeri, împreună cu Sfântul Teodor. Domnul le-a spus celor chi-

nuiţi: "Chinuiţi fiind voi, Eu de faţă am fost, văzând feţele voastre şi răbdarea voastră. Numele voastre Eu le scriu în Cartea Vieţii".

Luare aminte

Să luăm aminte la Stăpânul Hristos la Cina cea de Taină:

- *La cum a ales El pâinea şi vinul, această hrană obişnuită a omului şi prin ea a instituit legătura Lui cu Biserica până la sfârşitul veacurilor, pe cea văzută şi pe cea nevăzută;*
- *La cum Cina cea de Taină se păstrează şi până acum şi va fi păstrată până la sfârşitul veacurilor în Taina împărtăşirii;*
- *La cum în fiecare zi şi în fiecare ceas, undeva în lume, un preot sfinţeşte totdeauna pâinea şi vinul şi le primeşte pe ele în însuşi Trupul şi însuşi Sângele lui Hristos.*

O, minunată şi tainică vedere ochilor noştri este aceasta!

Predică despre iubirea aproapelui

Dar este mai de folos pentru voi să zăbovesc în trup (Filipeni l : 24). Înflăcărat de dragostea lui Dumnezeu, Sfântul apostol Pavel recunoaşte, în Epistola sa către Filipeni, că lui moartea îi este câştig, deoarece viaţa lui este a lui Hristos. Dragostea lui Pavel pentru Hristos îl atrage către dorirea morţii, pentru ca astfel să se afle cât mai aproape de Hristos cât mai curând posibil, dar de cealaltă parte, drgostea lui faţă de credincioşi îl obligă să rămână în trup.

Totuşi, nu două iubiri sunt acelea care împart inima apostolului în două direcţii diferite, ci una şi aceeaşi iubire este, care deschide înaintea lui două comori de aur şi pietre scumpe.

Una este viaţa cea binecuvântată în Împărăţia Cerurilor, iar cealaltă este bogăţia sufletelor credincioşilor de pe pământ. Comoara cea cerească sporeşte prin adăugarea la ea a comorii celei pământeşti, o comoară se revarsă în cealaltă.

Ca să grăbească la cer, apostolul şi-o doreşte, atras de iubire şi de răsplată; ca să rămână pe pământ, el vede că este de folos, atras de iubire şi de datorie.

Când omul muritor, fraţilor, vede că este mai important să rămână în trup din dragostea pentru fraţii lui, cum să ne mai mirăm atunci că Dumnezeul Cel veşnic a ştiut aceasta înaintea apostolilor, văzând că este mai important să vină

în Trup pentru salvarea omenirii decât să rămână în afară de el, în împărăţia cea duhovnicească?

Oare nu ne lămureşte pe deplin această mărturisire a lui Pavel către filipeni toată taina întrupării Fiului lui Dumnezeu? ***Acolo, în ceruri, se află adevărata Împărăţie a lui Hristos şi adevărata viaţă a lui Hristos, în care nu are nici o amestecare mizeria şi păcatul de pe pământ. Dar dragostea Fiului lui Dumnezeu pentru oameni a socotit că este absolut necesar să vină în trup pe pământ cu oamenii. Cu adevărat, mulţumitori să-i fim apostolului Pavel că arătându-ne gândul sufletului lui, ne-a arătat taina venirii lui Hristos şi a locuirii lui în trup, printre oameni, pe pământ.***

O, Stăpâne, minunat eşti Tu între Sfinţii Tăi şi numai Ţie se cuvine slava şi mulţumita în veci. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mucenic Vasilisc (22 mai)

Sfântul Vasilisc era rudenie de sânge cu Sfântul mucenic Teodor Tiron. El a fost torturat împreună cu mucenicii Eutropie şi Cleonic. După ce aceştia doi au fost răstigniţi şi după ce au murit, Vasilisc a fost aruncat din nou în temniţă.

În timpul acela tocmai se făcea înlocuirea trimisului împărătesc însărcinat cu anchetarea şi torturarea creştinilor, de aceea Sfântul Vasilisc a rămas în temniţă foarte multă vreme.

El se ruga cu lacrimi lui Dumnezeu ca să nu-1 lipsească de moarte mucenicească. După ce s-a rugat îndelung, însuşi Mântuitorul Iisus Hristos a venit la el, i-a făgăduit să-i împlinească dorirea şi 1-a trimis în satul lui spre a-şi lua rămas bun de la mama şi fraţii lui.

Când a sosit noul trimis împărătesc, Agrippa, el a poruncit ca Vasilisc să fie rechemat din satul lui de îndată. Pe când Vasilisc se afla pe cale dinspre satul lui spre cetatea Amasiei, Stăpânul Hristos a lucrat o minune mare prin mucenicul Său, în urma căreia mulţime mare de oameni au crezut în Hristos.

Agrippa i-a poruncit lui Vasilisc să ducă jertfe înaintea idolului lui Apollyon. ,,Apollyion însemnează distrugător,'" a zis Vasilisc şi cu rugăciunea săvârşită cu

ardoare în inimă a sfărâmat idolul la pământ şi a făcut să se pogoare foc din cer care a ars cu desăvârşire capiştea în care se afla.

Înspăimântat, Agrippa a atribuit această minune unor puteri vrăjitoreşti pe care le-ar fi avut Vasilisc şi a poruncit ca mucenicul să fie omorât prin decapitare, în chiar acea clipă el a înnebunit. În nebunia lui, el s-a dus la eşafodul pe care fusese tăiat Vasilisc, a găsit în ţărână sânge închegat de al mucenicului, 1-a luat, şi 1-a pus sub centura cu care era încins şi s-a vindecat pe loc. Venindu-şi în simţiri, el a luat Sfântul Botez.

Marinus, un cetăţean din Comana, a ridicat după oarecare vreme o Sfântă Biserică deasupra moaştelor Sfântului mucenic Vasilisc, aşezate chiar pe locul execuţiei lui şi mulţi suferinzi de boli cumplite şi-au aflat vindecarea la ele.

Cugetare

Cum de a putut să postească Moise timp de patruzeci de zile? Cum au putut nevoitorii din mânăstiri şi pustiuri să trăiască până la adânci bătrâneţi înfrânându-se pururi de la mâncare şi băutură? Omului trupesc care nu cunoaşte nimic din viaţa duhovnicească, aceste lucruri îi rămân cu neputinţă şi de necrezut. Lucrurile acestea nici nu i se pot demonstra, pentru că ele pot fi înţelese doar prin experienţa vieţii.

Când chinuitorii 1-au lipsit pe Sfântul mucenic Vasilisc timp de trei zile întregi de mâncare şi de băutură, iar în a patra i-au oferit să mănânce, el a refuzat, zicând că nu îi este foame. „Eu m-am îndestulat cu hrană cerească," a zis el, „iar din aceasta pământească acum nu mai voiesc. Voi vă hrăniţi cu pâine stricăcioasă, dar mie pâine cerească îmi este cuvântul lui Dumnezeu, care mă hrăneşte; pe voi vă bucură băutura de vin, pe când pe mine harul Duhului Sfânt; pe voi vă satură cărnurile, iar pe mine postirea; pe voi aurul vă îmbogăţeşte, iar pe mine dragostea lui Hristos; pe voi vă împodobesc hainele, iar pe mine faptele bune; voi sunteţi fericiţi când râdeţi mult, iar eu când vine la mine Duhul, în rugăciune."

Iată fraţilor, bărbat întru care se adevereşte cuvântul Domnului: ***Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu (Matei 4: 4).***

Luare aminte

Să luăm aminte la harul Sfântului Duh Dumnezeu de la Taina Sfântului Botez:

- *La cum curăţeşte El omul de păcatul strămoşesc;*
- *La cum aduce El omul în comuniune cu libertatea lui Hristos.*

Predică despre trupurile oamenilor ca temple

Sau nu ştiţi că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt, care este în voi, pe care-L aveţi de la Dumnezeu şi că voi nu sunteţi ai voştri? Căci aţi fost cumpăraţi cu preţ! (I Corinteni 6: 19-20).

Dar cum adică, fraţilor, sunt trupurile noastre temple ale Duhului Sfânt? ***Ele sunt astfel deoarece am fost cumpăraţi cu preţ. Stăpânul Iisus ne-a cumpărat cu preţul grijilor Sale, chinurilor şi suferinţelor Sale, cu preţul morţii Sale. Din cauza acestui preţ noi am fost făcuţi vrednici ca să fim temple ale Duhului Sfânt.*** ***Dar, va zice cineva: „Acest preţ s-a plătit demult, iar noi acum trăim cu atâtea zeci de veacuri mai târziu!"*** Nu are nici o importanţă aceasta, căci preţul nu s-a plătit doar pentru un timp sau o generaţie de oameni, ci pentru toate timpurile şi pentru toate generaţiile de pământeni, de la Adam şi până la înfricoşata Judecată. Şi ***oricâte bilioane de bilioane de oameni s-au născut sau se vor mai naşte de aici înainte pe pământ, preţul este plătit pentru toţi şi pentru fiecare dintre ei. Preţul este atât de mare şi de bogat încât, dacă toate firele de nisip din toate mările şi oceanele s-ar face oameni, preţul acesta ar fi de ajuns.***

Fraţilor, dar din ce moment anume începe trupul nostru să fie templu al Duhului Sfânt? El începe să fie Templu al Duhului Sfânt din ceasul Botezului nostru. Căci deşi preţul este plătit pentru toţi oamenii de pe pământ, numai trupurile celor botezaţi se fac din această cauză şi temple ale Duhului Sfânt.

Fraţilor, dar care este urmarea faptului că Duhul Sfânt se sălăşluieşte în templul trupului nostru? Urmarea aceasta este: că noi de acum înainte nu mai suntem ai noştri. Când Duhul Sfânt vine şi Se sălăşluieşte întru trupurile şi sufletele noastre, atunci El devine Stăpânul nostru şi nu mai suntem noi stăpâni peste trupul nostru sau peste noi înşine. De aceea, fraţilor, noi suntem în stăpânirea Duhului Sfânt.

Fraţilor, dar ce a fost aceea, când la Cina cea de Taină, Mântuitorul a spălat picioarele chiar şi ale lui Iuda şi Iuda a primit bucăţica de pâine de la Stăpânul, când Scriptura zice: ***A intrat atunci satana în el (Ioan 13: 27)?*** O, cumplite cuvinte! O, cumplită pedeapsă a vânzătorului de Dumnezeu! Fraţilor, oare nu înseamnă aceasta că, atunci când Îl respingem pe Dumnezeu, care ne spală pe noi şi ne hrăneşte pe noi, Duhul lui Dumnezeu pleacă de la noi iar satan îi ia locul? O,

cumplit este înţelesul acestor fapte! O, cumplit avertisment către noi toţi cei botezaţi! Duhul Sfânt S-a sălăşluit întru noi din ceasul Botezului nostru şi Şi-a făcut Luişi templu din trupul nostru.

Dar fraţilor, Duhul Sfânt nu vrea să locuiască în noi cu forţa, ci numai şi numai cu acordul bunei noastre voiri. Dacă păcătuim împotriva Lui, El pleacă de la noi; plecând El de la noi, locul Lui este îndată apucat de satan, iar templul trupului nostru se transformă într-o cocină de porci.

O, Atotsfinte Duhule Sfinte, nu ne părăsi pe noi. Miluieşte-ne şi ne iartă pe noi, Căci noi pe Tine Te slăvim şi Ţie îţi mulţumim în veci. Amin.

Biserica Sfântului mucenic Vasilisc

Aducerea moaştelor Sfântului ierarh Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului (27 ianuarie)

Pomenirea acestui mare luminător al Bisericii se săvârşeşte la 13 noiembrie şi la 30 ianuarie, dar în această zi Biserica serbează aducerea cinstitelor sale moaşte din

satul Comani, Georgia, unde a trecut la cele veşnice în surghiun, la Constantinopol, de unde păstorise Biserica lui Dumnezeu.

La 30 de ani de la fericita sa adormire, patriarhul Proclu ţinu o predică întru pomenirea părintelui său duhovnicesc. Această predică într-atât aprinse dragostea şi pocăinţa poporului şi a împăratului Teodosie cel mic faţă de acest mare sfânt ierarh încât cu toţii au dorit aducerea cinstitelor sale moaşte de la Comana la Constantinopol.

Se spune că racla cu sfintele moaşte nu a putut fi clintită de la locul ei până ce împăratul nu a scris o scrisoare Sfântului Ioan Gură de Aur însuşi în care îl ruga cu lacrimi să o ierte pe mama sa, Eudoxia, cea care îl urâse şi îl izgonise pe sfântul ierarh, iar de la moartea ei, mormântul ei se cutremura făcând spaimă neasemănată celor ce priveau. Tot în acea scrisoare, fiul împărătesei izgonitoare îl ruga pe sfântul să binevoiască şi să se întoarcă la Constantinopol, scaunul său patriarhal. Când această scrisoare de pocăinţă se puse pe raclă, îndată aceasta se făcu foarte uşoară şi se putu aduce la Constantinopol.

În călătoria spre Constantinopol, săvârşită cu alai mare, cu psalmi, făclii şi tămâieri, mulţi dintre cei bolnavi care se atingeau de ea căpătau pe dată vindecare.

Când cinstitele moaşte intrară în Constantinopol, atunci împăratul luându-şi de cap coroana împărătească, îngenunche şi ceru milă şi iertare pentru mama sa:
- Iartă, o, sfinte al lui Dumnezeu, fărădelegea aceleia care te-a nedreptăţit, milostiveşte-te spre dânsa, o, prea milostive; şi precum când trăiai tu, ai împrăştiat şi ai izgonit departe de fiii tăi patima pomenirii de rău cu toată puterea, astfel şi acum, urmând adâncul nepomenirii de rău, iartă fărădelegea maicii mele; şi ca semn că te-ai milostivit spre dânsa şi ai iertat-o, fă să înceteze tremurarea mormântului.

Astfel rugându-se binecredinciosul împărat, din milostivirea sfântului ierarh, se opri cutremurul mormântului Eudoxiei.

Cînd sfântul fu adus în Biserica celor doisprezece apostolic cu multă cinste, fu aşezat pe scaunul patriarhal, strigând toţi către bunul păstor:
- Ia-ţi scaunul tău sfinte.

Iar trupul fără suflare al sfântului păstor, deschizându-şi gura sa, zise:
- Pace tuturor, dragoste şi milă să fie la tot poporul şi Eudoxiei iertare!

Aducerea cinstitelor moaşte ale Sfântului Ioan Gură de Aur la Constantinopol se întâmplă în anul 438.

Ca un cer luminos al Bisericii, părinte Hrisostom, îndurând apusul prea aspru al surghiunului, din nou te arăţi astăzi făpturii, bucurându-te, ca un cer neapus. Înfloreşti, înţeleptule, împodobit cu stelele minunilor; porţi pe Hristos ca pe un Soare al dreptăţii, care luminează acum cu făclii întoarcerea ta. Pentru aceasta strigăm; prea înţeleptule Hrisostom prea strălucite, grai de lumină, roagă-te să se mântuiască şi să se lumineze sufletele noastre. (Dintre Stihirile ce se cântă la Vecernie)

Sicriul tău, Gură de Aur, izvorăşte în lume, ca un vas cu miresme, miruri dumnezeieşti de minuni şi curgerile tămăduirilor umple de mireasmă sufletele celor ce te cinstesc pe tine. Că îmbogăţit fiind cu miresmele cele fără de materie ale darurilor lui Hristos, dăruieşte bună mireasmă celor ce aleargă la el cu credinţă. Pentru aceasta bucurându-ne de prea cinstitele şi sfintele tale moaşte, cu credinţă cerem să se dea sufletelor noastre mare milă. (Dintre Stihirile ce se cântă la Vecernie)

+ * + * +

Racla unde au odihnit moaştele Sfântului Ioan Gură de Aur vreme de 30 de ani, în Biserica Sfântul Vasilisc din Comani

Broderie de pe un epitrahil din veacul al XVI-lea aflat la Mănăstirea Iviron din Sfântul Munte Athos, Grecia

Mănăstirea Sfântului Ioan Gură de Aur din Comani, Georgia

Biserica Sfântului mucenic Vasilisc unde Sfântul Ioan Gură de Aur a primit ultima dată Sfânta Împărtăşanie înaintea plecării sale la Domnul şi unde au odihnit cinstitele sale moaşte vreme de 30 ani, până la strămutarea lor la Constantinopol

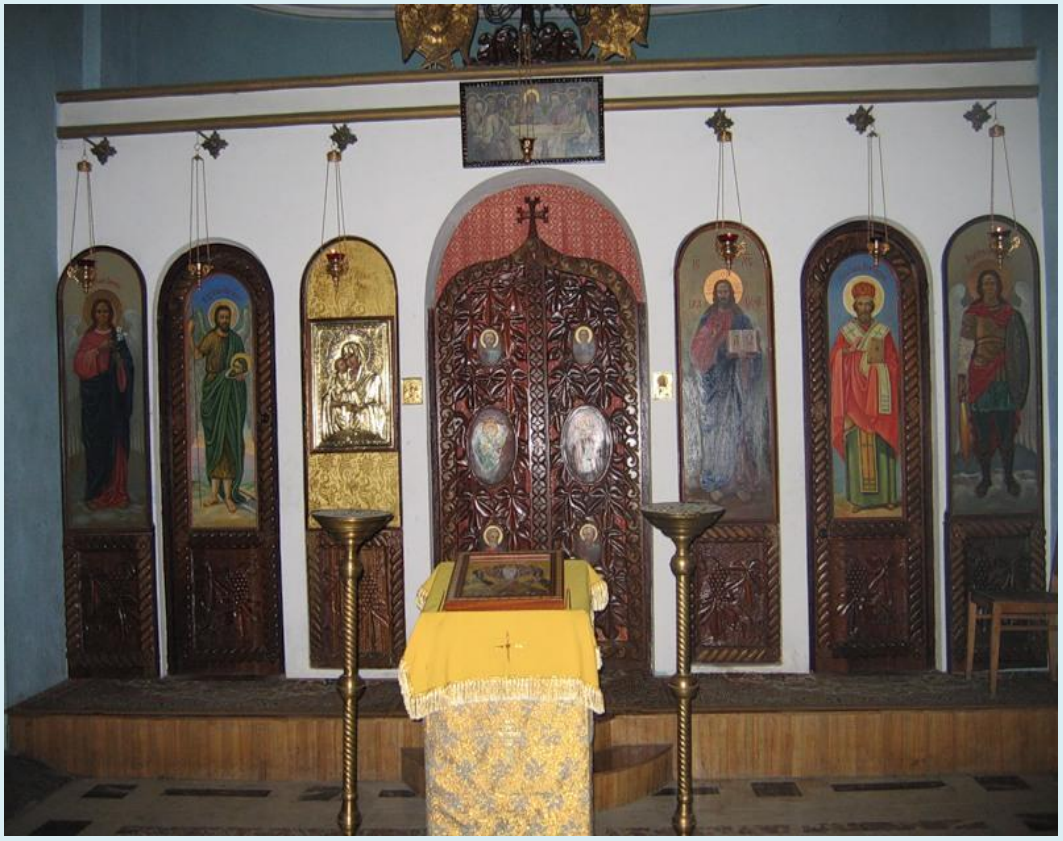

În apropiere de mănăstire, sus în munţi, a fost ascuns, iar mai apoi aflat, capul Sfântului Ioan Botezătorul, icoana şi basorelieful amintesc de aceasta

Biserica mănăstirii Sfântului Ioan Gură de Aur este închinată Sfântul mucenic Vasilisc, pomenit la 22 mai. Acesta mărturisind fără clintire dreapta credinţă, fu osândit la moarte de către romani. Dorinţa lui era să îşi ia rămas bun de la oraşul său natal, Comani, mai înainte de plecarea sa din lumea aceasta. Pentru ca această dorinţă să fie împlinită, chinuitorii îl puseră să poarte încălţări grele de cupru care înăuntru erau pline de cuie. Astfel îşi săvârşi sfântul mucenic ultima călătorie către satul său iubit, răbdând durerile grozave ale fiecărui pas săvârşit, în tăcere şi rugăciune.

Mormântul Sfântului mucenic Vasilisc, aflat în apropierea mănăstirii

СТЫ
ВАСНАІС
КН

În partea de sus a imaginii, locul aflării capului Sfântului Ioan Botezătorul

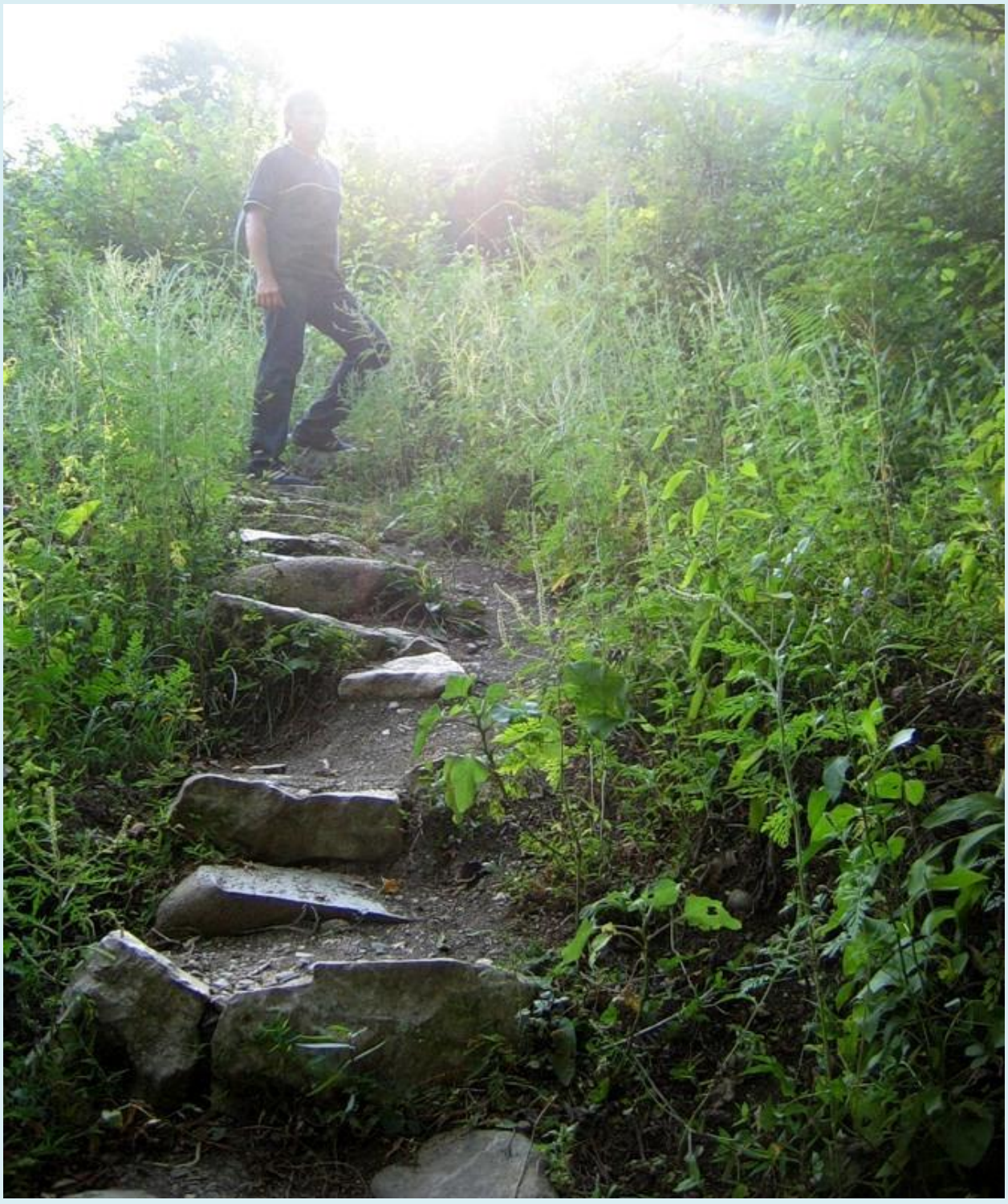

Sursa: https://sfintisiicoane.wordpress.com/tag/moaste/

Icoane

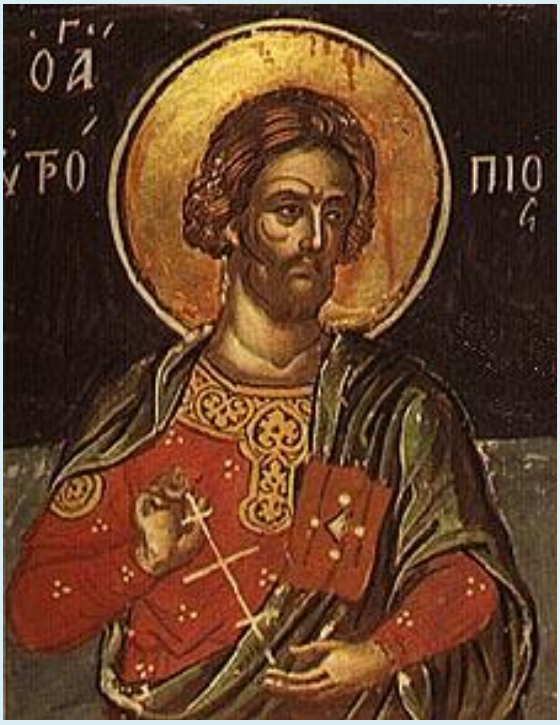

Sfântul mucenic Eutropiu

Sfântul mucenic Cleonic

Ο ΑΓΙΟ ΕΥΤΡΟΠΙΟΣ
Ο ΑΓΙΟ ΚΛΕΟΝΙΚΟΣ
ΣΤΥ
ΒΑΣΙΛΙΣ
ΚΗ

Γ.
ΟΔ
ΚΛΕ
ΟΝΙ

ВАСІЛІСК
КОМАНСКІЙ

ВАСІЛІСК
КОМАНСКІЙ

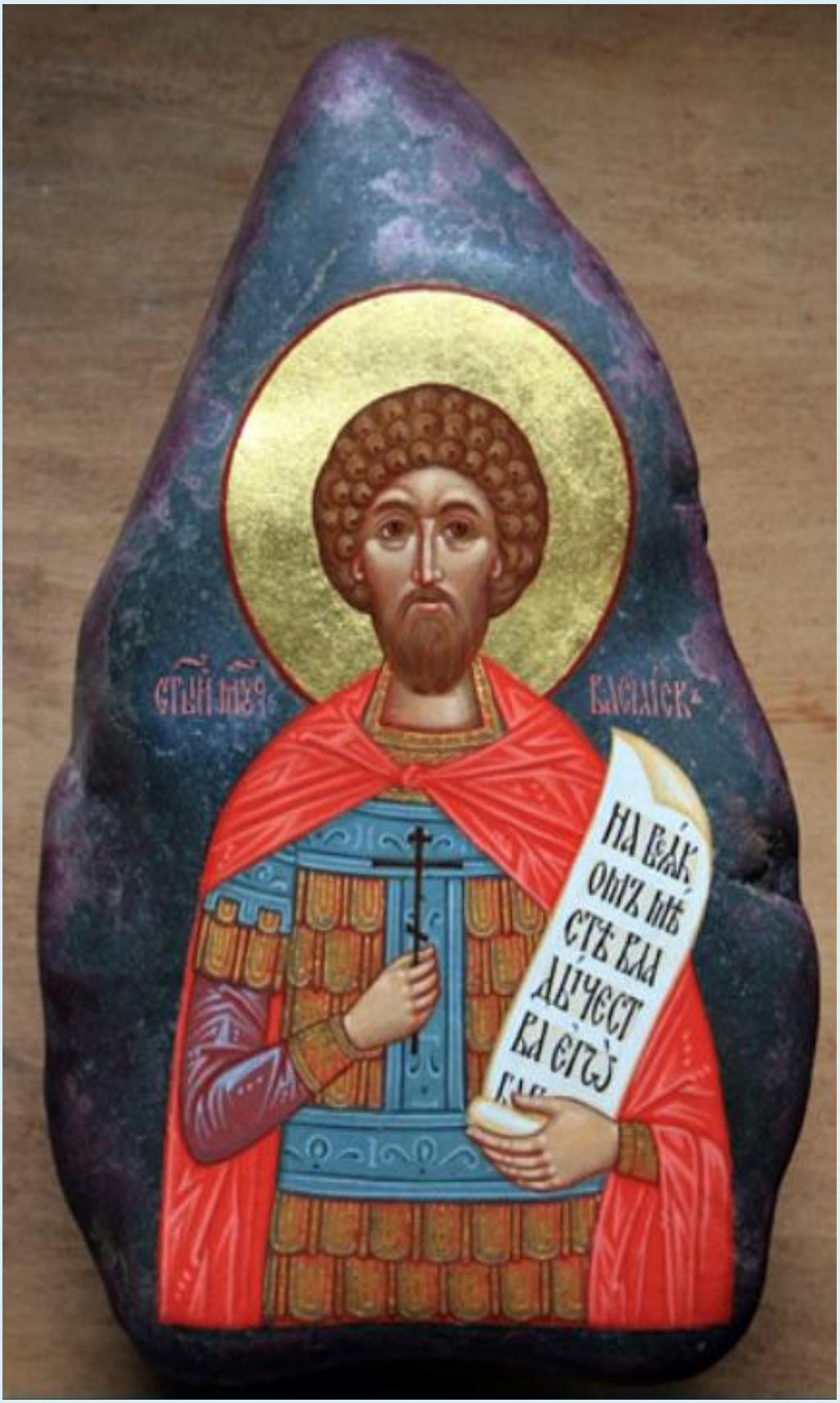

КОМАНСКИЙ

SANT'EUTROPIO

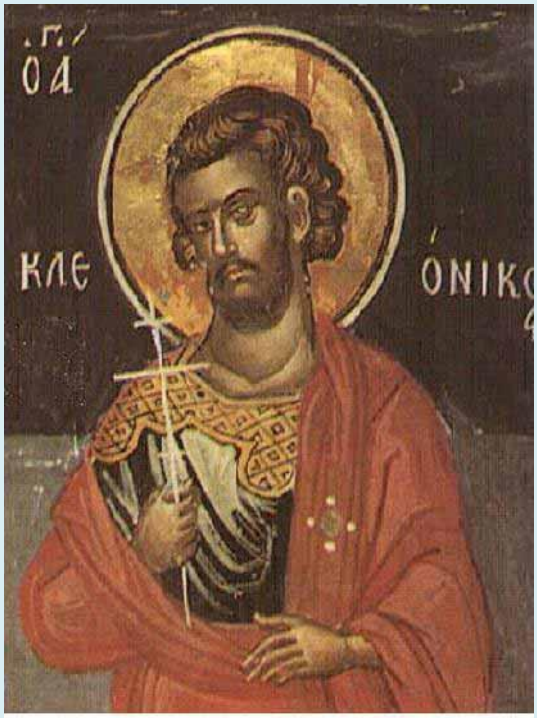

SAN CLEONICO

Sfântul mucenic Vasilisc

3 martie

3 martie

Sf. Mc. EVTROPIE
Sf. Mc. TEODORIT
Sf. Mc. CLEONIC

Ἅγ. Εὐτρόπιος
Ὁ Ἅγ. Θεοδώρη
τος
Ὁ Ἅγ. Κλεόνικος

Sfântul mucenic Eutropiu, Sfântul sfințit mucenic Teodoret, Sfântul mucenic Cleonic

Ἅγ. Εὐτρόπιος
Ὁ Ἅγ. Θεοδώρη
τος
Ὁ Ἅγ. Κλεόνικος

22 mai

Sf. Mc. Vasilisc
Sf. Mc. Pavel
22 mai

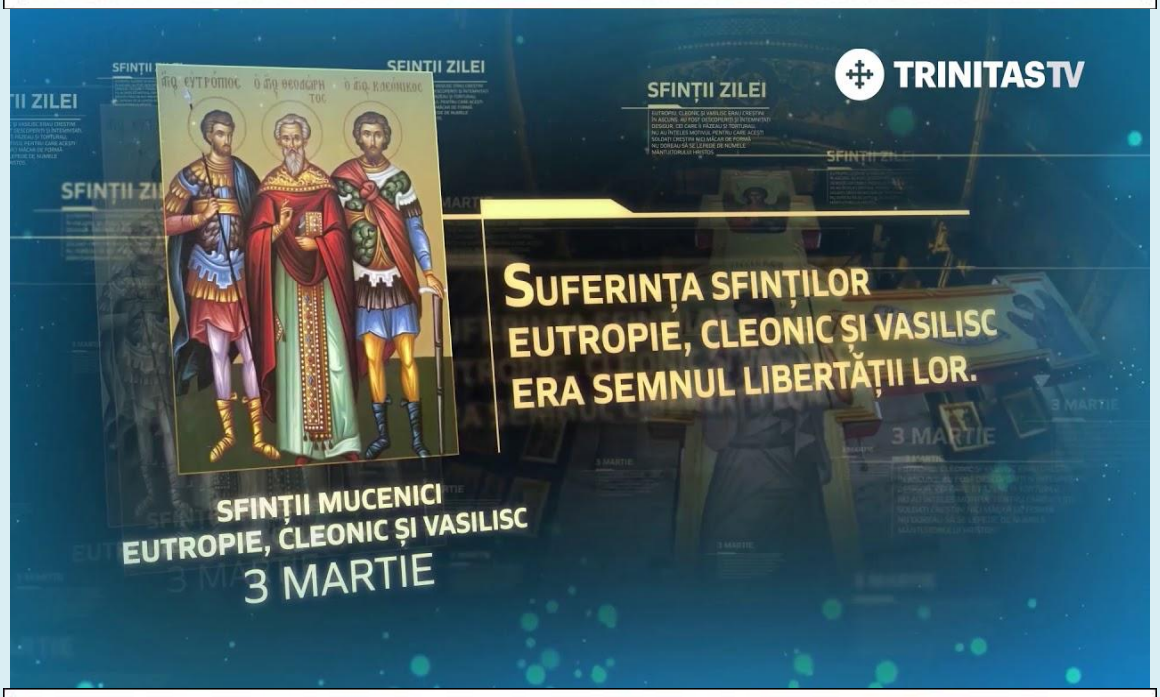
SFINȚII ZILEI
TRINITASTV
SUFERINȚA SFINȚILOR EUTROPIE, CLEONIC ȘI VASILISC ERA SEMNUL LIBERTĂȚII LOR.
SFINȚII MUCENICI EUTROPIE, CLEONIC ȘI VASILISC
3 MARTIE

SFINȚII ZILEI
SFINȚII MARTIRI EUTROPIU, CLEONIC ȘI VASILISC ERAU PRIETENI.
SFINȚII MUCENICI EUTROPIE, CLEONIC ȘI VASILISC
3 MARTIE

ΟΑ
ΥΡΟ
ΠΙΟ
ΟΑ
ΚΛΕ
ΟΝΙΚ
СТЫ
ВАСИЛИС
КИ

ΟΑ
ΥΡΟ
ΠΙΟ
ΟΑ
ΚΛΕ
ΟΝΙΚ
СТЫ
ВАСИЛИС
КИ

ΟΑ
ΥΡΟ
ΠΙΟ
ΟΑ
ΚΛΕ
ΟΝΙΚ
СТЫ
ВАСИЛИС
КИ

DOXOLOGIA.ro

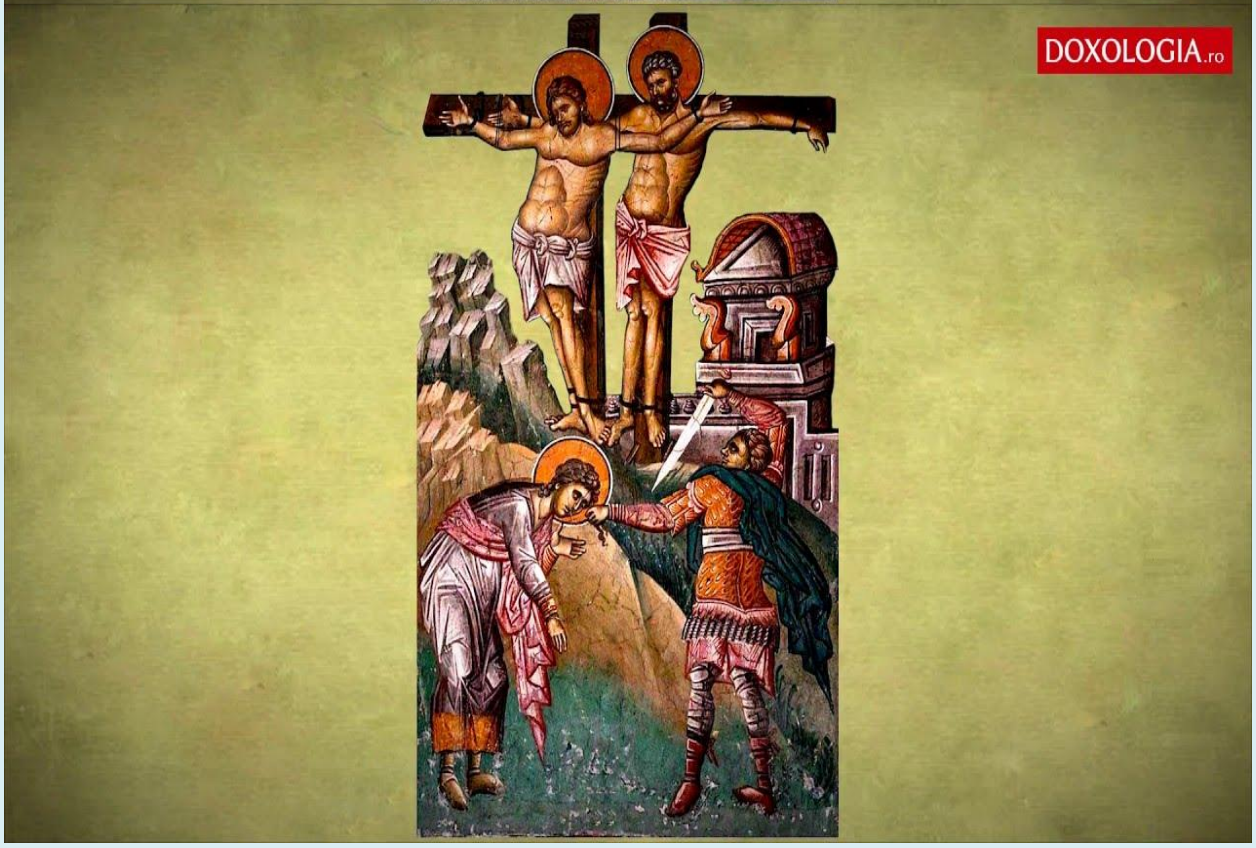
DOXOLOGIA.ro

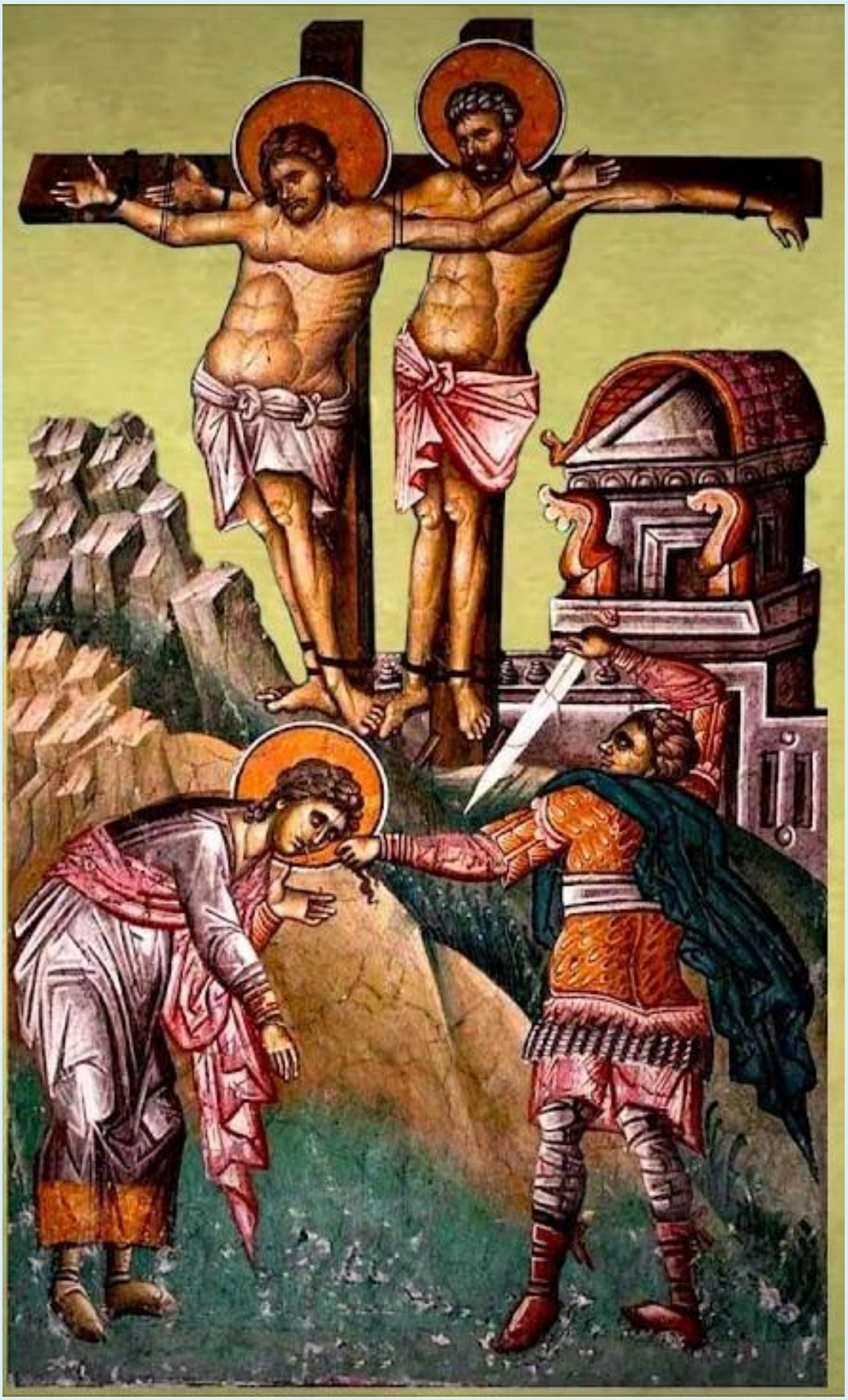

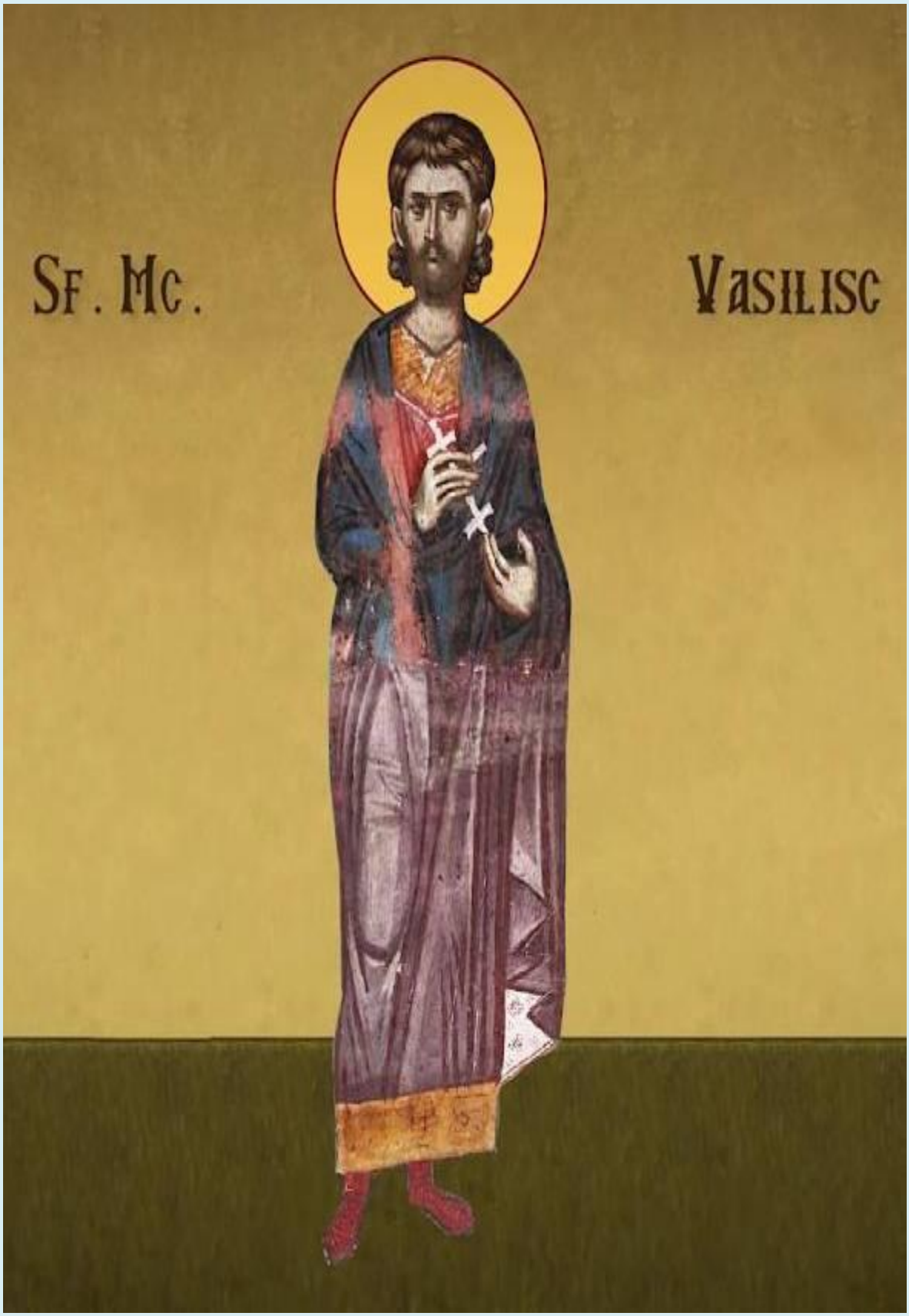
Sf. Mc.
Vasilisc

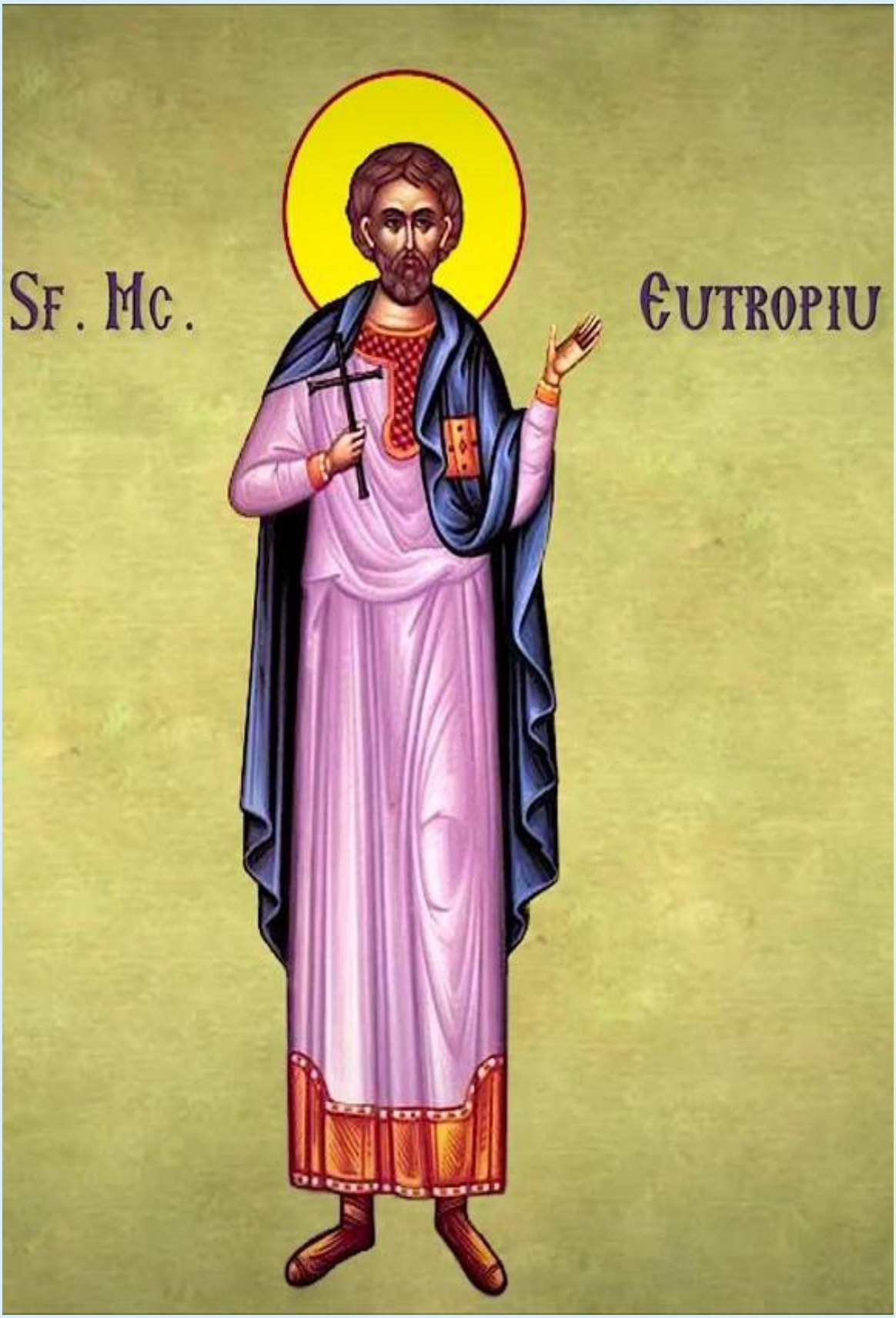
Sf. Mc.
Eutropiu

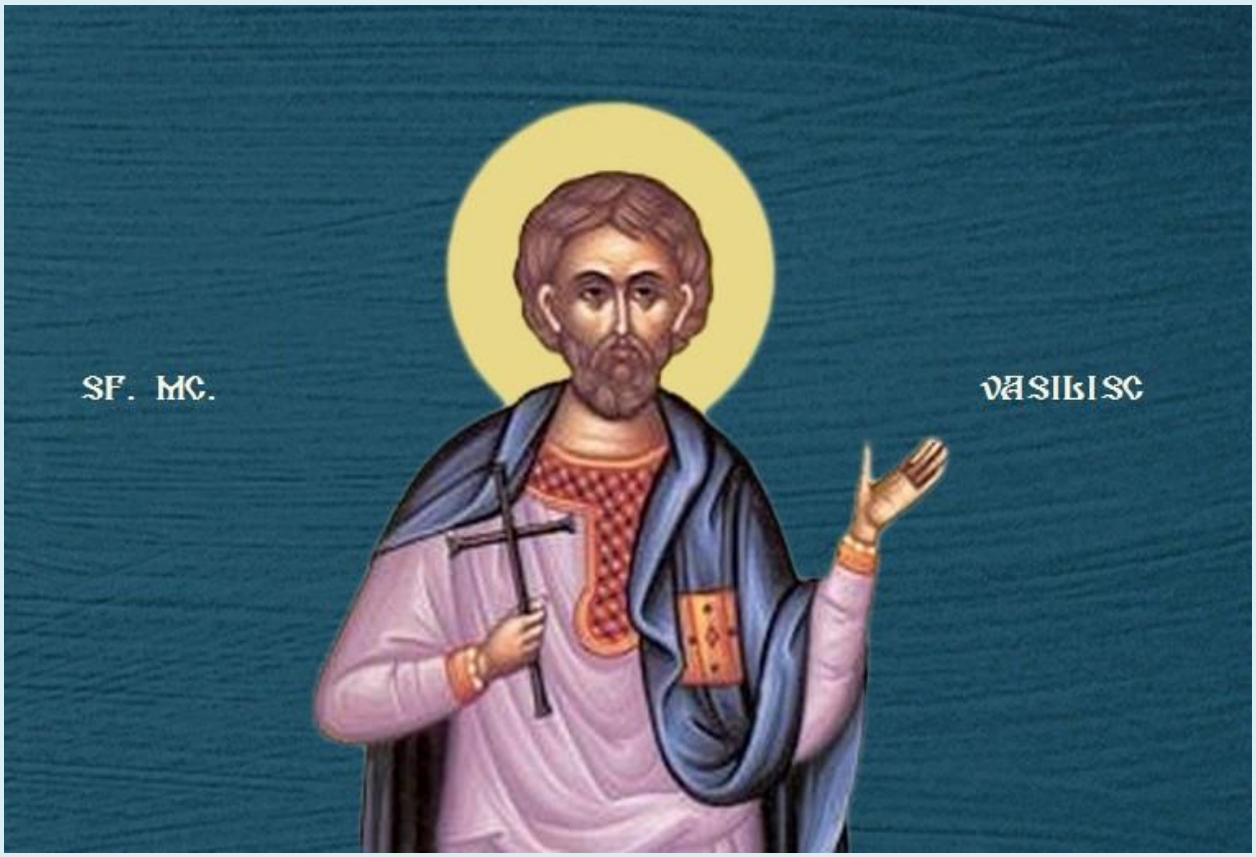
SF. MC.
VASILISC

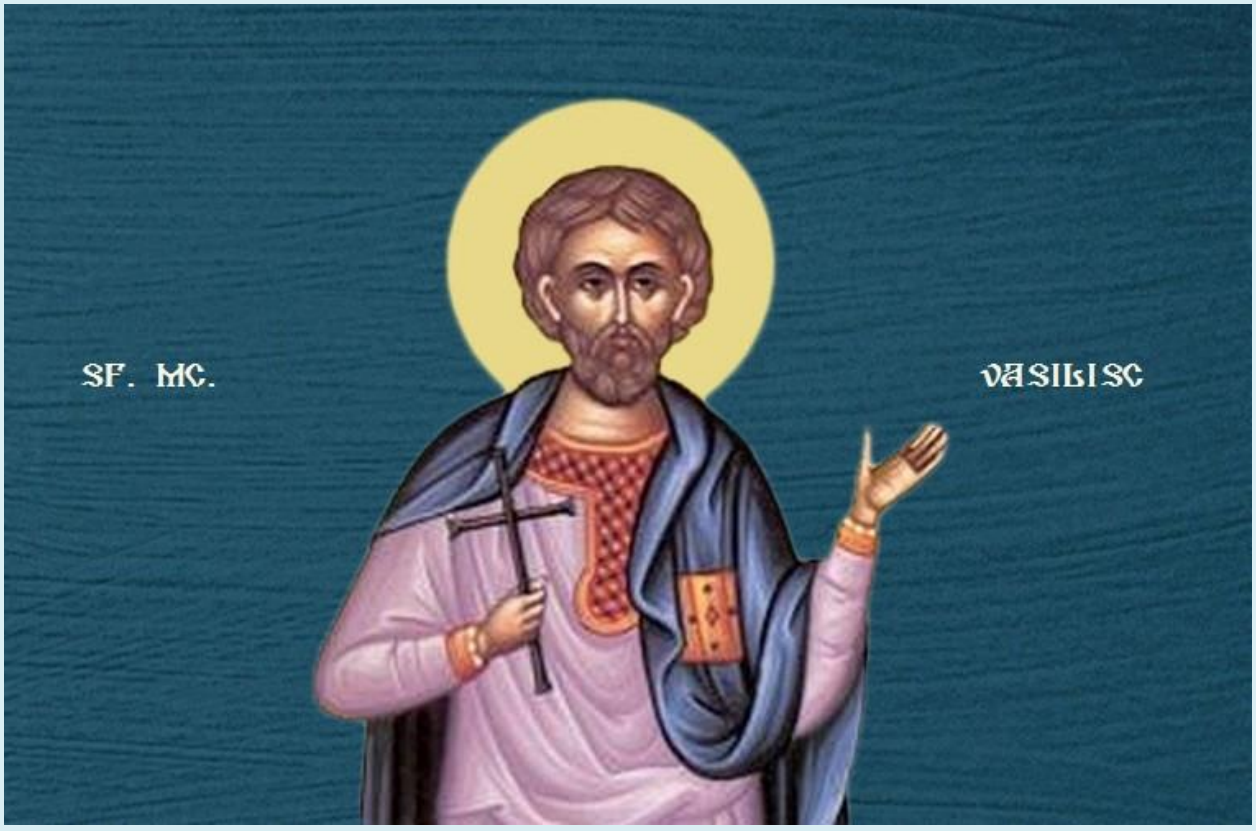
SF. MC.
VASILISC

Sf. Mc. Eutropie
Sf. Mc. Teodorit
Sf. Mc. Cleonic

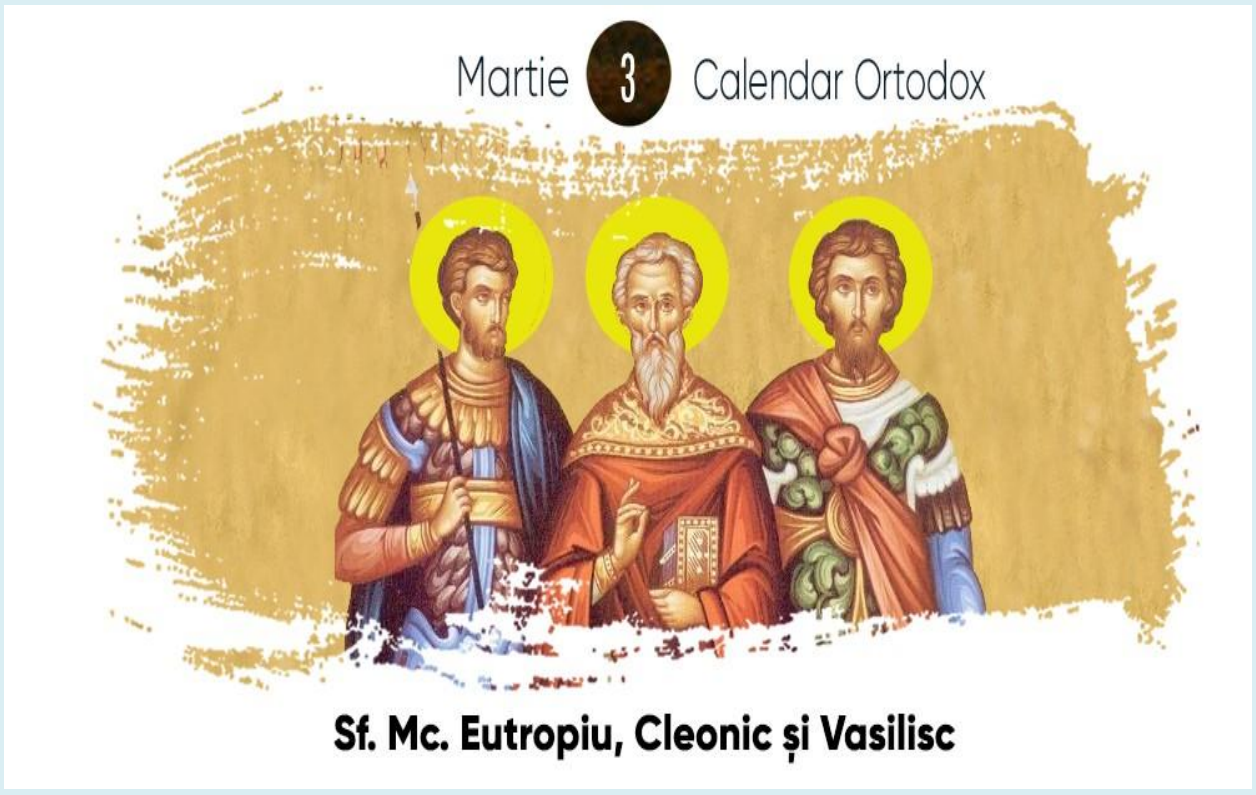
Martie 3 Calendar Ortodox
Sf. Mc. Eutropiu, Cleonic și Vasilisc

Troparul Sfinţilor Mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc

3 Martie - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nesctricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfântului Mucenic Vasilisc

22 Mai - Glasul 4

Mucenicul Tău, Doamne, Vasilisc, întru nevoința sa, cununa nesctricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Bucuraţi-vă, Sfinţilor mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc!